

T.C.
YARGITAY
DÖRDÜNCÜ CEZA DAİRESİ

Esas : 2002/6643
Karar : 2002/8280
Tarih : 08.05.2002

Yerel Mahkemece verilen hüküm temyiz edilmekle, başvurunun nitelik, ceza türü, süresi ve suç tarihine göre dosya görüşüldü:

Temyiz isteğinin reddi nedenleri bulunmadığından işin esasına geçildi.

Vicdani kanının oluştuğu duruşma sürecini yansıtan tutanaklar belgeler ve gerekçe içeriğine göre yapılan incelemede başkaca nedenler yerinde görülmemiştir.

Ancak; sanıkların, polis memuru olan yakınlarının daha önceden ilçede yapmış oldukları soruşturmalarla ilgili kuşku ve tahmine dayalı duyumlarını konunun araştırılmasını sağlamak amacıyla üst amirlerine bildirmeleri ve adli mercilere intikal ettirilmeden soruşturmaların disiplin suçu kapsamında yürütülüp sonuca bağlandığının anlaşılması karşısında eylemlerinin yasal yakınma hakkını kullanma sınırları içinde kaldığı ve suçun hukuka aykırılık ögesinin oluşmadığı gözetilmeden iftira suçundan hükümlülüklerine karar verilmesi,

Yasaya aykırı ve sanık Uğur Uludağ ve sanık Turan Aydın müdafininin temyiz nedenleri yerinde görüldüğünden tebliğnamedeki onama düşüncesinin reddiyle HÜKÜMLERİN BOZULMASINA, yargılamanın bozma öncesi aşamadan başlayarak sürdürülüp sonuçlandırılmak üzere dosyanın esas/hüküm mahkemesine gönderilmesine, 8.5.2002 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

T.C.
YARGITAY
DÖRDÜNCÜ CEZA DAİRESİ

Esas : 2006/4667
Karar : 2006/16051
Tarih : 08.11.2006

(5271 s. Ceza Muhakemesi K m. 223)

İftira suçundan sanık Raif Saygın hakkında Düzce Ağır Ceza Mahkemesince verilip itiraz edilmeksizin kesinleşen C.M.K.'nun 223/8 maddesi uyarınca yargılamanın durdurulmasına ilişkin 9.12.2005 tarihli karar aleyhine Adalet Bakanlığınca verilen 15.3.2006 gün ve 11414 sayılı kanun yararına bozma isteğini içeren Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının 10.5.2006 gün ve 57321 sayılı tebliğnamesiyle dava dosyası Daireye gönderilmekle incelendi ve gereği görüldü:

Tebliğnamede "Olay tarihinde, Bolu İl Jandarma Alay Komutanlığında görevli istihbarat şube müdürü olarak görev yapan sanığın en üst dereceli kolluk amiri olmadığı, 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 161/5 ve 2802 sayılı Hakimler ve Savcılar Kanunu'nun 76/3 ve devamı maddeleri uyarınca soruşturmanın izne tabi bulunmadığı ve sanığa isnad edilen iftira suçunun adli görevi esnasında veya adli görevinden dolayı işlenen bir suç olmadığı, şahsi suç olması nedeniyle yargılamanın genel hükümlere göre sürdürülmesi gerekirken yazılı şekilde yargılamanın durdurulmasına karar verilmesinde isabet görülmemiştir" denilmektedir.

2802 sayılı Hakimler ve Savcılar Kanununun ihbar ve şikayet başlıklı 76. maddesinde "Bir şahsin şikayeti üzerine başlanan disiplin soruşturması, şikayetten vazgeçilse dahi durdurulmaz. Soruşturma için özel olarak müfettiş veya yetkili gönderilmesini gerektirmiş olan bir şikayetin haksız olduğunun anlaşılması halinde soruşturma için Devletçe yapılan masraflar hakkında 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun 329'uncu maddesi uygulanır. Disiplin cezasını gerektirecek mahiyette olan ihbar ve şikayetin kötü niyetle yapıldığı veya delillerin uydurulduğu anlaşılan hallerde, mahkemece yukarıdaki fıkra hükmü uygulanmakla birlikte 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 267'nci maddesinin birinci fıkrasında yazılı ceza hükmolünür. Şu kadar ki bu konuda kovuşturma yapılması Adalet Bakanlığının iznine bağlıdır. Bu gibi hallerde kovuşturma, şikayet olunan hakim ve savcının mensup olduğu mahkemeye en yakın ağır ceza mahkemesi merkezindeki Cumhuriyet Savcısına ve yargılaması o yer ağır ceza mahkemesine aittir." biçiminde hükümlere yer verilmiştir.

İncelenen dosyada, Ankara D.G.M. Cumhuriyet Başsavcılığının yürüttüğü başka bir soruşturma ile bağlantısı nedeniyle Adalet Bakanlığınca görevlendirilen müfettişlerce katılan dışındaki görevlilere ilişkin olarak yürütülen soruşturma sırasında, ifadesine başvurulmuş Bolu İl Jandarma Alay Komutanlığı İstihbarat Şube Müdürü sanığın, aynı yer Cumhuriyet Başsavcısının görevde yetkisini kötüye kullandığı yolundaki iddiaları üzerine anılan görevli hakkında Teftiş Kurulu Yönetmeliğinin 5/f maddesi gereğince inceleme başlatıldığı, ancak iddia edilen hususların doğrulanmaması nedeniyle soruşturmaya geçilmesine yer olmadığına dair görüş bildirildiği anlaşılmaktadır. Hakkında inceleme yapıldığını öğrenen katılanın, sanık aleyhine yasal yollara başvurabilmek amacıyla inceleme dosyasındaki belgelerin kendisine gönderilmesini istediği 31.3.2004 tarihli dilekçesine Adalet Bakanlığı Teftiş Kurulu Başkanlığınca 14.4.2004 tarih ve 2292 sayı ile kovuşturma izni veya disiplin cezası verilmesine yetkili merciin duruma göre Ceza İşleri Genel Müdürlüğü ya da Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulu olduğu ve başvurmayı düşündüğü yasal yollara bu makamlardan çıkacak bir karar sonucunda gitmesinin olanaklı bulunduğu belirtilerek yanıt verilmiştir. Oluşu yukarıda özetlenen somut olayda, 2802 sayılı Kanunun 76. maddesi hükmü uyarınca Adalet Bakanlığınca iftira suçu açısından izin alınmadan sanık hakkında kovuşturma yapılması olanaksızdır. Sanık aleyhine düzenlenen iddianamede, anılan merciden izin alındığına ilişkin bir açıklama bulunmadığı

gibi dosya içerisindeki belgelerde de iznin varlığına rastlanmamıştır. Bu durumda Düzce Ağır Ceza Mahkemesince C.M.K.'nın 223/8. maddesi uyarınca verilen durma kararı hukuka uygundur.

Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının düzenlediği tebliğnamedeki düşünce, yapılan açıklamalar ışığında yerinde görülmediğinden, kanun yararına bozma isteğinin REDDİNE, 08.11.2006 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

T.C.
YARGITAY
DÖRDÜNCÜ CEZA DAİRESİ

Esas : 2011/1570
Karar : 2011/5593
Tarih : 25.04.2011

• **İFTİRA**

(5237 s. TCK m. 267)

Yerel Mahkemece verilen hüküm temyiz edilmekle, başvurunun nitelik, ceza türü, süresi ve suç tarihine göre dosya görüldü:

Temyiz isteğinin reddi nedenleri bulunmadığından işin esasına geçildi.

Vicdani kanının oluştuğu duruşma sürecini yansıtan tutanaklar belgeler ve gerekçe içeriğine göre yapılan incelemede başkaca nedenler yerinde görülmemiştir.

Ancak;

A-) 1- Katılan Gürhan Ozok'un cumhuriyet savcısı olması nedeniyle 2802 sayılı Hakimler ve Savcılar Kanunu'nun 76/3. madde ve fıkrası uyarınca sanık hakkında iftira suçundan kovuşturma yapılmasının Adalet Bakanlığı'nın iznine bağlı olduğu ve aynı maddenin 3. fıkrasına göre de, kovuşturmanın şikayet olunan cumhuriyet savcısının mensup olduğu mahkemeye en yakın Ağır Ceza Mahkemesi merkezindeki cumhuriyet savcısına ve yargılamaının da o yer Ağır Ceza Mahkemesi'ne ait olduğu gözetil mek erek yargılamaya devamla hükümle kurulması,

2- Saniğın Cumhuriyet Başsavcılığına, Jandarma Bölge Komutanlığı'na verdiği şikayet dilekçelerinin ve gazeteci Mehmet Terzi'ye yazdığı mektubun, denetime olanak verecek biçimde onaylı örneklerinin dosyaya konulması gerektiğinin gözetilmemesi,

3- Cumhuriyet savcısı, jandarma subay ve astsubayı olan yakınanlar hakkında, saniğın Cumhuriyet Başsavcılığına ve Jandarma Bölge Komutanlığı'na verdiği şikayet dilekçeleri üzerine açılmış adli yada idari soruşturma olup olmadığı ve soruşturma varsa sonuçları araştırılarak saniğın hukuki durumunun belirlenmesi gerekirken, eksik soruşturma ile mahkumiyet kararı verilmesi,

B-) Kabule göre de,

1- Saniğın suça konu mektup ve dilekçelerindeki hangi sözlerinin hangi yakınana yöneltildiği ve ne şekilde hakaret suçunu oluşturduğu, iftira suçu yönünden TCY'nın 267/2 maddesinin uygulanmasını gerektirir saniğın uydurduğu, fiillerin maddi eser ve dillerinin neler olduğu, her iki suç yönünden de anılan yasanın 43. maddesindeki zincirleme suç hükmünün saniğın hangi eylemleri nedeniyle uygulandığı, denetime olanak verecek biçimde somut olarak gösterilmeden, yetersiz gerekçe ile hüküm kurulması,

2- Saniğın cezaevinde tutuklu bulunduğu sırada, cezaevi idaresi kanalıyla gönderilmek üzere gazeteci Mehmet Terzi'ye yazdığı mektubun, cezaevi idaresince sakıncalı görülerek el konulup Cumhuriyet Savcılığı'na teslim edildiği anlaşıldığından, iftira suçu yönünden saniğın iradesi dahilinde "yetkili makama ihbar veya şikayette bulunma" koşulunun, hakaret suçu yönünden de mektubun yakınanlara gönderilmemesi ve gönderildiği kişiye de ulaşmaması nedeniyle "ihtilat unsurunun ne şekilde oluştuğunun, buna göre de suça konu diğer iki şikayet dilekçesi ile birlikte değerlendirilerek zincirleme suç hükmünün uygulanmasına etkisinin, tartışılıp karar yerinde gösterilmemesi,

3- TCY'nın 125/3-a maddesinde seçenek olarak adli para cezasının öngörülmesi karşısında, hapis cezasının tercih edilmesine ilişkin gerekçe gösterilmemesi,

Yasaya aykırı ve sanık Gültekin Alan müdafininin temyiz nedenleri ile tebliğnamedeki düşünce yerinde görüldüğünden HÜKÜMLERİN BOZULMASINA yargılamanın bozma öncesi aşamadan başlayarak sürdürülüp sonuçlandırılmak üzere dosyanın esas/hüküm mahkemesine gönderilmesine, 25.04.2011 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

T.C.
YARGITAY
DÖRDÜNCÜ CEZA DAİRESİ

Esas : 2011/12412

Karar : 2012/31606

Tarih : 24.12.2012

• **İFTİRA**

(5237 s. TCK m. 267)

Yerel Mahkemece verilen hüküm temyiz edilmekle, başvurunun süresi ve kararın niteliği ile suç tarihine göre dosya görüldü:

Temyiz isteğinin reddi nedenleri bulunmadığından işin esasına geçildi.

Vicdani kanının olduğu duruşma sürecini yansıtan tutanaklar belgeler ve gerekçe içeriğine göre, yapılan incelemede başkaca nedenler yerinde görülmemiştir.

Ancak;

Sanığın, Cumhuriyet savcısı olan katılanın trafik suçu işleyip kaçtığı ileri sürmesi, iddiaya konu eylemin kişisel suç olup disiplin kovuşturmasını da gerektirmesi nedeniyle 2802 sayılı Hakimler ve Savcılar Kanunu'nun 76/3. madde ve fıkrası uyarınca sanık hakkında disiplin cezasını gerektirecek mahiyette olan ihbar ve şikayet dolayısıyla iftira suçundan kovuşturma yapılmasının Adalet Bakanlığı'nın iznine bağlı olduğu ve aynı maddenin 4. fıkrasına göre de, kovuşturmanın şikayet olunan Cumhuriyet savcısının mensup olduğu mahkemeye en yakın ağır ceza mahkemesi merkezindeki Cumhuriyet savcısına ve yargılamanın da o yer ağır ceza mahkemesi'ne ait olduğu gözetilerek durma kararı verilmesi yerine yargılamaya devamla hüküm kurulması,

Yasaya aykırı ve sanık Erdoğan Kahraman'ın temyiz nedenleri yerinde görüldüğünden tebliğnamedeki onama düşüncesinin reddiyle HÜKMÜN BOZULMASINA, yargılamanın bozma öncesi aşamadan başlayarak sürdürülüp sonuçlandırılmak üzere dosyanın esas/hüküm mahkemesine gönderilmesine, 24.12.2012 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

T.C.
YARGITAY
DÖRDÜNCÜ HUKUK DAİRESİ

Esas : 2015/13368
Karar : 2017/5790
Tarih : 12.10.2017

Davacı ... vekili Avukat ... tarafından, davalı ... aleyhine 24/07/2014 gününde verilen dilekçe ile manevi tazminat istenmesi üzerine mahkemece yapılan yargılama sonunda; davanın kısmen kabulüne dair verilen 08/07/2015 günlü kararın Yargıtay'ca incelenmesi davacı ve davalı vekilleri tarafından süresi içinde istenilmekle temyiz dilekçelerinin kabulüne karar verildikten sonra tetkik hakimi tarafından hazırlanan rapor ile dosya içerisindeki kağıtlar incelenerek gereği görüldü.

Dava, haksız şikayet nedeniyle uğranılan manevi zararın ödetilmesi istemine ilişkindir. Mahkemece istemin kısmen kabulüne karar verilmiş; hüküm taraf vekillerince temyiz edilmiştir.

Davacı; kayınvalidesinin de ortak olduğu rehabilitasyon merkezinde müdür olarak çalışmakta olan davalının buradan ayrılarak başka bir işletmeye ortak olduğunu, ve daha sonra kendisine iftira atarak işletmesinde yangın çıkardığı ya da kundaklattığı yönünde şikayetçi olduğunu, şikayet dilekçesine kendisini zor durumda bırakacağını düşündüğü diğer iftiralarını da eklediğini, yapılan soruşturma sonucunda hakkında kovuşturmaya yer olmadığına dair karar verildiğini belirterek uğradığı manevi zararların ödetilmesi isteminde bulunmuştur.

Davalı; soruşturma sırasında "kundaklama sonucu çıkan yangında şüphelendiğiniz birileri var mı" sorusuna kendi düşüncesini içerir bir şekilde cevap verdiğini, davacı ile o tarihlerde husumetli olduklarını söyleyerek davanın reddi gerektiğini savunmuştur.

Mahkemece; şikayete konu olan ve davacı hakkında iddia olunan yakarak mala zarar verme suçunun ağırlığı ve davacının yürütmekte olduğu hâkimlik görevinin niteliği dikkate alındığında, şikayeti haklı gösterecek bazı emare ve olguların zayıf ve dolaylı da olsa varlığının gerekli olduğu, buna karşılık, kovuşturmaya yer olmadığına dair kararda, şikayetçi davalının iddiasını destekleyecek delilin olmadığı belirtilmiş, bu nedenle, şikayet hakkının kullanılmasındaki sınırın aşıldığı ve davacının kişilik haklarına saldırıda bulunduğu gerekçesiyle istemin kısmen kabulüne karar verilmiştir.

Dosya arasındaki bilgi ve belgelerden; davacı ile davalının arasında ticari rekabet nedeni ile husumet bulunduğu, davalının, davacının kayınvalidesinin rehabilitasyon merkezindeki müdürlük görevinden ayrıldıktan sonra kurduğu yeni rehabilitasyon merkezinde yangın çıktığı ve davalının da soruşturma dosyasında "kundaklama sonucu çıkan yangında şüphelendiğiniz birileri var mı" sorusuna kendi düşüncesini içerir bir şekilde cevap verdiği ve şikayette bulunduğu anlaşılmaktadır.

Şikayet hakkı, diğer bir deyimle hak arama özgürlüğü; Anayasa'nın 36. maddesinde; "Herkes, meşru vasıta ve yollardan faydalanmak suretiyle yargı mercileri önünde davacı veya davalı olarak iddia ve savunma ile adil yargılanma hakkına sahiptir" şeklinde yer almıştır.

Hak arama özgürlüğü bu şekilde güvence altına alınmış olup; kişiler, gerek yargı mercileri önünde gerekse yetkili kurum ve kuruluşlara başvurmak suretiyle kendilerine zarar verenlere karşı haklarının korunmasını, yasal işlem yapılmasını ve cezalandırılmalarını isteme hak ve yetkilerine sahiptir.

Anayasa'nın güvence altına aldığı hak arama özgürlüğünün yanında, yine Anayasanın "Temel Haklar ve Hürriyetlerin Niteliği" başlığını taşıyan 12. maddesinde herkesin kişiliğine bağlı dokunulmaz, devredilmez, vazgeçilmez temel hak ve özgürlüklere sahip olduğu belirtildikten başka, 17. maddesinde de, herkesin

yaşama, maddi ve manevi varlığını koruma ve geliştirme hakkına sahip bulunduğu da düzenleme altına alınmıştır. Türk Medeni Kanunu'nun 24. maddesinde, kişilik haklarına yapılan saldırının unsurları belirtilmiş ve hukuka aykırılığı açıklanmış, 25. maddesinde kişilik haklarına karşı yapılan saldırının dava yolu ile korunacağı, TBK'nun 58. maddesinde ise saldırının yaptırımını düzenlenmiştir.

Hak arama özgürlüğü ile kişilik haklarının karşı karşıya geldiği durumlarda; hukuk düzeninin bu iki değeri aynı zamanda koruma altına alması düşünülemez. Daha az üstün olan yararın, daha çok üstün tutulması gereken yarar karşısında o olayda ve o an için korumasız kalmasının uygunluğu kabul edilecektir. Hak arama özgürlüğü, diğer özgürlüklerde olduğu gibi sınırsız olmayıp kişi salt başkasını zararlandırmak için bu hakkı kullanamaz. Bu hakkın hukuken korunabilmesi ve yerinde kullanıldığının kabul edilebilmesi için şikayet edilenin cezalandırılmasını veya sorumlu tutulmasını gerektirecek yeterli kanıtların mevcut olması da zorunlu değildir. Şikayeti haklı gösterecek bazı emare ve olguların zayıf ve dolaylı da olsa varlığı yeterlidir. Bunlara dayanarak başkalarının da aynı olay karşısında davalı gibi davranabileceği hallerde şikayet hakkının kullanılmasının uygun olduğu kabul edilmelidir. Aksi halde şikayetin hak arama özgürlüğü sınırları aşılarak kullanıldığı, kişilik değerlerine saldırı oluşturduğu sonucuna varılmalıdır.

Somut olaya gelince; davalı tarafından, yakarak, yanıcı veya patlayıcı madde kullanarak mala zarar verme suçundan dolayı Cumhuriyet Başsavcılığına suç duyurusunda bulunulmuştur. Yapılan soruşturma neticesinde davacı hakkında "şikayetçi davalının soyut iddiasını destekleyen hiçbir belge ve delilin bulunmadığı, iddianın sadece tahmine dayalı olarak ileri sürüldüğü" gerekçesi ile kovuşturmaya yer olmadığına dair karar verilmiştir. Mevcut dosya kapsamına göre davalının söz konusu şikayette bulunması için az da olsa bir emarenin mevcut olduğu anlaşılmaktadır.

Şu durumda, şikayetin olağan kuşku üzerine somut emarelere dayandırılarak yapıldığının kabulü ile istemin tümünden reddi gerekirken, şikayetin haksız olduğundan bahisle istemin kısmen kabulüne karar verilmesi doğru görülmemiş ve kararın bu nedenle bozulması gerekmiştir.

SONUÇ: Temyiz olunan kararın yukarıda gösterilen nedenlerle davalı yararına BOZULMASINA, bozma nedenine göre davacının temyiz itirazlarının bu aşamada incelenmesine yer olmadığına ve davalıdan peşin alınan harcın istek halinde geri verilmesine 12/10/2017 gününde oybirliğiyle karar verildi.

T.C.
YARGITAY
SEKİZİNCİ CEZA DAİRESİ

Esas : 2017/14147
Karar : 2020/9483
Tarih : 12.02.2020

MAHKEMESİ :Asliye Ceza Mahkemesi

SUÇ : İftira

HÜKÜMLER : Beraat

Gereği görüşülüp düşünüldü:

Sanıkların temyiz dilekçesine cevap adı altında Yargıtay Ceza Dairesi Başkanlığına sunulmak üzere Şarköy Asliye Ceza Mahkemesine dilekçe verdikleri, dilekçe içeriğinde ise sanıkların, müştekinin avukat ... ile çok samimi arkadaş olduklarını ve Av. Bey'in hatırandan çıkmadığı yönünde beyanların yer aldığı hatta olayda kendilerinin tutuklamaya sevk edilmelerinin hukuki gerekçelerden çok Av.Bey'in Savcı Bey üzerindeki hatırandan kaynaklandığı yönündeki dedikoduların dilekçede zikredildiği, söz konusu iddialara ilişkin mağdur hakkında soruşturma yapıp yapılmadığının araştırılıp, sonucuna göre 2802 sayılı Hakimler ve Savcılar Kanunu'nun 76/3. maddesinde yazılı olduğu şekilde sanık hakkında kovuşturma yapılmasının Adalet Bakanlığı'nın iznine bağlı olması karşısında yasa gereği gerekli kovuşturma izni alınmadan yargılama yapılarak yazılı şekilde hüküm kurulması,

Yasaya aykırı, katılanın temyiz itirazı bu itibarla yerinde görülmüş olduğundan hükmün bu sebepten dolayı 5320 sayılı Yasanın 8/1. maddesi uyarınca uygulanması gereken 1412 sayılı CMUK.nın 321. maddesi gereğince BOZULMASINA, 12.02.2020 gününde oybirliğiyle karar verildi.

T.C.
YARGITAY
SEKİZİNCİ CEZA DAİRESİ

Esas : 2017/15481
Karar : 2020/131
Tarih : 07.01.2020

MAHKEMESİ :Asliye Ceza Mahkemesi

SUÇ : İftira

HÜKÜM : Beraat

Gereği görüşülüp düşünüldü:

Mahkemece kanıtlar değerlendirilip gerektirici nedenleri açıklanmak suretiyle verilen beraat kararı usul ve yasaya uygun bulunduğundan, katılan vekilinin, sanığın özel kastı bulunduğuna ve cezalandırılması gerektiğine yönelik temyiz itirazının reddiyle hükmün ONANMASINA, 07.01.2020 gününde oyçokluğuyla karar verildi.

KARŞI DÜŞÜNCE

Sanık ... hakkında iftira suçundan açılan kamu davasının yapılan yargılaması sonunda yerel mahkemece sanığın beraatine ilişkin hükmün onanması yönündeki sayın çoğunluğun görüşüne aşağıdaki nedenlerle katılma olanağı olmamıştır.

Dosyada mevcut bilgi, beyan ve tutanaklara göre katılan ... 'ın, sanığa ait Sanayi Sitesi Cad. No: 38 Selçuklu/Konya adresindeki iş yerinde kiracı olduğu ve oto yıkama işletmeciliği yaptığı, 2013 yılı Eylül ayından itibaren kira bedellerinin ödenmemesi nedeniyle aralarında çıkan anlaşmazlığın husumete dönüştüğü, katılan ...'in 04.09.2013 tarihinde polis merkezi amirliğine müracaatla sanık ...'un cinsel tacizde bulunduğu iddiası üzerine ... hakkında cinsel taciz suçundan kamu davası açıldığı ve yapılan yargılama sonunda Konya 6. Sulh Ceza Mahkemesinin 2013/816 (E)- 1107 (K) sayılı kararı ile sanığın beraatine karar verildiği görülmüştür.

Katılan ... Kahraman'ın 04.09.2013 tarihinde sanık ... hakkında cinsel taciz suçlamasında bulunmasından sonra sanığın Konya Cumhuriyet Başsavcılığına hitaben yazdığı 13.09.2013 günlü şikayet dilekçesi ile kiralanan iş yerinde'ın "...esrar, eroin pazarladığı..." isnadında bulunduğu ve Cumhuriyet Başsavcılığınca şikayetçi sıfatıyla tesbit olunan 17.09.2013 günlü ifadesinde de, ...'ın iş yerinde esrar, eroin yetiştirdiği, uyuşturucu madde temin ettiği yönünde beyanda bulunduğu anlaşılmaktadır.

Sanık ...'un şikayet dilekçesi ile beyanındaki iddialar doğrultusunda ...'ın kiracı sıfatıyla bulunduğu işyerinde kollukça yapılan araştırmada uyuşturucu ekimine ilişkin delile rastlanılmadığı, kiralayan ve kiracı olan taraflar arasında kira ilişkisi nedeniyle yaşanan tartışma nedeniyle birbirlerinden davacı olduklarına dair 02.10.2013 tarihli tutanak düzenlenmiştir.

Sanık ...'un, ...'ın uyuşturucu yetiştirdiği ve ticareti yaptığı yönündeki iddia ve beyanları nedeniyle yapılan soruşturma neticesi, ... hakkında Konya Cumhuriyet Başsavcılığı'nın 11.10.2013 tarihli kararı ile ek kovuşturmaya yer olmadığına karar verildiği ve sanık hakkında da sanığın, ... haklarındaki iddialarının kendisi hakkındaki şikayet nedeniyle kızgınlıktan kaynaklandığı ve asılsız olması sebebiyle iftira suçundan TCK.nın 267/1 maddesi gereğince cezalandırılması talebiyle kamu davası açıldığı, mahkemece yapılan yargılama sonunda temyize konu karar ile "...sanığın kiracısı olan katılan hakkında yasal şikayet hakkını kullandığı ve sanıkta iftira etme özel kastı bulunmadığı tesbit edildiğinden unsur itibarıyla oluşmayan

müsten suçtan ötürü sanığın CMK.nın 223/2-a maddesi gereğince beraatine..." karar verilmiştir.

Sanığın şikayet dilekçesi ile Cumhuriyet Başsavcılığınca tesbit olunan beyanlarındaki ... hakkındaki iddialarının 2313 sayılı Yasa kapsamında uyuşturucu (esrar) ekimi yapıldığı ve TCK.nın 188/3. maddesinde düzenlenen uyuşturucu temin ve ticareti yapıldığına ilişkin olup, anılan kanun ve maddelerde söz konusu fiillerin ağır cezai yaptırımını bulunmaktadır.

Yerel mahkemece "sanığın kiracısı olduğu katılan hakkında yasal şikayet hakkının kullandığı ve iftira etme özel kastının bulunmadığı..." gerekçesiyle beraat kararı verilmiş ve sayın çoğunluk tarafından beraat kararının onanması yoluna gidilmiştir.

Mahkemenin gerekçe ve kabulü karşısında "şikayet hakkı kavramı üzerinde durulması gereklidir.

Yargıtay Ceza Genel Kurulu'nun 30.04.2019 tarih ve 2016/16- 193 (E), 2019/391 (K), 16.05.2019 tarih ve 2018/16- 60 (E), 2019/431 (K) sayılı kararlarında "5237 sayılı TCK.nın "Adliyeye Karşı Suçlar" bölümünde yer alan "İftira" başlıklı 267 maddesinin 1 fıkrası;

"(1) Yetkili makamlara ihbar veya şikayette bulunarak ya da basın ve yayın yoluyla, işlemediğini bildiği halde, hakkında soruşturma ve kovuşturma başlatılmasını ya da idari bir yaptırım uygulanmasını sağlamak için bir kimseye hukuka aykırı bir fiil isnat eden kişi, bir yıldan dört yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır" şeklinde düzenlenmiştir.

İftira suçu, failin, hakkında soruşturma ve kovuşturma başlatılmasını ya da idari bir yaptırım uygulanmasını sağlamak için, bir kimseye hukuka aykırı bir fiil isnat etmesidir. İftira suçunun konusunu hukuka aykırı fiil oluşturur. Bu fiilin suç oluşturması şart değildir. Disiplin yaptırımını veya başka bir idari yaptırımını gerekli kılan fiiller de iftira suçunun konusunu oluşturabilir. Hukuka aykırı bir eylemin gerçekleştirildiğine yönelik isnat yetkili makamlara ihbar veya şikayette bulunmak suretiyle yapılabileceği gibi basın ve yayın aracılığıyla da yapılabilir.

Özgü suç olarak düzenlenmediği için herkes tarafından işlenebilen iftira suçunda, hukuka aykırı fiil isnadının belli bir kişiye yönelik olması gerekir. Ancak isnada muhatap kişinin yapılacak bir araştırma sonucunda kimliğinin belirlenebilir olması yeterli olup isminin açıkça belirtilmesi zorunlu değildir.

İftira suçu failinin, isnat ettiği fiil gerçekte hiç işlenmemiş olabileceği gibi, işlenmiş olmakla birlikte kendisine isnatta bulunulan kişi tarafından işlenmemiş olabilir. Yine, kendisine isnatta bulunulan kişi tarafından hukuka aykırı bir fiil işlenmiş bulunmakla birlikte; iftira suçunun faili, bu fiilin karşılığında isnatta bulunulan kişiye verilecek yaptırımını ağırlaştıracak bazı eklemelerde bulunmuş olabilir. Bu durumlarda da iftira suçunun oluştuğunu kabul etmek gerekir.

Öte yandan, iftira suçunun oluşabilmesi için, iftira suçu failinin, hukuka aykırı fiil isnat ettiği kişinin bu fiili işlemediğini bilmesi gerekmektedir. Bu açıdan, iftira suçu ancak doğrudan kastla işlenebilir. Ancak bu suçun oluşabilmesi için, doğrudan kast tek başına yeterli olmayıp ayrıca failin hukuka aykırı fiil isnat ettiği kimse hakkında soruşturma ve kovuşturma başlatılmasını ya da idari bir müeyyideye maruz kalmasını sağlamak amacıyla hareket etmesi gerekir. Bu nedenle, iftira suçu açısından failde kastın ötesinde belirtilen amacın varlığı, bir başka deyişle özel kastın bulunması gerekmektedir. Dolayısıyla; failin, belirli olay veya olgulardan yola çıkarak, isnat ettiği fiilin mağdur tarafından işlendiği inancı ve şüphesi ile ihbarda bulunması halinde iftira suçunun unsurları oluşmayacaktır.

Yine, içeriği kanıtlanamasa dahi, gerçekleştirilen ihbar veya şikayetin bir anayasal hakkın kullanılması olarak değerlendirilebildiği hallerde, bir hukuk uygunluk nedeninin varlığı söz konusu olacaktır. Anayasamızın 36. maddesinde, herkesin, meşru vasıta ve yollardan faydalanmak suretiyle yargı mercileri önünde davacı veya davalı olarak iddia ve savunma ile adil yargılanma hakkına sahip olduğu, 40.

maddesinde, Anayasa ile tanınmış hak ve hürriyetleri ihlal eden herkesin, yetkili makama geciktirilmeden başvurma imkanının sağlanmasını isteme hakkının bulunduğu, 74. maddesinde, vatandaşların ve karşılıklılık bulunması koşuluyla Türkiye'de oturan yabancıların, kendileriyle veya kamu ile ilgili hususlarda dilek ve şikayet haklarının bulunduğu vurgulanmıştır. Bireylere tanınan bu anayasal hak, onların idare ve diğer bireylerle ilişkilerinde gerek "çıkarlarını koruması", gerek "özgürlüklerini kısıntısız" kullanabilmesi bakımından, devlet organlarına başvurmalarını gerekli kılar. Bu başvuru,

bireyin kendisi, üçüncü kişi veya kamuyla ilgili olabilir. Başvurulabilecek devlet organları da, yasama, yürütme ve yargıdır. Dilekçe hakkının yargısal alanda başlıca ortaya çıkış biçimi ise, ihbar ve şikayet hakkının kullanılmasıdır." şeklindeki açıklamalarda iftira suçunun unsurları ve şikayet hakların kapsamı vurgulanmıştır.

Yargıtay Ceza Genel Kurulunun yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararları ile birçok kararda anlaşılacağı üzere şikayet hakkından söz edebilmek için şikayetin "belirli maddi olay ve olgulara dayanması" gerekmektedir.

Şikayet (dilekçe) hakkının kullanılmasının iftira suçunda hukuka uygun kabul edilebilmesi için, ortada gerçek maddi bir olayın bulunması ya da failin bu olay gerçek olduğuna inanmasını gerektiren olguların var olması gerekir. Maddi bir olaya veya olgu bulunmadan gerçek olmayan bir suç isnadı durumunda hakkın kullanılmasından söz edilemez. Şüphede duyulması için ciddi bir sebep veya olgu olmadığı halde soyut bir düşünce ile ihbarda bulunmak şikayet hakkının kötüye kullanılması ve iftira suçunu oluşturur. (4. C.D. 23.02.2002 tarih ve 16813/19104 sayılı kararı)

Maddi vaka ve somut olgulara dayanmayan ihbar ve şikayetlerin şikayet hakkı kapsamında değerlendirilmesi durumunda kişilerin onur, şeref ve saygınlıkları rencide edilmiş olacak, namuslu ve dürüst kişiler korumasız kalacak ve toplum nezdinde itibarları sarsılacaktır.

Somut olayda, sanık kiracısı olan katılan ile kiralayan-kiracı ilişkisinden ve kısa bir süre önce katılanın sanık hakkında cinsel taciz yönündeki şikayeti üzerine hiçbir maddi vaka ve olguya dayanmadan katılanın uyuşturucu madde ektiği ve ticareti yaptığına dair TCK.nın kapsamında suç teşkil eden fiiller nedeniyle Cumhuriyet Savcılığına dilekçe verdiği ve beyanında da bunu tekrarladığı, böylece TCK.nın 267. maddesinde tanımlanan iftira suçunun tüm unsurları oluşmuştur.

Bu sebeple sanığın mahkumiyetine karar vermek gerekirken hatalı değerlendirme sonucu beraatine karar verilmesi doğru değildir.

Yukarıda açıklanan nedenlerle iftira suçundan sanığın beraatine dair yerel mahkeme kararının onanmasına yönelik sayın çoğunluğun görüşüne katılma olanağı olmamıştır. 07.01.2020

T.C.
YARGITAY
SEKİZİNCİ CEZA DAİRESİ

Esas : 2017/20120

Karar : 2020/9178

Tarih : 06.02.2020

MAHKEMESİ :Sulh Ceza Mahkemesi

SUÇ : Hakaret

HÜKÜM : Mahkumiyet

Gereği görüşülüp düşünüldü:

Sanığın 01.07.2013 tarihinde ...'ne, 26.07.2013 tarihinde ise Sivas Cumhuriyet Başsavcılığı'na göndermiş olduğu dilekçeleri ve Sivas Cumhuriyet Başsavcılığı'nda alınan ifadesinde, ...'nin 2009/123 esas ve 2013/83 sayılı kararıyla fuhuş suçundan 33 yıl ceza aldığı halde aynı dosyada aynı suçu işleyen diğer sanıkların mahkeme heyetince kayınılarak haklarında beraat kararı verildiğini ve dosya içerisindeki tape kayıtlarının örtbas edildiğini iddia ettiği ve temyiz dilekçesinde belirttiği üzere bu iddialarına ilişkin Hakimler ve Savcılar Kurulu'na şikayette bulunduğunu belirtmesi karşısında, sanığın eyleminin TCK'nın 267. maddesinde düzenlenen iftira suçu kapsamında değerlendirilmesi gerektiği de gözetilerek, söz konusu iddialara ilişkin mağdurlar hakkında soruşturma yapıp yapılmadığının araştırılıp, sonucuna göre 2802 sayılı Hakimler ve Savcılar Kanunu'nun 76/3. maddesinde yazılı olduğu şekilde sanık hakkında kovuşturma yapılmasının Adalet Bakanlığı'nın iznine bağlı olduğu hususu da göz önünde bulundurularak, sanığın hukuki durumunun tayin ve takdiri gerekirken eksik araştırmayla yazılı şekilde hüküm kurulması,

Yasaya aykırı, sanığın temyiz itirazı bu itibarla yerinde görülüş olduğundan hükmün bu sebepten dolayı 5320 sayılı Yasanın 8/1. maddesi uyarınca uygulanması gereken 1412 sayılı CMUK'nın 321. maddesi gereğince BOZULMASINA, 06.02.2020 gününde oybirliğiyle karar verildi.

T.C.
YARGITAY
BEŞİNCİ CEZA DAİRESİ

Esas : 2018/5966
Karar : 2018/4704
Tarih : 25.06.2018

İftira suçundan şüpheli ... hakkında yapılan soruşturma sırasında, suç yeri itibarıyla dosyanın Eskişehir Cumhuriyet Başsavcılığına gönderilmesine dair Bilecik Cumhuriyet Başsavcılığının 30/01/2017 tarihli ve 2017/482 soruşturma, 2017/48 sayılı yetkisizlik kararını müteakip, bu kez suç yeri bakımından dosyanın Bilecik Cumhuriyet Başsavcılığına gönderilmesine ilişkin Eskişehir Cumhuriyet Başsavcılığınca verilen 08/02/2017 tarihli ve 2017/4268 soruşturma, 2017/214 sayılı yetkisizlik kararı üzerine, Eskişehir Cumhuriyet Başsavcılığının yetkisizlik kararının kaldırılmasına dair mercii Bilecik Ağır Ceza Mahkemesinin 04/04/2017 tarihli ve 2017/231 değişik iş sayılı kararının;

2802 sayılı Hâkimler ve Savcılar Kanununun 76/3. maddesinde "Bu gibi hallerde kovuşturma, şikayet olunan hakim ve savcının mensup olduğu mahkemeye en yakın ağır ceza mahkemesi merkezindeki Cumhuriyet savcısına ve yargılaması o yer ağır ceza mahkemesine aittir." hükmüne yer verilmiş bulunduğu cihetle, anılan maddenin hakim ve savcıların şüpheli olduğu durumda uygulanabileceği, dosyada savcının müşteki olduğu ve müştekinin hakaret içerdiği iddia edilen sözlere Bilecik'te muttali olduğu da nazara alındığında, soruşturmanın Bilecik Cumhuriyet Başsavcılığınca yürütülmesi gerektiği gözetilmeden, Eskişehir Cumhuriyet Başsavcılığının yetkisizlik kararının kaldırılmasına karar verilmesinde isabet görülmediğinden bahisle 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 309. maddesi uyarınca bozulması lüzumu Yüksek Adalet Bakanlığı Ceza İşleri Genel Müdürlüğü ifadeli, 03/07/2017 gün ve 94660652-105-11-5376-2017-Kyb sayılı Kanun yararına bozmaya atfen Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'ndan tebliğname ile Daireye ihbar ve dava evrakı ile birlikte tevdi kılınmakla gereği düşünüldü:

2802 sayılı Hâkimler ve Savcılar Kanununun 76/2. maddesinde hakim ve savcılar hakkında disiplin cezasını gerektirecek mahiyette olan ihbar ve şikayetin kötü niyetle yapıldığı veya delillerin uydurulduğunun anlaşılması karşısında 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 267 nci maddesinin birinci fıkrasında yazılı ceza hükmölunup kovuşturmanın şikayet olunan hakim ve savcının mensup olduğu mahkemeye en yakın ağır ceza mahkemesi merkezindeki Cumhuriyet savcısına ait olduğunun hüküm altına alınmış olduğu ve şüphelinin 18/05/2016 tarihli 'Hakimler Savcılar Yüksek Kurulu'na' başlıklı dilekçe ile müştekiyi şikayet ettiği belirlenmekle Bilecik Ağır Ceza Mahkemesince verilen 04/04/2017 tarihli ve 2017/231 değişik iş sayılı kararına yönelik kanun yararına bozma isteminin REDDİNE, dosyanın mahalline gönderilmesi için Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'na TEVDİİNE, 25/06/2018 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

T.C.
YARGITAY
DÖRDÜNCÜ CEZA DAİRESİ

Esas : 2018/7989
Karar : 2021/18690
Tarih : 09.06.2021

MAHKEMESİ :Asliye Ceza Mahkemesi

SUÇLAR : İftira, tehdit, mala zarar verme, hakaret

HÜKÜMLER : Beraat, mahkumiyet

K A R A R

Yerel Mahkemece verilen hükümler temyiz edilmekle, başvurunun süresi ve kararın niteliği ile suç tarihine göre ve sanık müdafinin koşulları bulunmayan duruşmalı inceleme isteminin, 1412 sayılı CMUK'un 318. maddesi gereğince reddine karar verilerek dosya görüşüldü:

Sanıklar ... ve ... hakkında mala zarar verme suçlarına ilişkin kararda öngörülen cezaların nitelik ve niceliğine göre, verildiği tarih itibariyle hükümlerin temyiz edilemez olduğu anlaşıldığından, 5320 sayılı Kanununun 8/1 ve 1412 sayılı CMUK'nın 317. maddeleri uyarınca katılan ...'ün tebliğnameye uygun olarak, TEMYİZ İSTEĞİNİN REDDİNE,

Diğer hükümlerin temyizine gelince;

Temyiz isteğinin reddi nedenleri bulunmadığından işin esasına geçildi.

Vicdani kanının oluştuğu duruşma sürecini yansıtan tutanaklar, belgeler ve gerekçe içeriğine göre yapılan incelemede;

A-Sanıklar ... ve ...'in tehdit ve hakaret eylemlerine ve yükletilen suçlara yönelik katılan ...'ün temyiz iddiaları yerinde görülmediğinden, tebliğnameye uygun olarak, TEMYİZ DAVASININ ESASTAN REDDİYLE HÜKÜMLERİN ONANMASINA,

B- Sanık ... hakkında iftira suçundan kurulan hükmün temyizine gelince;

Başkaca nedenler yerinde görülmemiştir.

Ancak;

İftira suçunun oluşabilmesi için; yetkili makamlara ihbar veya şikayette bulunarak işlemediğini bildiği halde, hakkında soruşturma ve kovuşturma başlatılmasını ya da idari bir yaptırım uygulanmasını sağlamak için bir kimseye hukuka aykırı bir fiil isnat edilmesinin gerektiği, sanık tarafından 153 ihbar hattı aranarak mağdurların kaçak et satışı yaptıklarının ihbar edilmesi üzerine, belediye görevlileri tarafından mağdurların yaklaşık 3 kg eti kıyma makinasında kıyma yaptıklarının görülmesi, ancak sanıkların günlük işlerinde kullandıkları bir yer olduğunu, kurban etini kıydıklarını beyan etmeleri ve şüpheli herhangi bir et olmadığını tespit edilmesi nedeniyle işlem yapılmadığının belirtilmesi karşısında, somut olayda; şikayetin maddi vakıalara dayandığı, sanığın iftira kastını ortaya koyacak herhangi bir delil bulunmadığından; sanığın eyleminin, Anayasanın 74. maddesinde düzenlenen anayasal şikayet hakkını kullanma niteliğinde bulunduğu anlaşılacakla, yasal unsurları itibariyle oluşmayan suçtan beraati yerine mahkumiyetine karar verilmesi,

Kanuna aykırı, sanık ...'ün temyiz itirazları bu nedenle yerinde görülmüş olduğundan, tebliğnameye aykırı olarak, HÜKMÜN BOZULMASINA, yargılamanın bozma öncesi aşamadan başlayarak sürdürülüp sonuçlandırılmak üzere dosyanın esas/hüküm mahkemesine gönderilmesine, 09/06/2021 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.

T.C.
ANKARA
BÖLGE İDARE MAHKEMESİ
ONÜÇÜNCÜ İDARİ DAVA DAİRESİ

Esas : 2019/604
Karar : 2019/616
Tarih : 27.06.2019

İSTEMİN KONUSU : Ankara 20. İdare Mahkemesi'nce davanın reddi yönünde verilen 17/01/2019 gün ve E:2018/674, K:2019/125 sayılı kararın, kaldırılması istenilmektedir.

YARGILAMA SÜRECİ :

(1) Dava konusu istem : Dava, davalı idare bünyesinde görev yapmakta iken 672 sayılı Kanun Hükmünde Kararname eki listede ismine yer verilmek suretiyle kamu görevinden çıkarılan davacı tarafından, Olağanüstü Hal İşlemleri İnceleme Komisyonuna yapılan başvurunun reddine dair 29/11/2017 tarih ve 2017/39 sayılı işlemin iptali istemiyle açılmıştır.

(2) İlk Derece Mahkemesi Kararının Özeti : Ankara 20. İdare Mahkemesi'nce; davacının, ceza mahkemesince silahlı terör örgütüne üye olma suçunu işlediği gerekçesiyle mahkumiyetine karar verildiği, FETÖ/PDY silahlı terör örgütünün örgüt içi haberleşme programı olan ByLock iletişim sistemini kullandığı, örgütle iltisaklı Bankasya isimli bankadaki mevduatında 2014 yılından itibaren artış meydana getirdiği, örgüte müzahir sendikada üyelik kaydının olduğu, bu verilerin yanı sıra örgütle irtibatlı yayın organına muhtelif ödemelerde bulunduğu, bu eylemlerin mevcut olmasının davacının FETÖ/PDY ile normal bir vatandaşından beklenebilecek olandan daha yoğun bir ilişki içerisine girdiğini ortaya koyduğu, bu durumda davacının FETÖ/PDY ile bağı olduğuna dair tespit in makul ve hakkaniyete uygun düştüğü, böyle bir durumda Anayasayla kurulmuş hür demokratik düzeni ortadan kaldırmayı amaçlayan terör örgütüyle bağı bulunduğu konusunda somut verilere ulaşılan davacının, Anayasaya sadakat yükümlülüğünü de ihlal ettiği anlaşıldığından, 672 sayılı Olağanüstü Hal Kapsamında Bazı Tedbirler Alınması Hakkında Kanun Hükmünde Kararname ile hiçbir işleme gerek kalmaksızın kamu görevinden çıkarılması üzerine kamu görevine iade edilmesi talebiyle Olağanüstü Hal İşlemleri İnceleme Komisyonu'na yaptığı başvurunun reddine ilişkin dava konusu işlemde hukuka aykırılık bulunmadığı gerekçesiyle davanın reddine karar verilmiştir.

İSTİNAF EDENİN İDDİALARI : Davacı tarafından, kesinleşmiş yargı kararı olmadan kişilerin hukuka uygun davranış ve sosyal ilişkilerinin suçlama dayanağı yapılmasının hukuka aykırı olduğu, Bylock isimli haberleşme uygulamasının delil niteliği bulunmadığı, Bylock'a ait verilerin ilk olarak Milli İstihbarat Teşkilatı (MİT) tarafından istihbari çalışmalar çerçevesinde ele geçirildiği ve MİT Kanununun 6. maddesi uyarınca istihbari amaç dışında delil olarak kullanılamayacağı, Bank Asya'nın devlet kurumlarının verdiği izne dayalı olarak kurulduğu ve devlet kurumlarının denetim ve gözetimi altında yasal olarak bankacılık faaliyetinde bulunduğu, özel hayata saygı hakkı, kanunsuz suç ve ceza olmaz ilkesi, masumiyet karinesi gibi temel insan haklarının ihlal edildiği, sadakat yükümlülüğünü ihlal edildiğinden bahsedilemeyeceği, savunması alınmaksızın yapılan hukuka aykırı olduğu, hakkında yapılan kamu görevinden çıkarılma işleminin ölçülü olmadığı, ayrıca ileri sürülen davanın sonucunu esastan etkileyecek nitelikte olan bir çok iptal nedeni ve argümanın İdare Mahkemesince karşılanmaması nedeniyle gerekçeli karar hakkının ihlal edildiği, ileri sürülmektedir.

KARŞI TARAF SAVUNMASININ ÖZETİ : Mahkeme kararında hukuka aykırılık bulunmadığı ileri sürülerek, istinaf isteminin reddi gerektiği savunulmuştur.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Karar veren Ankara Bölge İdare Mahkemesi 13. İdari Dava Dairesince, davacının adli yardım talebinin kabulü yönünde ilk derece mahkemesince karar verildiği görüldüğünden, 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 335.maddesinin 3.fıkrasında, adli yardımın (avukat ücreti dahil), hükmün kesinleşmesine kadar devam edeceğinin belirtilmesi karşısında, bu konuda yeniden bir karar verilmeksizin, 2577 sayılı Kanunun değişik 45. maddesi uyarınca dava dosyası incelenerek, gereği görüldü:

HUKUKİ DEĞERLENDİRME :

Davacı tarafından verilen istinaf dilekçesinde ileri sürülen hususlar çerçevesinde; bakılmakta olan davanın niteliği, davacı hakkında yapılan tespitlerin kamu görevinden çıkarılması için hukuki gerekçe oluşturup oluşturmayacağı ve ayrıca kamu görevinden çıkarılma işleminin temel hak ve özgürlükler bakımından değerlendirilmesi gerekmiştir.

(A) Bakılmakta Olan Davanın Niteliği

İdari yargı mercilerinin yürürlükte olan yasa hükümlerine aykırı ya da bu hükümlerin dışına çıkarak karar vermeleri mümkün değildir. Kanun Hükmünde Kararnameler de idari yargı kararlarına etkileri bakımından yasa gücünde olup idare mahkemeleri KHK'lar ile getirilen kuralları da uygulamak zorundadırlar. KHK'ların şekil ve içerik bakımından Anayasa ve uluslararası sözleşmelere uygunluğunun denetimi ise Anayasa Mahkemesi'nin yetkisindedir.

OHAL döneminde çıkarılan KHK'lar ile davacı gibi kimi kamu görevlileri, terör örgütlerine veya Milli Güvenlik Kurulu'nca Devletin Milli Güvenliği'ne karşı faaliyette bulunduğu karar verilen yapı oluşum veya gruplara üyeliği, iltisak veya irtibatı bulunduğu gerekçesiyle kamu görevinden çıkarılmıştır.

KHK ile doğrudan kamu görevinden çıkarılmaya ilişkin tasarruflar, yasa gücünde işlemler olduğundan idari yargı mercilerince denetlenme imkanı bulunmamaktadır. Nitekim idari yargı yerlerince bu şekilde açılan davaların incelenmeksizin reddine karar verilmiştir. Süreç içerisinde çıkarılan 685 sayılı KHK ile OHAL İşlemleri İnceleme Komisyonu kurulmuş ve anılan Komisyon, doğrudan KHK'lar ile tesis edilen işlemlerle kamu görevinden çıkarılanların başvurularını karara bağlamakla görevlendirilmiştir. Aynı KHK ile Komisyon tarafından inceleme yapılarak başvurunun reddine veya kabulüne karar verilebileceği, Komisyon'un kararına karşı Ankara İdare Mahkemelerinde dava açılabilmesi kurala bağlanmıştır. Bakılmakta olan dava OHAL İşlemleri İnceleme Komisyonu tarafından davacı hakkında verilen kararın idari işlemin unsurları yönünden yargısal denetiminin yapılmasından ibarettir.

Diğer bir ifadeyle davacının kanun gücünde bir tasarrufla görevinden çıkarılmasından sonra davacı hakkında verilen Komisyon kararının hukuka uygunluğu bakılmakta olan davanın konusunu oluşturmaktadır. Bununla birlikte, iptal davasına konu Komisyon kararının sebep unsuru incelenirken; terör örgütü olduğuna ve milli güvenliğe karşı faaliyette bulunduğu Milli Güvenlik Kurulu tarafından karar verilen ve bu durumu Yargıtay tarafından hükme bağlanan FETÖ/PDY ile davacının üyelik, iltisak veya irtibatının bulunup bulunmadığının tespiti gerekmektedir. Anılan örgüt ile sözü edilen çerçevede bir ilişkinin varlığı tespit edildiği takdirde mahkemece, OHAL İşlemleri İnceleme Komisyonu'na yapılan başvurunun reddine ilişkin kararın, mevzuata aykırı olduğu yönünde hüküm kurma imkanı bulunmamaktadır.

Kamu görevinden çıkarılma - bakılmakta olan dava bakımından ise kamu görevine iade talebinin reddi-gerekçelerinden olan "üyelik" unsuru, ceza kanunları ile tanımlanmış bir suç olduğundan idari yargı mercilerinin bu yönde bir inceleme yapmaları ve tespitinde bulunmaları mümkün değildir. Zira terör örgütü üyeliği ancak ceza yargılaması sonucunda tespiti mümkün olan bir eylemdir. Buna karşın iltisak ve irtibat halleri, ceza yargısının alanına girmediğinden, idari yargı yerlerince tespiti gereken hallerdendir. Böylece yasa koyucu, terör örgütü üyeliğini, bir suç olarak kabul edilip, kamu görevinden çıkarılma yanında hapis

cezası ve benzeri yaptırımlara bağlamışken, "iltisak" ve "irtibat" hallerini suç isnadı olmaksızın sadece kamu görevinden çıkarma tedbirinin gerekçesi olarak öngörmüştür.

Her kamu görevlisinin az veya çok kamu gücü kullandığı ve bu güç ile vatandaşlar üzerinde etkili işlemler tesis ettiği dikkate alındığında, yapılan düzenlemelerden, Kanun koyucunun, terör örgütleri ile anlayış ve davranış birliği içinde olanların kamu gücü kullanmalarını engellemek üzere kamu görevinden çıkarılmasını murad ettiği anlaşılmaktadır. Zira, FETÖ/PDY özelinde daha belirgin şekilde ortaya çıktığı üzere illegal yapılar önce bireysel sonra da örgütsel boyutta kamu gücünü yasal görünümlü yöntemlerle elde etmekte, böylece anlayış ve davranış birliği içinde olduğu grup, örgüt veya yapıya şu veya bu şekilde menfaat sağlarken diğer bireyler aleyhine işlem ve eylemde bulunmaktadır.

15 Temmuz 2016 gecesinde olduğu gibi Devlet ve millet bekasının gerçek ve yakın bir tehlike altına girdiği durumlarda Anayasa ve Uluslararası Hukukun çizdiği sınırlar çerçevesinde gerekli tedbirlerin alınması zorunlu olup, anılan tedbirlerin ve bu tedbirlerin yargısal denetiminin nitelendirilmesi, uyumsuzluğun çözümü açısından önem arz etmektedir.

1) Kamu Görevinden Çıkarılma İşleminin Olağanüstü Tedbir Olma Niteliği: Yargısal denetimi yapılan işlem 657 sayılı Devlet Memurları Kanununda düzenlenen "Devlet memurluğundan çıkarma" cezası olmayıp bir disiplin işlemine dayanmamaktadır, bu nedenle disiplin cezası verilmesinde uygulanması gereken usul ve prosedürlerin, bakılmakta olan dava bakımından uygulanması mümkün değildir. Esasen, kamu görevinden çıkarma işlemi tesis edildiği sırada, disiplin soruşturması açılması, soruşturmacı görevlendirilmesi, savunma alınması gibi olağan dönem hukuki güvenlik unsurlarının uygulanma imkanı da yoktur. Nitekim, Danıştay 5.Dairesi'nin 04/10/2016 tarih E:2016/8196, K:2016/4066 sayılı kararında KHK'da öngörülen kamu görevinden çıkarma; adli suç veya disiplin suçu işlenmesi karşılığında uygulanan yaptırımlardan farklı olarak terör örgütleri ile milli güvenliğe karşı faaliyette bulunduğu kabul edilen diğer yapıların kamu kurum ve kuruluşlarındaki varlığını ortadan kaldırmayı amaçlayan, geçici olmayan ve nihai sonuç doğuran "olağanüstü tedbir" olarak nitelendirilmiştir.

Öte yandan; kamu görevinden çıkarılanların, hem Anayasa Mahkemesi hem de AİHM tarafından etkili başvuru yolu olarak kabul edilen, OHAL İşlemleri İnceleme Komisyonuna başvurabilmeleri ve başvurunun reddi halinde, bakılmakta olan davada olduğu gibi yargısal denetim yolunun açık olması, mahkeme safhasında ilgililer tarafından her türlü delil ile savunma yapılabilmesi ve çelişmeli yargılama usulü kurallarının yerine getirilmesi nedeniyle; davacının, tesis edilen işlem ile ilgili etkili başvuru yoluna sahip olduğu ve süreç içerisinde savunma hakkının kullandırıldığı sonucuna ulaşılmıştır.

2) İltisak ve İrtibat Kavramlarının Tanımı ve Bakılan Davanın Ceza Yargılaması İle İlişkisi: Bakılan dava bir ceza davası değildir. Bu nedenle işlem tesis edilirken ceza hukuku ilkelerinin ve kurallarının uygulanıp uygulanmadığını iş bu davada denetlenme imkanı yoktur. Diğer bir ifadeyle bu davada 'suç ve suçlu bulunma halleri' değil, OHAL döneminde kamu görevinden çıkarılan kişinin kamu görevine iadesini haklı kılan nedenlerin var olup olmadığı denetlenmektedir. Bununla birlikte, davacıda olduğu gibi kimi durumlarda kamu görevinden çıkarılanlar hakkında açılmış ceza davaları bulunabilmektedir. Ceza yargılamasında kamu görevlilerinin terör örgütlerine üyelik veya yardım nedeniyle ceza almaları ve bu cezanın kesinleşmesi halinde, idari yargı mercilerince, başka bir delile ve araştırmaya ihtiyaç duyulmaksızın; OHAL İşlemleri İnceleme Komisyonuna yapılan başvurunun reddinin hukuka uygun olduğuna karar verilmesi gerekmektedir. Zira kamu görevinden çıkarma gerekçelerinden olan "üyelik" unsuru, bir mahkeme kararı ile tespit edilmiş olmaktadır.

İlgililer hakkında terör örgütü üyeliği kapsamında açılmış olan ceza davalarının derdest yani kesinleşmemiş olması durumunda ise; -velev ki ilk derece ceza mahkemeleri ve istinaf mahkemeleri terör örgütü üyeliği suçunun unsurlarının sabit olduğu gerekçesiyle hüküm kurmuş olsun- masumiyet karinesi nedeniyle idari yargı mercilerinin söz konusu cezayı dayanak alarak karar vermesi mümkün

görülmemektedir. Bununla birlikte, ceza yargılamasında davacı hakkında verilen mahkumiyet kararının kesinleşmemiş olması, OHAL İşlemleri İnceleme Komisyonuna yapılan başvurunun reddine ilişkin işlemin iptali istemiyle idari yargı mercileri nezdinde açılan davanın görülmesini engellemeyecektir. Zira, kamu görevinden çıkarılma nedenleri sadece üyelikle sınırlı tutulmamış, ceza yargılamasının ilgi alanında bulunmayan iltisak; yani yapışıkmiş gibi birlikte hareket etme, gönüllü şekilde tabi olma, aynı yöne bakma, olayları aynı bakış açısıyla değerlendirme, eylemlerini bir grubun, örgütün ya da yapının işaretleri, talimatları, yönlendirmelerine göre gerçekleştirme ve bunu yaparken dünyevi ya da uhrevi faydalar umma hali ile irtibat; yani bir çıkar ilişkisi nedeniyle gönüllü veya gönülsüz kendi davranışlarını bireysel iletişim yoluyla ya da yazılı ve görsel basın, sosyal medya paylaşımları üzerinden gelen mesajları dikkate alarak belirleme hali de kamu görevinden çıkarılmanın hukuki gerekçeleri arasında sayılmıştır. Bu nedenle, ilgililer hakkında ceza yargılamasında üyelik suçlamasıyla açılan davada beraat kararı verilmiş olsa dahi idari yargı yeri irtibat ve iltisak unsurları yönünden de işlemi incelemek zorundadır.

Nitekim 672 sayılı KHK'nın genel gerekçesinde; "...terör örgütlerine veya Milli Güvenlik Kurulunca Devletin milli güvenliğine karşı faaliyette bulunduğu karar verilen yapı, oluşum veya gruplara üyeliği, mensubiyeti veya iltisakı yahut bunlarla irtibatı olan kamu personelinin belirlenmesine yönelik titiz ve kapsamlı bir çalışma yürütülmektedir. Bu Kanun Hükmünde Kararname ile bu güne kadar yapılan çalışmaların sonucu olarak terör örgütlerine veya Milli Güvenlik Kurulunca Devletin milli güvenliğine karşı faaliyette bulunduğu karar verilen yapı, oluşum veya gruplara üyeliği, mensubiyeti veya iltisakı yahut bunlarla irtibatı olanların Devlet kurumlarından çıkarılması ve buna bağlı tedbirler düzenlenmektedir" denilmiştir.

Yukarıdaki açıklamalar çerçevesinde, ceza yargılamasında davacı hakkında verilen mahkumiyet kararının kesinleşmemiş olmasının, OHAL İşlemleri İnceleme Komisyonuna yapılan başvurunun reddine ilişkin işlemin iptali istemiyle açılan davanın görülmesini engellemeyeceği gibi ceza hukuku ilkelerinin ihlal edildiğine ilişkin iddiaların da bu davada incelenme olanağı bulunmamaktadır.

(B) Kamu Görevinden Çıkarılmaya Gerekçe Yapılan Delillerin Değerlendirilmesi:

1-Hapis Cezası: Batman 3. Ağır Ceza Mahkemesi'nce davacının, "silahlı terör örgütüne üye olma" suçunu işlediği gerekçesiyle 10 yıl hapis cezasına çarptırıldığı ve cezanın kaldırılması istemiyle yapılan başvurunun Gaziantep Bölge Adliye Mahkemesi 18. Ceza Dairesi'nce reddedildiği, dosyanın Yargıtay'da temyiz aşamasında olduğu görülmektedir. Bu karar kesinleşmemiş olduğundan; devam eden ceza davasının davacı aleyhine bir durum olarak değerlendirilmesi ve davacı hakkında terör örgütü üyesi algısı oluşturacak bir yaklaşım ortaya konulması "masumiyet karinesi" gereğince mümkün değildir. Bununla birlikte, ceza yargılamasının ilgi alanında bulunmayan ancak kamu görevinden çıkarılma nedeni olan irtibat ve iltisak hallerinin var olup olmadığının iş bu davada ortaya konulması gerekecektir.

2-Bylock kullanımı: Anayasa Mahkemesi'nce; Bylock uygulamasının soruşturma ve kovuşturma mercilerince tespit edilen kurumsal ve ticari mahiyetinin olmaması, uygulama üzerinden yapılan iletişimin çözümlenen içeriğinin tamamına yakınının FETÖ/PDY unsurlarına ait örgütsel temas ve faaliyetlere ilişkin olması, uygulamayla ilişkili İnternet kaynaklı yayınların çoğunlukla sahte hesaplar üzerinden yapılması ve burada FETÖ/PDY lehine paylaşımlarda bulunulması, büyük bir kullanıcı kitlesine sahip uygulamanın 15 Temmuz darbe teşebbüsü öncesinde diğer kişilerce bilinmemesi, kullanıcılarının belirlenmesini önlemeye yönelik olağan dışı işleyişinin ve şifreleme sisteminin bulunması, kullanımın ancak diğer bir kullanıcının onaylamasıyla mümkün hale gelmesi ve bu yönüyle hücre tipi örgütlenmeye elverişli olması, haberleşme içeriğinin belirli bir süre sonra otomatik olarak kendiliğinden silinmesi gibi özellikleri (AYM, Aydın Yavuz ve diğerleri, [GK], B. No: 2016/22169, 20/6/2017, §106) gözönüne alındığında kişilerin bu uygulamayı kullanmalarının veya kullanmak üzere elektronik/mobil cihazlarına yüklemelerinin soruşturma makamlarınca FETÖ/PDY ile olan ilgi bakımından bir belirti olarak değerlendirilebileceği kabul edilmiştir.

(AYM, Aydın Yavuz ve diğeri, §267).

Yargıtay Ceza Genel Kurulu'nun 26.09.2017 tarihli E:2017/956, K:2017/370 sayılı kararı ile onanarak kesinleşen, Yargıtay 16. Ceza Dairesi'nin ilk derece mahkemesi sıfatıyla verdiği 24.04.2017 tarihli E:2015/3, K:2017/3 sayılı kararda; bylock iletişim sisteminin, FETÖ/PDY silahlı terör örgütü mensuplarının kullanmaları amacıyla oluşturulan ve münhasıran bu suç örgütünün bir kısım mensupları tarafından kullanılan bir ağ olması nedeniyle; örgüt talimatı ile bu ağa dahil olduğunun ve gizliliği sağlamak için haberleşme amacıyla kullanıldığının tespiti halinde, kişinin örgütle bağlantısını gösteren bir delil olacağı karara bağlanmıştır. Bu durumda, bylock iletişim sistemini kullandığı tespit edilen kişilerin FETÖ/PDY örgütü ile üyelik, iltisak ve irtibatının bulunduğu ve kamu görevinden çıkarılma için hukuki gerekçe olduğu hususunda tereddüt bulunmamaktadır.

Buna karşın, bylock programının kişinin iradesi dışında, kullanmakta olduğu iletişim cihazına yüklendiğinin ve hiç bir şekilde iletişimde kullanılmamış olduğunun tespiti halinde, bu durumun tek başına irtibat veya iltisak sebebi sayılamayacağı açıktır.

Yukarıda yer alan açıklamalar uyarınca, davacının GSM hattı üzerinden 12/08/2014 tarihinden itibaren bylock programını kendisinin kullandığının yetkili makamlarca tutanağa bağlandığı ve davacı tarafından bunun geçersizliğini ortaya koyacak bir delil sunulmadığı dikkate alındığında; FETÖ/PDY ile iltisak ve irtibatının bulunduğu neticesine ulaşılmıştır.

3-Sendika üyeliği: 6528 sayılı Kanun'un 9. maddesiyle yapılan değişiklikle 08/02/2007 tarihli ve 5580 sayılı Özel Öğretim Kurumları Kanunu'nun 2. maddesindeki "dershaneleri" ibaresi yürürlükten kaldırılarak, FETÖ/PDY'nin faaliyetleri içinde çok önemli bir yer tuttuğu anlaşılan dersaneler kapatılmıştır. Konuyla ilgili olarak kamuoyunda yaşanan tartışmaların yoğunlaştığı süreçte Aktif Eğitimciler Sendikası 01/03/2012 tarihinde kurulmuştur (AYM, Ali Şeker, B. No:2016/68962, 20/09/2018, §10). Sendikanın üye sayısındaki değişiklikler incelendiğinde; 10/08/2012 tarihli ve 28380 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan istatistiklere göre 402 üyesinin olduğu, 31/03/2013 tarihinde yaklaşık olarak 35.000 üye sayısına ulaştığı halde kendini feshetmek suretiyle kapandığı, 22/11/2013 tarihinde yeniden kurulduğu (AYM, Ali Şeker, §12-14), 04/07/2014 tarihli ve 29050 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan istatistiklere göre 23.489 üye sayısına, 08/07/2015 tarihli ve 29410 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan istatistiklere göre 23.700 üye sayısına ulaştığı, 04/07/2016 tarihli ve 29762 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan istatistiklere göre üye sayısının 18.015'e düştüğü görülmektedir. Sendika, 23/07/2016 tarihli ve 29779 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan 667 sayılı KHK ile de kapatılmıştır.

Anılan Sendikanın, 2012 yılı başlarında FETÖ/PDY'ye ait dersanelerin kapatılması tartışmalarının başladığı dönemde kurulması, 1 yıllık süre içinde 35.000 üyeye ulaşması, feshini müteakip 17/25 Aralık 2013 süreciyle birlikte FETÖ/PDY ile yapılan açık mücadeleye rağmen yeniden kurularak kısa sürede 23.489 üyeye ulaşması; ancak iltisaklı ve irtibatlı bir grup bilincinin varlığı ile izah edilebilir. Nitekim, Yargıtay 16.Ceza Dairesi'nin 20/12/2017 tarihli ve E:2017/1862, K:2017/5796 sayılı kararı ile terör örgütüne ait sendikaya üye olmak fiilinin terör örgütünün amacına hizmet eden yardım suçu kapsamında değerlendirilebileceği vurgulanmıştır. Öte yandan, Aktif Eğitimciler Sendikası yöneticilerinin silahlı terör örgütüne üye olma suçundan 6 ila 13 yıl arasında hapis cezasıyla cezalandırılmaları yönünde Ankara 19.Ağır Ceza Mahkemesi'nce verilen 11/06/2018 gün ve E:2017/87, K:2018/121 sayılı kararın 62. sayfasında; Sendika Genel Başkanının Wifi üzerinden erişim sağladığı bylock programı aracılığı ile diğer bylock kullanıcılarına "Sendika isteği güvencedir. Aktif Eğitimciler Sendikası ateşten gömlek değil, çelikten zırhtır" ibarelerinin yer aldığı toplu mesaj gönderdiği anlaşılmaktadır.

Dosyada mevcut Maliye Bakanlığı verileri ile sendika üyeliği ve üyelikten çekilme formlarının incelenmesinden; davacının, anılan sendikaya 2012 Ağustos ayında üye olduğu ve fesh tarihli olan 31/03/2013 tarihine kadar üyeliğini devam ettirdiği, sendikanın 22/11/2013 tarihinde yeniden

kurulmasına müteakip 2014 Ocak ayında yeniden üye olduğu ve üyeliğini 2016 Temmuz ayına kadar devam ettirdiği tespit edilmiştir. Yukarıda yapılan açıklamalar çerçevesinde bu durum, davacının yasal görünümü bir sendika aracılığı ile terör örgütünün eğitim alanındaki amacına uygun tavır ve davranış sergileyerek anılan örgüte taraftarlığını, iltisakını ve irtibatını göstermektedir.

4-Bank Asya Hesabı: TBMM Meclis Araştırma Komisyonu Raporunda; Bank Asya'nın Türkiye'de finans sektöründe FETÖ'nün sermaye şirketlerini desteklemek üzere kurulan banka olduğu, kâğıt üstünde başkaları pay sahibi olsa bile fiili olarak bankanın sahibi ve yöneticisinin Fetullah Gülen olduğu, onun tayin ettiği kişilerin bankayı yönettiği, bankanın örgüte ait diğer şirket ve holdingler ile organik ilişkisi bulunduğu, FETÖ'nün Bank Asya üzerinden örgüt şirketlerini finanse ettiği ve bankacılık düzenleme ve teamüllerine aykırı uygulamaları hayata geçirdiği tespitlerine yer verilmiştir. (TBMM, FETÖ/PDY'nin 15 Temmuz 2016 Tarihli Darbe Girişimi İle Bu Terör Örgütünün Faaliyetlerinin Tüm Yönleriyle Araştırılarak Alınması Gereken Önlemlerin Belirlenmesi Amacıyla Kurulan Meclis Araştırması Komisyonu Raporu, 2017/Mayıs, s 171 ve 412)

FETÖ/PDY'nin amacını gerçekleştirmek için mali kaynağa ihtiyaç duyduğu, bunun himmet, bağış gibi adlarla halktan veya örgüt mensuplarından toplanan paralarla temin edildiği, bununla birlikte örgütün suçtan elde ettiği gelirleri aklamak için Bank Asyanın araç olarak kullanıldığı, elindeki mali gücünü ve kendisini bu güce ulaştıran kaynakları kaybetmek istemeyen FETÖ/PDY liderinin Bank Asyaya para yatırılması yönündeki 25/12/2013 tarihli çağrısı akabinde 2014 Ocak ayından itibaren normal bankacılık faaliyetleri ile bağdaşmayacak nitelikte para yatırma, hesap açtırma, bireysel emeklilik başvurusu, katılım hesabı açma, kredi kartı kullanımı gibi işlemlerde artışların meydana geldiği, yine bu dönemde 11.516 kişinin başka bankalardan kredi kullanarak faiz ödemek suretiyle edindikleri paralarını Bank Asya'daki hesaplarına yatırdığı, bu sürecin bankaya el konulma tarihi olan 29/5/2015 tarihine kadar devam ettiği anlaşılmaktadır (AYM, Metin Evecen, B. No: 2017/744, 04/04/2018, §26, OHAL Komisyonu 2018 Yılı Çalışma Raporu, 28/01/2019, s 20-23).

FETÖ/PDY lideri tarafından talimatın verildiği 25/12/2013 tarihinden, bankanın TMSF'ye devir edildiği 29/05/2015 tarihine kadar, yeni hesaplar açma, para yatırma ve açılmış olan hesaplardaki mevduat tutarlarını artırma hareketine devam edildiği, 29/05/2015 tarihinden sonra hesap açma ve para yatırma işlerinin kesildiği dikkate alındığında; belirtilen tarih aralığında tamamen riskli konuma geldiği açık olan ve esasen 26/02/2014'te MGK kararı ile nitelendirilmesi yapılmış olan bir örgütün bankasına para yatırmanın ticari saikle yapıldığını söylemek mümkün değildir. Var olan paralarını yatıranların ötesinde başka bankalardan faizli kredi kullanmak suretiyle elde ettikleri kaynakları örgüt liderinin talimatlandığı bankaya yatıranlar bakımından ticari aklın büsbütün yok olduğu, bu durumun ancak örgüt liderine samimi bir bağ ve örgütle kurulmuş olan irtibat ile izah edilebileceği açıktır. FETÖ/PDY liderinin talimatını yerine getirme uğruna maddi ve hatta manevi varlıklarını riske atan bu kişiler bakımından, iltisak ve irtibatın ötesine geçilerek, mensubiyet (yani tavır ve davranışlarını gelen talimata göre sorgulamaksızın belirleme, resmiyet kazanmamış ve somut belgelerle ortaya konulmamış bile olsa örgütün parçası olduğunu söz ve eylemleri ile ortaya koyma) düzeyinin ortaya çıktığı sonucuna ulaşılmaktadır. Nitekim, Yargıtay 16.Ceza Dairesinin 20/12/2017 tarihli ve E:2017/1862, K:2017/5796 sayılı kararı ile örgüt liderinin talimatı doğrultusunda Bank Asya'ya para yatırma fiilinin terör örgütünün amacına hizmet eden yardım suçu kapsamında değerlendirilebileceği karara bağlanmıştır.

Buna karşın, yukarıda belirtilen dönemler dışında Bank Asya'da hesap açtırma ve tutarı ne olursa olsun para yatırma ve diğer bankacılık işlemleri yapma; iltisak, irtibat ve mensubiyet olarak görülemeyeceği gibi anılan dönemlerdeki hesap hareketlerinin gerçek bir ticari, iktisadi ve beşeri nedenle meydana geldiğinin ortaya konulması halinde kamu görevinden çıkarılmaya gerekçe yapılması hukuken mümkün değildir. Yargıtay 16. Ceza Dairesi'nin 13.11.2018 tarihli E:2018/1603, K:2018/4170 sayılı kararı da bu yöndedir.

Davacının, 10/08/2007'de Bank Asya'da açmış olduğu hesabına, örgüt liderinin talimatından sonraki süreçte; 17/06/2014 tarihinde 4.800,00 TL, 18/06/2014 tarihinde 10.000,00 TL, 15/09/2014 tarihinde 7.911,00 TL para yatırdığı ayrıca muhtelif tarihlerde de farklı miktarlarda para girişi olduğu, dolayısıyla anılan bankaya finansal destek/yardım sağladığı sabit olup, davacının bu gerekçeyle de anılan örgütle iltisak ve irtibat düzeyinde ilişkisinin olduğu sonucuna ulaşılmaktadır.

(C) Kamu Görevinden Çıkarma Suretiyle Yapılan Müdahalenin Anayasa ve Uluslararası Hukuk Sınırlarında Kalıp Kalmadığı:

FETÖ/PDY ile üyelik, mensubiyet, aidiyet, iltisak veya irtibatı bulunanların kamu görevinden çıkarılması işlemi; Türk Milletinin varlığını tehdit eden ve genel bir tehlike halini alarak tüm nüfusu etkileyen ve nihayet 15 Temmuz 2016 gecesi başta TBMM olmak üzere kamu kurumları ile güvenlik birimlerinin bombalanması gibi eylemleri de içeren olağanüstü durum nedeniyle ilan edilen OHAL kapsamında çıkarılan KHK'lar ile tesis edilmiş ve OHAL ilanını gerektiren şartların bertaraf edilmesi amacıyla matuf olduğundan, bu işlemin Anayasanın "Temel hak ve hürriyetlerin kullanılmasının durdurulması" başlıklı 15.maddesi, AİHS'nin 15.maddesi ile Medeni ve Siyasi Haklara İlişkin Uluslararası Sözleşme'nin (MSHUS) 4.maddesi hükümleri kapsamında ele alınması gerekmektedir.

Anayasa ve AİHS'nin 15.maddeleri ile MSHUS'nin 4.maddesinin, devletin varlığını, birliğini ve milli güvenliğini tehdit eden bir yapılanmanın tespiti halinde temel hak ve hürriyetlerin kısmen veya tamamen durdurulabilmesine imkan tanıdığı açıktır. Gerek sözkonusu kuralların değerlendirilmesinden gerekse Anayasa Mahkemesi ve AİHM kararlarından temel hak ve hürriyetlerin kısmen veya tamamen durdurulması şeklinde tezahür eden müdahalenin; durumun gerektirdiği ölçüde olması, milletlerarası hukuktan doğan yükümlülükleri ihlal etmemesi ve çekirdek olarak adlandırılan temel haklara dokunmaması şeklinde bireyler bakımından üç güvence getirdiği anlaşılmakta olup, davaya konu kamu görevinden çıkarılma işleminin de bu güvenceler açısından tetkiki zorunludur.

1-Ölçülülük ilkesi: Olağanüstü hali gerektiren terör saldırılarının büyük ölçüde kamu gücü kullanan ve kamu görevlisi statüsüne sahip kişilerce gerçekleştirilmesi ve organize edilmesi nedeniyle, FETÖ/PDY'ye karşı alınacak tedbirleri engelleme şüphesi bulunanların bir an önce kamu görevinden çıkarılmasının zorunlu olduğu, zira terör örgütleri ile KHK'da belirtilen çerçevede bir ilişkisi tespit edildiği halde kamu gücü kullanması engellenmeyen kamu görevlilerinin devlet adına diğer vatandaşlar üzerinde etkili işlem tesis etmeye devam etmelerinin getireceği olumsuzluklar yanında terör örgütü ile kurulmuş olan bir ilişkinin örgütle yapılacak mücadeleyi zayıflatacağı kuşkusuzdur.

Anayasaya sadakat ödevi mevzuatta açıkça düzenlendiğine ve davacının kamu görevinden çıkarılmasına ilişkin KHK'da, terör örgütlerine veya Milli Güvenlik Kurulunca Devletin milli güvenliğine karşı faaliyette bulunduğu karar verilen yapı, oluşum veya gruplara üyeliği, mensubiyeti veya iltisakı yahut bunlarla irtibatı olan kişilerin kamu görevinden başka hiçbir işleme gerek kalmaksızın çıkarılacağı hükmüne yer verildiğine göre, kamu görevinden çıkarılma şeklinde tezahür eden müdahalenin yasal dayanağının mevcut olduğu, idarenin; gerek kamu güvenliğinin korunması gerekse de Devlete sadakat yükümlülüğünün sağlanması amacıyla hareket ettiği hususu dikkate alındığında, kamu görevinden çıkarılma tedbirinin ölçülü, güdülen amacın gerçekleşmesi için elverişli ve zorunlu olduğu, netice itibarıyla bu müdahalenin ulaşılabilecek meşru amaç kapsamındaki kamu yararı ile dengelendiği sonucuna varılmıştır.

2-Milletlerarası hukuktan doğan yükümlülükler uyma: Anayasa Mahkemesi, bu yükümlülükleri milletlerarası hukukun genel ilkeleri ve Türkiye'nin taraf olduğu sözleşmelerden doğan yükümlülükleri de kapsayacak biçimde yorumlamakta (AYM, Aydın Yavuz ve diğerleri, §198-199), temel hak ve hürriyetlerin durdurulması yahut bunlar için öngörülen güvencelere aykırı tedbirler getirilmesinde OHAL ilanı sonucunda başvuru tedbirin, durumun gerektirdiği ölçüde olması halinde uluslararası hukuktan doğan yükümlülüklerin ihlâl edilmiş sayılmayacağını belirtmektedir (10/01/1991 tarihli ve E:1990/25, K:1991/1

sayılı karar). Gerek OHAL ilanı hakkında 21 Temmuz 2016 itibariyle AİHS'nin 15'inci ve MSHUS'nin 4. maddeleri kapsamında Avrupa Konseyi Genel Sekreterliğine ve Birleşmiş Milletler Genel Sekreterliğine derogasyon (askıya alma/yükümlülük azaltma) bildirim yapılmış olması, gerekse davaya konu kamu görevinden çıkarma işleminde ölçülülük ilkesine aykırılık bulunmaması nedeniyle milletlerarası hukuktan doğan yükümlülüklerin yerine getirildiği anlaşılmaktadır.

3-Çekirdek haklara müdahale edilmemesi: Bu ilke, Anayasa ve uluslararası sözleşmeler ile korunan bazı hakların OHAL zamanında dahi askıya alınmasının veya durdurulmasının mümkün olmadığını ifade etmektedir. Anayasa'nın 15. maddesi yaşam hakkı, işkence ve kötü muamele yasağı, din, vicdan, düşünce ve kanaatleri açıklamaya zorlanamama ve bunlardan dolayı kınanamama, suç ve cezaların geriye yürümezliği ilkesi ve masumiyet karinesi biçiminde beş hakkın askıya alınmasını yasaklamıştır. AİHS'nin 15. maddesi ve MSHUS'nin 4. maddeleri dikkate alındığında, Anayasa'nın 15. maddesinde yer verilen haklara ek olarak, kölelik ve kulluk yasağı, borç yüzünden hapsedilme yasağı, hukuk önünde kişi olarak tanınma hakkı, din ve vicdan özgürlüğü ve ırk, renk, cinsiyet, dil, din veya toplumsal köken temelinde ayrımcılık yasağının da askıya alınamaz haklar arasında olduğu görülmektedir. Davacı hakkında tesis edilen kamu görevinden çıkarılma işleminde dokunulması yasak olan haklara herhangi bir müdahalenin bulunmaması nedeniyle çekirdek alana dokunma yasağının ihlal edilmediği sonucuna varılmıştır.

Öte yandan, İlk Derece Mahkemesince, davacının mülkiyet hakkının ihlal edildiği iddiasına yönelik olarak "...davacının özel sektörde çalışma ve emekli olma imkanına sahip olduğu, dolayısıyla başka geçim kaynaklarının elinden alınmadığı açık olduğundan, mülkiyet hakkının ihlali ve sivil ölüm sonucunu doğuran bir durumun mevcut olmadığı anlaşılmıştır." şeklinde hüküm kurulmuş ise de; kamu görevinden çıkarılma işleminin ulusal ve uluslararası hukuka uygun usul ve gerekçelerle tesis edildiğinin bakılmakta olan davada olduğu gibi açıkça anlaşıldığı durumlarda bu işlemin etkilerinin ve sonuçlarının temel hak ve hürriyetler yönünden incelenmesine gerek bulunmadığı değerlendirilmektedir.

Ayrıca, davacının adli yardım talebinin kabulü yönünde ilk derece mahkemesince karar verildiği görülmekte olup 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 335. maddesinin 3.fıkrasında yer alan; adli yardımın, yapılacak tüm yargılama ve takip giderlerinden geçici olarak muafiyet sağladığı ve hükmün kesinleşmesine kadar devam edeceği düzenlemesi ile aynı Kanunun 323. maddesinde yer verilen avukatlık ücretinin yargılama giderleri arasında sayıldığı hususları birlikte dikkate alındığında İdare Mahkemesi kararında yer alan vekalet ücretinin tahsilinin, kanun yolu incelemeleri dahil kararın kesinleşmesinden sonra yapılabileceği, dolayısıyla bu aşamada davacıdan vekalet ücretinin tahsil edilemeyeceği açıktır.

KARAR SONUCU : Yukarıdaki açıklamalarla birlikte Ankara 20. İdare Mahkemesi'nce verilen 17/01/2019 gün ve E:2018/674, K:2019/125 sayılı karar usul ve hukuka uygun olup, kaldırılmasını gerektiren bir neden bulunmadığından, İSTİNAF İSTEMİNİN REDDİNE, anılan kararda "...takdir edilen 1.362,00 TL vekalet ücretinin davacı tarafından davalı idareye ödenmesine" şeklinde kurulan hükmün, 2577 sayılı Kanunun 45.maddesinin 3. fıkrası gereğince; "...takdir edilen 1.362,00 TL vekalet ücretinin iş bu kararın kesinleşmesinden sonra davacı tarafından davalı idareye ödenmesine" olarak düzeltilmesine, aşağıda dökümü yapılan istinaf aşamasına ait toplam 156,00 TL yargılama giderinin istinaf edenin üzerinde bırakılmasına, adli yardım talebi kabul edilmiş olduğundan davacıdan önceden alınmamış olan istinaf yargılama giderlerinin tahsili için karar kesinleştikten sonra ilgili vergi dairesine müzekkere yazılmasına, 2577 sayılı Kanunun değişik 46. maddesi uyarınca kararın tebliğinden itibaren 30 gün içerisinde Danıştay'a temyiz yolu açık olmak üzere 27.06.2019 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

T.C.
YARGITAY
SEKİZİNCİ CEZA DAİRESİ

Esas : 2019/2785
Karar : 2019/15933
Tarih : 26.12.2019

İftira suçundan şüpheli ... hakkında yapılan soruşturma evresi sonucunda Eskişehir Cumhuriyet Başsavcılığınca verilen 08/02/2018 tarihli ve 2018/5181 soruşturma, 2018/4314 sayılı kovuşturmayaya yer olmadığına dair karara yönelik itirazın reddine dair mercii Eskişehir 1. Sulh Ceza Hâkimliğinin 28/03/2018 tarihli ve 2018/1683 değişik iş sayılı kararını kapsayan dosyası ile ilgili olarak;

Dosya kapsamına göre, şüphelinin müşteki hakkında asılsız isnatlarda bulunarak, silahlı terör örgütü üyesi olduğundan bahisle iftira suçunu işlediği iddiası ile soruşturmaya başlanıldığı, dosyada sureti mevcut olan ve müşteki hakkında yargılamanın yapıldığı Eskişehir 2. Ağır Ceza Mahkemesinin 27/10/2017 tarihli ve 2017/48 esas, 2017/277 sayılı kararı ile müşteki hakkında; "... Sanığın iddianame ve dosya kapsamındaki eylemlerinin, terör örgütü üyeliği için zorunlu kriterler olan hiyerarşik bağ içerisinde, çeşitlilik, süreklilik ve yoğunluk kriterlerini taşıyamaması, başkaca eylemlerinin de tespit edilememesi nedeniyle sanığın atılı suçu işlediği sabit olmadığından 5271 sayılı CMK'nın 223/2-e. maddesi gereğince beraatine" şeklindeki gerekçe ile karar verildiği ve anılan kararın 06/11/2017 tarihinde kesinleştiği, yine anılan dosyada mevcut olan ve şüpheli tarafından sunulduğu anlaşılan birden çok ihbar evrakı ve beyanının olduğu ve anılan Mahkeme kararı ile iddia olunan eylemlerin terör örgütü üyeliği için zorunlu kriterleri taşımadığının kabul edildiği de anlaşılmalı, şüphelinin eylemine ilişkin delillerin takdir ve değerlendirmesinin mahkemesince incelenmesi gerektiği gözetilmeksizin, kovuşturmayaya yer olmadığına dair karara yönelik itirazın kabulü yerine, yazılı şekilde reddine karar verilmesinde isabet görülmediğinden bahisle 5271 sayılı CMK.nun 309. maddesi uyarınca anılan kararın bozulması lüzumu Yüksek Adalet Bakanlığı Ceza İşleri Genel Müdürlüğünün 30.01.2019 gün ve 2018-15964 sayılı kanun yararına bozma istemine atfen Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının 11.02.2019 gün ve KYB/2019-13308 sayılı ihbarnamesi ile dairemize tevdi kılınmakla incelendi.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Gereği görüşülüp düşünüldü:

Müşteki ... vekili aracılığıyla sunmuş olduğu şikayet dilekçesinde, şüpheli ...'ın Eskişehir Emniyet Müdürlüğüne göndermiş olduğu ihbar dilekçeleriyle kendisi ve bir çok akademisyen hakkında FETÖ/PYD isimli terör örgütü üyesi olduğunu iddia ederek bir çok kez ihbarda bulunduğunu, bu sebeple kamu görevinden ihraç edildiğini, sekiz gün gözaltında kaldığını, hakkında Eskişehir 2. Ağır Ceza Mahkemesinde kamu davası açıldığını, yargılandığını, beraat ettiğini, bu kararın kesinleştiğini, kendisi hakkında şikayette bulunarak iftira atan şüpheli hakkında şikayetçi olduğunu belirterek şikayetçi olması üzerine başlatılan soruşturma neticesinde, "...şikayet ve ihbar hakkının anayasal bir hak olduğu, bunların Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından değerlendirilerek delili olan şüpheliler hakkında kamu davasının açıldığı, mahkemenin yargılama yaparak ... hakkında bir takım eylemlerinin sabit olduğunu ancak bu eylemlerin terör örgütü üyeliği için zorunlu kriterler olan hiyerarşik bağ içerisinde çeşitlilik, süreklilik ve yoğunluk kriterlerini taşımadığını belirterek ...'ın beraatine karar verdiği, bu durumda şikayetin veya ihbarın herhangi bir şekilde suç oluşturmadığı, mahkemenin bunun suç olduğuna kanaat getirmesi halinde resen suç duyurusunda bulunacağı" gerekçesiyle kovuşturmayaya yer olmadığına dair karar verildiği ve verilen bu karara karşı yapılan itirazın, mercii tarafından reddedilmesi üzerine kararın kesinleştiği anlaşılmıştır.

Ceza Muhakemesi Kanununun 160. maddesinin 1. fıkrasında, "Cumhuriyet Savcısı, ihbar veya başka bir

suretle bir suçun işlendiği izlenimini veren bir hali öğrenir öğrenmez kamu davasını açmaya yer olup olmadığına karar vermek üzere hemen işin gerçeğini araştırmaya başlar." 2. fıkrasında, "Cumhuriyet Savcısı, maddi gerçeğin araştırılması ve adil bir yargılamanın yapılabilmesi için, emrindeki adli kolluk görevlileri marifetiyle, şüphelinin lehine ve aleyhine olan delilleri toplayarak muhafaza altına almakla ve şüphelinin haklarını korumakla yükümlüdür." 170. maddesinin 2. fıkrasında, "Soruşturma evresi sonunda toplanan deliller, suçun işlendiği hususunda yeterli şüphe oluşturuyorsa; Cumhuriyet Savcısı, bir iddianame düzenler." 172.maddesinin 1. fıkrasında, "Cumhuriyet savcısı, soruşturma evresi sonunda, kamu davasının açılması için yeterli şüphe oluşturacak delil elde edilememesi veya kovuşturma olanağının bulunmaması hâllerinde kovuşturmaya yer olmadığına karar verir." hükümleri düzenlenmiştir.

Yukarıda yer verilen düzenlemelerden de anlaşılacağı üzere, Ceza Muhakemesi Kanununun "soruşturma" başlıklı 2. kitabında, Cumhuriyet Savcısının suç soruşturmasına ilişkin süreci nasıl yürüteceği ve kovuşturmaya yer olmadığına karar verilmesi durumunda, itirazı incelemekle görevli mahkemenin görevleri açık bir şekilde düzenlenmiş bulunmaktadır.

Bu çerçevede, kovuşturmaya yer olmadığına dair kararı itiraz üzerine inceleyen mahkeme, kamu davası açılması için yeterli delil bulunmaması durumunda itirazın reddine, yeterli delil bulunması durumunda itirazın kabulüne veya eksik soruşturma nedeniyle soruşturmanın genişletilmesine karar verebilecektir.

CMK.nın 170/2. maddesine göre kamu davası açılabilmesi için soruşturma aşamasında toplanan delillere göre suçun işlendiğine dair yeterli şüphe bulunması gerekir. Suç ihbar veya şikayeti yoluyla soruşturma yaparak maddi gerçeğe ulaşma yükümlülüğü ve yetkisi bulunan Cumhuriyet Savcısı, soruşturma sonucunda elde edilen delilleri değerlendirerek kamu davası açmayı gerektirir nitelikte yeterli şüphe olup olmadığını takdir edecektir. Diğer bir deyişle Cumhuriyet Savcısı elde edilen delillerin kamu davası açılması için yeterli şüphe oluşturduğu kanaatine varırsa dava açacak, aksi durumda kovuşturmaya yer olmadığına karar verilecektir.

Aksi durumun kabulü her ihbar veya şikayet üzerine Cumhuriyet Savcısının kamu davası açmasını gerektirir ki bu kabul, lekelenmeme hakkıyla bağdaşmayacak ve kanunun ruhuna uygun düşmeyecektir.

İftira suçunun oluşabilmesi için; yetkili makamlara ihbar veya şikayette bulunarak işlemediğini bildiği halde, hakkında soruşturma ve kovuşturma başlatılmasını ya da idari bir yaptırım uygulanmasını sağlamak için bir kimseye hukuka aykırı bir fiil isnat edilmesinin gerektiği; somut olayda, şüphelinin söz konusu ihbarlarında maddi vakıa ve makul şüpheye dayandığı, nitekim terör örgütü üyesi olmak suçundan yargılanan şüpheli hakkında mahkemece verilen beraat kararının gerekçesinde şüphelinin eylemlerin terör örgütü üyeliği için zorunlu kriterler olan hiyerarşik bağ içerisinde çeşitlilik, süreklilik ve yoğunluk kriterlerini taşımadığını, örgüte olan ilgisinin sempatican düzeyinde kaldığının vurgulandığı, bu durumda şüpheli ihbarlarının Anayasanın 74. maddesiyle de güvence altına alınan şikayet ve başvuru hakkı kapsamında değerlendirilmesi gerektiği anlaşılmalı; kovuşturmaya yer olmadığına karar verilmesinde bir isabetsizlik bulunmadığından bahisle bu karara yönelik itirazın reddine karar veren Eskişehir 1. Sulh Ceza Hakimliğinin 28.03.2018 tarihli ve 2018/1683 Değişik İş sayılı Kararı usul ve kanuna uygun bulunmuştur.

Adalet Bakanlığı'nın Kanun Yararına Bozma istemine dayalı Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'nca düzenlenen ihbarname içeriği, açıklanan nedenlerle yerinde görülmediğinden kanun yararına bozma isteminin REDDİNE, dosyanın Adalet Bakanlığı'na gönderilmek üzere Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'na TEVDİİNE, 26.12.2019 gününde oybirliğiyle karar verildi.

T.C.
YARGITAY
SEKİZİNCİ CEZA DAİRESİ

Esas : 2019/18207

Karar : 2021/824

Tarih : 20.01.2021

MAHKEMESİ :Asliye Ceza Mahkemesi

SUÇ : İftira

HÜKÜM : Mahkumiyet

Gereği görüşülüp düşünüldü:

Katılanın hakim olması nedeniyle 2802 sayılı Hakimler ve Savcılar Kanunu'nun 76/3. madde ve fıkrası uyarınca sanık hakkında iftira suçundan kovuşturma yapılmasının Adalet Bakanlığı'nın iznine bağlı olduğu ve aynı maddenin 4. fıkrasına göre de, "kovuşturmanın şikayet olunan hakimın mensup olduğu mahkemeye en yakın Ağır Ceza Mahkemesi merkezindeki Cumhuriyet Savcısına ve yargılamasının da o yer Ağır Ceza Mahkemesine ait olduğu" gözetilerek durma kararı verilmesi yerine yargılamaya devamla yazılı şekilde hüküm kurulması,

Bozmayı gerektirmiş, sanık müdafinin temyiz itirazları bu itibarla yerinde görülüş olduğundan sair yönleri incelenmeyen hükmün 5320 sayılı Yasanın 8/1. maddesi uyarınca uygulanması gereken 1412 sayılı CMUK.nın 321. maddesi gereğince BOZULMASINA, 20.01.2021 gününde oybirliğiyle karar verildi.

T.C.
YARGITAY
SEKİZİNCİ CEZA DAİRESİ

Esas : 2019/19102

Karar : 2021/2963

Tarih : 24.02.2021

MAHKEMESİ :Asliye Ceza Mahkemesi

SUÇ : İftira

HÜKÜM : Mahkumiyet

Gereği görüşülüp düşünüldü:

Hakim olarak görev yapan katılan ...'a disiplin soruşturmasını gerektirecek şekilde fiil isnad edildiği anlaşılmalı; 2802 sayılı Hakimler ve Savcılar Kanunu'nun 76/3. maddesinde uyarınca sanıklar hakkında kovuşturma yapılmasının Adalet Bakanlığı'nın iznine bağlı olduğu gözetilmeden, gerekli kovuşturma izni alınmadan yargılamaya devamla yazılı şekilde hüküm kurulması,

Kabule göre de;

Sanıkların iftira suçunu, birlikte yazdıkları tek bir temyiz dilekçesi ile birden fazla katılana karşı işledikleri anlaşılmalı cezalarında TCK.nın 43/2. maddesinde düzenlenen zincirleme suç hükümleri gereğince artırım yapılması gerektiğinin gözetilmemesi,

Yasaya aykırı, sanık ... ile sanık ... ve katılan ...'in temyiz itirazları bu itibarla yerinde görülmuş olduğundan hükümlerin bu sebepten dolayı 5320 sayılı Yasanın 8/1. maddesi uyarınca uygulanması gereken CMUK.nın 321. maddesi gereğince BOZULMASINA, 24.02.2021 gününde oy birliğiyle karar verildi.

T.C.
YARGITAY
SEKİZİNCİ CEZA DAİRESİ

Esas : 2019/27999
Karar : 2020/17310
Tarih : 21.10.2020

İftira suçundan şüpheli ... hakkında yapılan soruşturma evresi sonucunda Eskişehir Cumhuriyet Başsavcılığınca verilen 03/04/2018 tarihli ve 2018/5179 soruşturma, 2018/9436 sayılı kovuşturmayaya yer olmadığına dair karara yönelik itirazın reddine dair mercii Eskişehir 2. Sulh Ceza Hâkimliğinin 28/05/2018 tarihli ve 2018/3027 değişik iş sayılı kararını kapsayan onaylı dosyası ile ilgili olarak;

Dosya aslının, Eskişehir 2. Ağır Ceza Mahkemesinin 27/10/2017 tarihli ve 2017/48 esas, 2017/277 sayılı kararı ekinde istinaf incelemesi amacıyla Ankara Bölge Adliye Mahkemesine gönderilmiş olduğu anlaşıldığından, onaylı dosya sureti üzerinden yapılan incelemede;

Dosya kapsamına göre, şüphelinin müşteki ... hakkında asılsız isnatlarda bulunarak, silahlı terör örgütü üyesi olduğundan bahisle iftira suçunu işlediği iddiası ile soruşturmaya başlanıldığı, dosyada sureti mevcut olan ve müşteki hakkında yargılamanın yapıldığı Eskişehir 2. Ağır Ceza Mahkemesinin 27/10/2017 tarihli ve 2017/48 esas, 2017/277 sayılı kararı ile; "... Sanığın iddianame ve dosya kapsamındaki eylemlerinin, terör örgütü üyeliği için zorunlu kriterler olan hiyerarşik bağ içerisinde, çeşitlilik, süreklilik ve yoğunluk kriterlerini taşıyamaması, başkaca eylemlerinin de tespit edilememesi nedeniyle sanığın atılı suçu işlediği sabit olmadığından 5271 sayılı CMK'nın 223/2-e maddesi gereğince beraatine" şeklindeki gerekçe ile karar verildiği ve anılan kararın 06/11/2017 tarihinde kesinleştiği, anılan dosyada mevcut olan ve şüpheli tarafından sunulduğu anlaşılan ihbar evrakı ve beyanlarının olduğu, anılan Mahkeme kararı ile iddia olunan eylemlerin terör örgütü üyeliği için zorunlu kriterleri taşımadığının kabul edildiği de anlaşılınca, şüphelinin eylemine ilişkin dellillerin takdir ve değerlendirmesinin mahkemesince yapılması gerektiği gözetilmeksizin, kovuşturmayaya yer olmadığına dair karara yönelik itirazın kabulü yerine, yazılı şekilde reddine karar verilmesinde isabet görülmediğinden bahisle 5271 sayılı CMK.nun 309. maddesi uyarınca anılan kararın bozulması lüzumu Yüksek Adalet Bakanlığı Ceza İşleri Genel Müdürlüğünün 29.11.2019 gün ve 2018/16028 sayılı kanun yararına bozma istemine atfen Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının 06.12.2019 gün ve KYB/2019-121401 sayılı ihbarnamesi ile Dairemize tevdi kılınmakla incelendi.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Gereği görüşülüp düşünüldü:

Müşteki ... vekili tarafından Eskişehir Cumhuriyet Başsavcılığına sunulan dilekçe ile müştekinin alınan ifadesinde özetle, Osmangazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Bölümü'nde profesör ünvanı ile öğretim üyesi olarak görev yaptığını, ... isimli kişinin de öğrencisi olduğunu, başarısız bir öğrenci olduğu ve yeterlilik sınavında başarılı olamadığı için şahsına karşı husumet beslediğini, okul içerisindeki olumsuz davranışlarından dolayı kendisi hakkında soruşturma başlatınca Eskişehir Emniyet Müdürlüğü ve Eskişehir Valiliğine göndermiş olduğu ihbar dilekçeleriyle kendisi ve bir çok akademisyen hakkında ... isimli terör örgütü üyesi olduğunu iddia ederek bir çok kez ihbarda bulunduğunu, ayrıca silahlı terör örgütü üyeliği suçu nedeniyle yargılandığı Eskişehir 2.Ağır Ceza Mahkemesinin 2017/48 esas ve 2017/277 sayılı dosyasında aleyhine tanıklık yaptığını,kovuşturma sonucunda beraat ettiğini, bu kararın kesinleştiğini, yargılama sürecinde yaklaşık 5,5 ay süresince tutuklu kaldığını, kendisi hakkında asılsız iddialarda bulunan şüpheli hakkında şikayetçi olduğunu belirterek şikayetçi olması üzerine başlatılan soruşturma neticesinde, "... şüpheli ..."ın beyan ve ihbarlarının gerek müşteki hakkında yürütülen idari soruşturmada gerekse de adli

soruşturma ve yargılama sürecinde delil olarak değerlendirildiği, müşteki hakkında iddianame düzenlendiği ve iddianamede sadece ihbarın değil, başka delillere de yer verildiği, 5237 Sayılı TCK'nın 267. Maddesinde düzenlenen iftira suçunun oluşabilmesi için yetkili makamlara ihbar yada şikayette bulunarak yada basın ve yayın yoluyla işlemediğini bildiği halde hakkında soruşturma ve kovuşturma başlatılmasının yada idari bir yaptırım uygulanmasını sağlamak için bir kimseye hukuka aykırı bir fiil isnad edilmesinin gerekli görüldüğü, somut olayda şüphelinin müracaatlarının anayasanın 74. Maddesinde düzenlenen dilekçe ve şikayet hakkı ile 5271 Sayılı CMK'nın 158. Maddesinde düzenlenen ihbar ve şikayet hakkı kapsamında olduğu, şüphelinin müştekiye iftira etme kastıyla hareket ettiğine dair müştekinin iddiasının dışında herhangi bir delil bulunmadığı, şikayet ve dilekçe hakkı kullanmasının 5237 Sayılı TCK'nın 267. Maddesinde düzenlenen iftira suçunu oluşturmayacağı, böyle bir düşünce ve yorumun Anayasamızın 36. Maddesinde düzenlenen hak arama hürriyetinin kullanılmasının bir gereği olduğu, yine iddianamede sadece şüphelinin beyanının tek delil olarak dayanak noktası olmadığı, her ne kadar yargılama neticesinde müşteki beraat etse de bunun delil yetersizliğine bağlı olarak da gerçekleşmiş olabileceği, iftira suçu açısından hareket noktasının suçsuz olduğunu bildiği bir kimseye ihbar veya şikayet suretiyle suç isnad edilip edilmediğinin olduğu, (CGK 22/03/2005 - 17/33 sayılı kararı) dosya kapsamı toplanan deliller ele alındığında iftira suçu açısından dava açmaya yeter delil elde edilemediği" gerekçesiyle kovuşturmaya yer olmadığına dair karar verildiği ve verilen bu karara karşı yapılan itirazın, mercii tarafından reddedilmesi üzerine kararın kesinleştiği anlaşılmıştır.

Ceza Muhakemesi Kanununun 160. maddesinin 1. fıkrasında, "Cumhuriyet Savcısı, ihbar veya başka bir suretle bir suçun işlendiği izlenimini veren bir hali öğrenir öğrenmez kamu davasını açmaya yer olup olmadığına karar vermek üzere hemen işin gerçeğini araştırmaya başlar." 2. fıkrasında, "Cumhuriyet Savcısı, maddi gerçeğin araştırılması ve adil bir yargılamanın yapılabilmesi için, emrindeki adli kolluk görevlileri marifetiyle, şüphelinin lehine ve aleyhine olan delilleri toplayarak muhafaza altına almakla ve şüphelinin haklarını korumakla yükümlüdür." 170. maddesinin 2. fıkrasında, "Soruşturma evresi sonunda toplanan deliller, suçun işlendiği hususunda yeterli şüphe oluşturuyorsa; Cumhuriyet Savcısı, bir iddianame düzenler." 172. maddesinin 1. fıkrasında, "Cumhuriyet savcısı, soruşturma evresi sonunda, kamu davasının açılması için yeterli şüphe oluşturacak delil elde edilememesi veya kovuşturma olanağının bulunmaması hâllerinde kovuşturmaya yer olmadığına karar verir." hükümleri düzenlenmiştir.

Yukarıda yer verilen düzenlemelerden de anlaşılacağı üzere, Ceza Muhakemesi Kanununun "soruşturma" başlıklı 2.kitabında, Cumhuriyet Savcısının suç soruşturmasına ilişkin süreci nasıl yürüteceği ve kovuşturmaya yer olmadığına karar verilmesi durumunda, itirazı incelemekle görevli mahkemenin görevleri açık bir şekilde düzenlenmiş bulunmaktadır.

Bu çerçevede, kovuşturmaya yer olmadığına dair kararı itiraz üzerine inceleyen mahkeme, kamu davası açılması için yeterli delil bulunmaması durumunda itirazın reddine, yeterli delil bulunması durumunda itirazın kabulüne veya eksik soruşturma nedeniyle soruşturmanın genişletilmesine karar verebilecektir.

CMK'nın 170/2. maddesine göre kamu davası açılabilmesi için soruşturma aşamasında toplanan delillere göre suçun işlendiğine dair yeterli şüphe bulunması gerekir. Suç ihbar veya şikayeti yoluyla soruşturma yaparak maddi gerçeğe ulaşma yükümlülüğü ve yetkisi bulunan Cumhuriyet Savcısı, soruşturma sonucunda elde edilen delilleri değerlendirerek kamu davası açmayı gerektirir nitelikte yeterli şüphe olup olmadığını takdir edecektir. Diğer bir deyişle Cumhuriyet Savcısı elde edilen delillerin kamu davası açılması için yeterli şüphe oluşturduğu kanaatine varırsa dava açacak, aksi durumda kovuşturmaya yer olmadığına karar verilecektir.

Aksi durumun kabulü her ihbar veya şikayet üzerine Cumhuriyet Savcısının kamu davası açmasını gerektirir ki bu kabul, lekelenmeme hakkıyla bağdaşmayacak ve kanunun ruhuna uygun düşmeyecektir.

İftira suçunun oluşabilmesi için; yetkili makamlara ihbar veya şikayette bulunarak işlemediğini bildiği

halde, hakkında soruşturma ve kovuşturma başlatılmasını ya da idari bir yaptırım uygulanmasını sağlamak için bir kimseye hukuka aykırı bir fiil isnat edilmesinin gerektiği; somut olayda, şüphelinin söz konusu ihbarlarında maddi vakıa ve makul şüpheye dayandığı, nitekim terör örgütü üyesi olmak suçundan yargılanan şüpheli hakkında mahkemece verilen beraat kararının gerekçesinde " İhbarlar ve tanık beyanları nedeniyle sanığın ... silahlı terör örgütü üyesi olduğu iddia edilmiş ise de, örgütün legal alandan çıkıp illegal alana kaydığının herkes tarafından görülmeye başlandığı 2013 yılı sonrasında sanığın örgüt ile irtibatını gösterecek somut delil ve eylemlerinin bulunmadığı, bankasyaya para yatırmaması, bylock olmaması, örgüt lehine sosyal paylaşımlarının olmamasının bu hususu desteklediği, evinde örgüt elebaşı

... ..'in yazarı olduğu kitap ele geçmiş ise de, örgüte sempati duymak, örgütün amaçlarını, ideolojisini, değerlerini benimsemek, buna ilişkin yayınları okumak, bulundurmak, örgüt liderine saygı duymak gibi eylemlerin silahlı terör örgütü üyeliği için yeterli olmadığı, örgüt üyeliğinin örgüte katılıp bağlanarak hakim olan hiyerarşik gücün emrine girmeyi, örgüt ile organik bağ kurup örgütün faaliyetlerine katılmayı gerektirdiği, mevcut haliyle silahlı terör örgütü üyeliğinin sübuta ermediği, hiyerarşik ilişkinin belirlenemediği, sanığın hiyerarşik bağ içerisinde çeşitlilik, süreklilik, yoğunluk teşkil eden eylemlerinin bulunmadığı, örgüte bilerek ve isteyerek yardım niteliğinde herhangi bir eyleminin de bulunmadığı anlaşılmalı, sempati ve iltisak boyutunu aşan örgüt üyesi olduğunu ispat etmeye yeterli örgütsel faaliyetler tespit edilemediğinin vurgulandığı, bu durumda şüpheli ihbarlarının Anayasanın 74. maddesiyle de güvence altına alınan şikayet ve başvuru hakkı kapsamında değerlendirilmesi gerektiği anlaşılmalı; kovuşturmayaya yer olmadığına karar verilmesinde bir isabetsizlik bulunmadığından bahisle bu karara yönelik itirazın reddine karar veren Eskişehir 2.Sulh Ceza Hakimliğinin 28.05.2018 tarihli ve 2018/3027 Değişik İş sayılı Kararı usul ve kanuna uygun bulunmuştur.

Adalet Bakanlığı'nın Kanun Yararına Bozma istemine dayalı Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'nca düzenlenen ihbarname içeriği, açıklanan nedenlerle yerinde görülmediğinden kanun yararına bozma isteminin REDDİNE, dosyanın Adalet Bakanlığı'na gönderilmek üzere Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'na TEVDİİNE, 21.10.2020 gününde oybirliğiyle karar verildi

T.C.
YARGITAY
DOKUZUNCU CEZA DAİRESİ

Esas : 2020/4
Karar : 2020/4
Tarih : 19.02.2020

İtirazla İlgili Mahkeme Kararı : ... Asliye Ceza Mahkemesi'nin 2.11.2012 tarih ve 2010/8-.... sayılı kararı

İtirazla İlgili Hüküm : Mahkumiyet : ...

Suç : İftira

Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'nın itirazı ve ekindeki dava dosyası, 05.07.2012 tarihli Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren 6352 sayılı Kanun'un 99. maddesi ile 5271 sayılı CMK'nın 308. maddesine eklenen 2 ve 3. fıkralar kapsamında bir bütün halinde incelenerek gereği düşünüldü:

Sanık hakkında iftira suçundan açılan davanın yargılaması sonunda ... Asliye Ceza Mahkemesi'nin 12.11.2012 tarih ve 2010/8-2012/23 sayılı mahkumiyet kararının sanık tarafından temyiz edilmesi üzerine Dairemizin 12.11.2014 tarih ve 2014/3394-2014/11476 sayılı kararı ile; sanığın, katılanlar... ve...'a yönelik iftira suçundan kurulan mahkumiyet hükümlerinin "ONANMASINA," oybirliğiyle karar verilmiştir.

Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı 30.01.2020 tarihli itiraz dilekçesinde; "2802 sayılı Hakimler ve Savcılar Kanunu'nun 76. maddesindeki düzenlemeye göre, "Disiplin cezasını gerektirecek mahiyette olan ihbar ve şikayetin kötü niyetle yapıldığı veya delillerin uydurulduğu anlaşılan hallerde, mahkemece yukarıdaki fıkra hükmü uygulanmakla birlikte 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 267 nci maddesinin birinci fıkrasında yazılı ceza hükmolünür. Şu kadar ki bu konuda kovuşturma yapılması Adalet Bakanlığı'nın iznine bağlıdır. Bu gibi hallerde kovuşturma, şikayet olunan hakim ve savcının mensup olduğu mahkemeye en yakın ağır ceza mahkemesi merkezindeki Cumhuriyet savcısına ve yargılaması o yer ağır ceza mahkemesine aittir." Somut olayda, iftira suçunun mağdurları olan katılanlar, suç tarihinde hakim ve Cumhuriyet savcısı olarak görev yapmakta olup, sanığın şikayeti yaptıkları görev ve verdikleri kararlarla ilgilidir. Sanık hakkında dava açılıp kovuşturma yapılabilmesi için Adalet bakanlığı'nın izni gereklidir, dosya kapsamına göre, dava şartı olan söz konusu izin alınmadan dava açılmış, mahkumiyet hükmü kurulmuş ve onanarak kesinleşmiştir. Bu noktada, hükmün dava şartının yerine getirilmemesi nedeniyle bozulması gerekmektedir." düşüncesiyle Dairemizin kararına karşı itirazda bulunmuştur.

Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı ile Dairemiz arasındaki uyuşmazlık, iftira suçunun katılanları olan suç tarihinde ... hakimi... ve ... Cumhuriyet Savcısı...'ın şikayetleri ile ilgili 2802 sayılı Kanunun 76. Maddesinin uygulanıp uygulanmayacağına ilişkindir.

İtiraz, 6352 sayılı Kanun'un 99. maddesi ile 5271 sayılı CMK'nın 308. maddesine eklenen 2 ve 3. fıkralar kapsamında bir bütün olarak incelendiğinde; dosyadaki belge ve bilgilere göre; katılan...'ın suç tarihinde ... hakimi, katılan...'ın ... Cumhuriyet Savcısı olması karşısında, 2802 sayılı Hakimler ve Savcılar Kanun'un 76/3. maddesi uyarınca sanık hakkında iftira suçundan kovuşturma yapılmasının Adalet Bakanlığı'nın iznine bağlı olduğu ve anılan Kanunun 76/4. maddesi gereğince kovuşturmanın şikayet olunan Hakim ve Savcının mensup olduğu mahkemeye en yakın Ağır Ceza Mahkemesince yapılması gerektiği gözetilmeden yargılama şartlarından olan izin alınmadığı gibi görevli Cumhuriyet savcısı tarafından yöntemince dava açılmadan görevsiz mahkemede yargılamanın sürdürülüp karar verilmiş olduğu anlaşıldığından, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'nın itirazı yerinde görülerek aşağıdaki şekilde karar verilmiştir.

KARAR :

İtirazın kabulü ile itiraza konu Dairemizin 12.11.2014 tarihli ve 2014/3394-2014/11476 sayılı kararının sanık hakkında katılanlar... ve...'a yönelik iftira suçu yönünden kaldırılmasına,

Sanık hakkındaki katılanlar... ve...'a yönelik iftira suçu yönünden hükümlerin incelenmesinde:

Katılan...'ın suç tarihinde ... hakimi, katılan...'ın ... Cumhuriyet Savcısı olması karşısında, 2802 sayılı Hakimler ve Savcılar Kanun'unun 76/3. maddesi uyarınca sanık hakkında iftira suçundan kovuşturma yapılmasının Adalet Bakanlığı'nın iznine bağlı olduğu ve anılan Kanununun 76/4. maddesi gereğince kovuşturmanın şikayet olunan Hakim ve Savcının mensup olduğu mahkemeye en yakın Ağır Ceza Mahkemesince yapılması gerektiği gözetilmeden yargılama şartlarından olan izin alınmadığı gibi görevli Cumhuriyet savcısı tarafından yöntemince dava açılmadan görevsiz mahkemede yargılamanın sürdürülüp yazılı şekilde hüküm kurulması,

Kanuna aykırı, sanığın temyiz itirazları bu nedenle yerinde görülüş olduğundan, diğer yönleri incelenmeyen hükümlerin öncelikle bu sebepten dolayı BOZULMASINA, 19.02.2020 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

T.C.
YARGITAY
BEŞİNCİ CEZA DAİRESİ

Esas : 2020/525
Karar : 2020/6069
Tarih : 17.02.2020

İftira, hakaret ve adil yargılamayı etkilemeye teşebbüs suçlarından şüpheliler ... ve ... hakkında yapılan soruşturma sırasında, suç yeri itibarıyla dosyanın İstanbul Anadolu Cumhuriyet Başsavcılığına gönderilmesine dair Büyükçekmece Cumhuriyet Başsavcılığının 19/04/2019 tarihli ve 2019/6125 soruşturma, 2019/1306 sayılı yetkisizlik kararını müteakip, bu kez suç yeri bakımından dosyanın İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığına gönderilmesine ilişkin İstanbul Anadolu Cumhuriyet Başsavcılığınca verilen 07/05/2019 tarihli ve 2019/84130 soruşturma, 2019/6904 sayılı yetkisizlik kararı üzerine, İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığının yetkili olduğuna dair merci İstanbul 19. Ağır Ceza Mahkemesinin 16/05/2019 tarihli ve 2019/571 Değişik iş sayılı Kararının;

2802 sayılı Hâkimler ve Savcılar Kanununun 76/3. maddesinde "Bu gibi hallerde kovuşturma, şikayet olunan hakim ve savcının mensup olduğu mahkemeye en yakın ağır ceza mahkemesi merkezindeki Cumhuriyet savcısına ve yargılaması o yer ağır ceza mahkemesine aittir." hükmüne yer verilmiş bulunduğu cihetle, anılan maddenin hakim ve savcılar şüpheli olduğu durumda uygulanabileceği, dosyada hakimin müşteki olduğu ve müştekinin suç içerdiği iddia edilen eylemlere Büyükçekmece'de muttali olduğu da nazara alındığında, soruşturmanın Büyükçekmece Cumhuriyet Başsavcılığınca yürütülmesi gerektiği gözetilmeden, İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığının yetkisizlik kararının kaldırılmasına karar verilmesinde isabet görülmediğinden bahisle 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun 309. maddesi uyarınca bozulması lüzumu Yüksek Adalet Bakanlığı Ceza İşleri Genel Müdürlüğü ifadeli 24/12/2019 gün ve 94660652-105-34-11988-2019-Kyb sayılı Kanun yararına bozmaya atfen Yargıtay C.Başsavcılığından tebliğname ile Daireye ihbar ve dava evrakı ile birlikte gönderilmekle gereği düşünüldü:

2802 sayılı Hâkimler ve Savcılar Kanununun 76/2. maddesi uyarınca, hakim ve savcılar hakkında disiplin cezasını gerektirecek mahiyette olan ihbar ve şikayetin kötü niyetle yapıldığı veya delillerin uydurulduğu anlaşılan hallerde, 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 267 nci maddesinin birinci fıkrasında yazılı cezaya hükmolunacağı ve kovuşturmanın şikayet olunan hakim ve savcının mensup olduğu mahkemeye en yakın ağır ceza mahkemesi merkezindeki Cumhuriyet savcısına ve yargılamasının O yer Ağır ceza mahkemesine ait olduğunun hüküm altına alındığı ve şüpheli ...'nun 06/02/2019 tarihli 'Hakimler Savcılar Yüksek Kuruluna' başlıklı dilekçe ile müştekiyi şikayet ettiği belirlenmekle, her ne kadar yetkili savcılık İstanbul Anadolu Cumhuriyet Başsavcılığı ise de kanun yararına bozma istemi Yüksek Adalet Bakanlığının takdirinde olduğundan, İstanbul 19. Ağır Ceza Mahkemesinin 16/05/2019 tarihli ve 2019/571 Değişik iş sayılı Kararına yönelik kanun yararına bozma isteminin REDDİNE, dosyanın mahalline gönderilmesi için Yargıtay C.Başsavcılığına TEVDİNE 17/02/2020 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.

T.C.
YARGITAY
SEKİZİNCİ CEZA DAİRESİ

Esas : 2020/1478
Karar : 2021/15144
Tarih : 01.06.2021

İhbarname No : KYB - 2020/21291

İftira suçundan sanık ...'nın, 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 267/1. ve 62/1. maddeleri gereğince 1 yıl 15 gün hapis cezası ile cezalandırılmasına, 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 231. maddesi gereğince hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına dair Elazığ 2. Asliye Ceza Mahkemesinin 26/06/2018 tarihli ve 2018/184 esas, 2018/1007 sayılı kararına karşı yapılan itirazın reddine ilişkin merci Elazığ 1. Ağır Ceza Mahkemesinin 19/07/2018 tarihli ve 2018/1896 değişik iş sayılı kararını kapsayan dosya incelendi.

Yargıtay Ceza Genel Kurulunun 10/04/2018 tarihli ve 2014/15-487 esas, 2018/151 sayılı kararında belirtildiği üzere, temyiz ve istinaf kanun yollarından geçmeksizin kesinleşen hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına ilişkin kararların ülke sathında uygulama birliğine ulaşmak ve ciddi boyutlara ulaşan hukuka aykırılıkların toplum ve birey açısından hukuk yararına giderilmesi amacıyla olağanüstü bir kanun yolu olan kanun yararına bozma konusu yapılabileceği gözetilerek yapılan incelemede,

Dosya kapsamına göre;

Hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına dair karara karşı yapılan itiraz üzerine, merci tarafından sadece hükmün açıklanmasının geri bırakılması koşullarının var olup olmadığına ilişkin olarak ceza miktarı, adli sicil kaydı ve somut zarar bulunmamasına ilişkin sınırlı bir inceleme yapılmış ise de, Yargıtay Ceza Genel Kurulunun 22/01/2013 tarihli ve 2012/10-534 esas, 2013/15 karar sayılı ilâmıyla itiraz merciinin sadece şekli olarak değil, hem maddî olay, hem de hukukî yönden inceleme yapabileceği yönündeki kararı nazara alındığında, itiraz merci Bodrum Ağır Ceza Mahkemesince işin esası hakkında da inceleme yapılarak sonucuna göre bir karar verilmesi gerektiği gözetilmeden yazılı şekilde itirazın reddine karar verilmesinde,

Sanığın 16/07/2016 tarihli ihbarı ile İsmet Bingöl hakkında FETÖ/PDY silahlı terör örgütü üyesi olma suçundan Elazığ Cumhuriyet Başsavcılığının 2016/19839 sayısı ile soruşturma yürütüldüğü ve İsmet Bingöl hakkında delil yetersizliği gerekçesiyle kovuşturmayaya yer olmadığına dair ek karar verilerek anılan Cumhuriyet Başsavcılığının 11/01/2018 tarihli ve 2016/19839 soruşturma, 2018/247 esas, 2018/185 sayısı ile iftira suçundan, müştekisinin İsmet Bingöl, şüphelinin ... olduğu iddianame düzenlendiği, açılan bu kamu davası hakkında Elazığ 2. Asliye Ceza Mahkemesinin 26/06/2018 tarihli kararı ile sanığın mahkûmiyetine ve hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına karar verildiği, benzer bir olaya ilişkin Yargıtay 9. Ceza Dairesinin 10/06/2013 tarihli 2013/2889 esas, 2013/8876 karar sayılı ilâmında "...Sanığın Anayasa'nın 74. maddesi ile garanti altına alınan 'anayasal şikayet hakkı'nı ./..

S/2

İhbarname No : KYB - 2020/21291

kullandığı, katılanlar hakkında tehdit suçundan yürütülen soruşturmada delil yetersizliği nedeniyle 'kovuşturmayaya yer olmadığına' dair verilen kararın, iftira suçunun işlendiğinin kesin kanıtı niteliğinde olmayıp ancak vicdani kanı oluşturabileceği gözetilerek, hukuka aykırılık ögesinin gerçekleşmemesi nedeniyle sanık hakkında beraat kararı verilmesi gerekirken hatalı gerekçe ile yazılı şekilde hüküm kurulması, Kanuna aykırı, sanığın temyiz itirazları bu nedenle yerinde görülmüş olduğundan, hükmün bu sebepten dolayı BOZULMASINA..." belirtildiği üzere, iftira suçunun oluşabilmesi için, yetkili makamlara

ihbar veya şikâyetle bulunarak işlemediğini bildiği halde, hakkında soruşturma ve kovuşturma başlatılmasını ya da idari bir yaptırım uygulanmasını sağlamak için bir kimseye hukuka aykırı bir fiil isnat edilmesinin gerektiği, müşteki hakkında silahlı terör örgütüne üye olma suçundan yürütülen soruşturmada delil yetersizliği nedeniyle "kovuşturmaya yer olmadığına" dair verilen kararın, iftira suçunun işlendiğinin kesin kanıtı niteliğinde olmayıp ancak vicdani kanı oluşturabileceği, bu haliyle yasal unsurları itibariyle oluşmayan iftira suçundan sanık hakkında beraat kararı verilmesi gerektiği cihetle, itirazın kabulü yerine yazılı şekilde reddine karar verilmesinde,

İsabet görülmediğinden bahisle 5271 sayılı CMK.nın 309. maddesi uyarınca anılan kararın bozulması lüzumu Yüksek Adalet Bakanlığı Ceza İşleri Genel Müdürlüğünün 10.02.2020 gün ve 17999 sayılı kanun yararına bozma istemine atfen Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının 18.02.2020 gün ve KYB/2020-21291 sayılı ihbarnamesi ile dairemize tevdi kılınmakla incelendi.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Gereği görüşülüp düşünüldü:

Yargıtay Ceza Genel Kurulunun 20.06.2019 gün ve 2016/1413 Esas, 2019/489 Karar ve 22.01.2013 gün ve 2012/534 Esas, 2013/15 sayılı Kararında da belirttiği üzere, hakkında iftira suçundan hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına karar verilen hükümlü müdafinin bu karara karşı atılı suçların sabit olmadığını belirterek yaptığı itiraz üzerine, itiraz mercii, incelemesini sadece şekli olarak değil, 5271 sayılı CMK.nın 267-271. maddeleri uyarınca hem maddi olay hem de hukuki yönden değerlendirilmesi gerektiği gözetilmeden, CMK.nın 231.maddesinde belirtilen hükmün açıklanmasının geri bırakılması karar verilebilmesi için gerekli objektif ve subjektif şartların oluşup oluşmadığının tespiti ile sınırlı olarak yapılan inceleme sonucunda itirazın reddine karar verilmesi,

Yasaya aykırı ve Adalet Bakanlığının Kanun Yararına Bozma istemine dayalı Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının ihbarname içeriği bu itibarla yerinde görüldüğünden Elazığ 1. Ağır Ceza Mahkemesinin 19.07.2018 gün, 2018/1896 Değişik iş sayılı kararının CMK.nın 309/4-a. maddesi gereğince BOZULMASINA, müteakip ./..

işlemlerin mahallinde yapılmasına, Bir numaralı bozma nedeni karşısında, ihbarnamede yer alan (iki) numaralı bozma nedeniyle ilgili KARAR VERMEYE YER OLMADIĞINA, dosyanın Adalet Bakanlığına gönderilmek üzere Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına TEVDİİNE, 01.06.2021 gününde oybirliğiyle karar verildi.

T.C.
YARGITAY
SEKİZİNCİ CEZA DAİRESİ

Esas : 2020/1478
Karar : 2021/15144
Tarih : 01.06.2021

İhbarname No : KYB - 2020/21291

İftira suçundan sanık ...'nın, 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 267/1. ve 62/1. maddeleri gereğince 1 yıl 15 gün hapis cezası ile cezalandırılmasına, 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 231. maddesi gereğince hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına dair Elazığ 2. Asliye Ceza Mahkemesinin 26/06/2018 tarihli ve 2018/184 esas, 2018/1007 sayılı kararına karşı yapılan itirazın reddine ilişkin merci Elazığ 1. Ağır Ceza Mahkemesinin 19/07/2018 tarihli ve 2018/1896 değişik iş sayılı kararını kapsayan dosya incelendi.

Yargıtay Ceza Genel Kurulunun 10/04/2018 tarihli ve 2014/15-487 esas, 2018/151 sayılı kararında belirtildiği üzere, temyiz ve istinaf kanun yollarından geçmeksizin kesinleşen hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına ilişkin kararların ülke sathında uygulama birliğine ulaşmak ve ciddi boyutlara ulaşan hukuka aykırılıkların toplum ve birey açısından hukuk yararına giderilmesi amacıyla olağanüstü bir kanun yolu olan kanun yararına bozma konusu yapılabileceği gözetilerek yapılan incelemede,

Dosya kapsamına göre;

Hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına dair karara karşı yapılan itiraz üzerine, merci tarafından sadece hükmün açıklanmasının geri bırakılması koşullarının var olup olmadığına ilişkin olarak ceza miktarı, adli sicil kaydı ve somut zarar bulunmamasına ilişkin sınırlı bir inceleme yapılmış ise de, Yargıtay Ceza Genel Kurulunun 22/01/2013 tarihli ve 2012/10-534 esas, 2013/15 karar sayılı ilâmıyla itiraz merciinin sadece şekli olarak değil, hem maddî olay, hem de hukukî yönden inceleme yapabileceği yönündeki kararı nazara alındığında, itiraz merci Bodrum Ağır Ceza Mahkemesince işin esası hakkında da inceleme yapılarak sonucuna göre bir karar verilmesi gerektiği gözetilmeden yazılı şekilde itirazın reddine karar verilmesinde,

Sanığın 16/07/2016 tarihli ihbarı ile İsmet Bingöl hakkında FETÖ/PDY silahlı terör örgütü üyesi olma suçundan Elazığ Cumhuriyet Başsavcılığının 2016/19839 sayısı ile soruşturma yürütüldüğü ve İsmet Bingöl hakkında delil yetersizliği gerekçesiyle kovuşturmayaya yer olmadığına dair ek karar verilerek anılan Cumhuriyet Başsavcılığının 11/01/2018 tarihli ve 2016/19839 soruşturma, 2018/247 esas, 2018/185 sayısı ile iftira suçundan, müştekisinin İsmet Bingöl, şüphelinin ... olduğu iddianame düzenlendiği, açılan bu kamu davası hakkında Elazığ 2. Asliye Ceza Mahkemesinin 26/06/2018 tarihli kararı ile sanığın mahkûmiyetine ve hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına karar verildiği, benzer bir olaya ilişkin Yargıtay 9. Ceza Dairesinin 10/06/2013 tarihli 2013/2889 esas, 2013/8876 karar sayılı ilâmında "...Sanığın Anayasa'nın 74. maddesi ile garanti altına alınan 'anayasal şikayet hakkı'nı ./..

S/2

İhbarname No : KYB - 2020/21291

kullandığı, katılanlar hakkında tehdit suçundan yürütülen soruşturmada delil yetersizliği nedeniyle 'kovuşturmayaya yer olmadığına' dair verilen kararın, iftira suçunun işlendiğinin kesin kanıtı niteliğinde olmayıp ancak vicdani kanı oluşturabileceği gözetilerek, hukuka aykırılık ögesinin gerçekleşmemesi nedeniyle sanık hakkında beraat kararı verilmesi gerekirken hatalı gerekçe ile yazılı şekilde hüküm kurulması, Kanuna aykırı, sanığın temyiz itirazları bu nedenle yerinde görülmüş olduğundan, hükmün bu sebepten dolayı BOZULMASINA..." belirtildiği üzere, iftira suçunun oluşabilmesi için, yetkili makamlara

ihbar veya şikâyetle bulunarak işlemediğini bildiği halde, hakkında soruşturma ve kovuşturma başlatılmasını ya da idari bir yaptırım uygulanmasını sağlamak için bir kimseye hukuka aykırı bir fiil isnat edilmesinin gerektiği, müşteki hakkında silahlı terör örgütüne üye olma suçundan yürütülen soruşturmada delil yetersizliği nedeniyle "kovuşturmaya yer olmadığına" dair verilen kararın, iftira suçunun işlendiğinin kesin kanıtı niteliğinde olmayıp ancak vicdani kanı oluşturabileceği, bu haliyle yasal unsurları itibariyle oluşmayan iftira suçundan sanık hakkında beraat kararı verilmesi gerektiği cihetle, itirazın kabulü yerine yazılı şekilde reddine karar verilmesinde,

İsabet görülmediğinden bahisle 5271 sayılı CMK.nın 309. maddesi uyarınca anılan kararın bozulması lüzumu Yüksek Adalet Bakanlığı Ceza İşleri Genel Müdürlüğünün 10.02.2020 gün ve 17999 sayılı kanun yararına bozma istemine atfen Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının 18.02.2020 gün ve KYB/2020-21291 sayılı ihbarnamesi ile dairemize tevdi kılınmakla incelendi.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Gereği görüşülüp düşünüldü:

Yargıtay Ceza Genel Kurulunun 20.06.2019 gün ve 2016/1413 Esas, 2019/489 Karar ve 22.01.2013 gün ve 2012/534 Esas, 2013/15 sayılı Kararında da belirttiği üzere, hakkında iftira suçundan hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına karar verilen hükümlü müdafinin bu karara karşı atılı suçların sabit olmadığını belirterek yaptığı itiraz üzerine, itiraz mercii, incelemesini sadece şekli olarak değil, 5271 sayılı CMK.nın 267-271. maddeleri uyarınca hem maddi olay hem de hukuki yönden değerlendirilmesi gerektiği gözetilmeden, CMK.nın 231.maddesinde belirtilen hükmün açıklanmasının geri bırakılması karar verilebilmesi için gerekli objektif ve subjektif şartların oluşup oluşmadığının tespiti ile sınırlı olarak yapılan inceleme sonucunda itirazın reddine karar verilmesi,

Yasaya aykırı ve Adalet Bakanlığının Kanun Yararına Bozma istemine dayalı Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının ihbarname içeriği bu itibarla yerinde görüldüğünden Elazığ 1. Ağır Ceza Mahkemesinin 19.07.2018 gün, 2018/1896 Değişik iş sayılı kararının CMK.nın 309/4-a. maddesi gereğince BOZULMASINA, müteakip ./..

işlemlerin mahallinde yapılmasına, Bir numaralı bozma nedeni karşısında, ihbarnamede yer alan (iki) numaralı bozma nedeniyle ilgili KARAR VERMEYE YER OLMADIĞINA, dosyanın Adalet Bakanlığına gönderilmek üzere Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına TEVDİİNE, 01.06.2021 gününde oybirliğiyle karar verildi.

T.C.
YARGITAY
SEKİZİNCİ CEZA DAİRESİ

Esas : 2020/1478
Karar : 2021/15144
Tarih : 01.06.2021

İhbarname No : KYB - 2020/21291

İftira suçundan sanık ...'nın, 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 267/1. ve 62/1. maddeleri gereğince 1 yıl 15 gün hapis cezası ile cezalandırılmasına, 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 231. maddesi gereğince hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına dair Elazığ 2. Asliye Ceza Mahkemesinin 26/06/2018 tarihli ve 2018/184 esas, 2018/1007 sayılı kararına karşı yapılan itirazın reddine ilişkin merci Elazığ 1. Ağır Ceza Mahkemesinin 19/07/2018 tarihli ve 2018/1896 değişik iş sayılı kararını kapsayan dosya incelendi.

Yargıtay Ceza Genel Kurulunun 10/04/2018 tarihli ve 2014/15-487 esas, 2018/151 sayılı kararında belirtildiği üzere, temyiz ve istinaf kanun yollarından geçmeksizin kesinleşen hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına ilişkin kararların ülke sathında uygulama birliğine ulaşmak ve ciddi boyutlara ulaşan hukuka aykırılıkların toplum ve birey açısından hukuk yararına giderilmesi amacıyla olağanüstü bir kanun yolu olan kanun yararına bozma konusu yapılabileceği gözetilerek yapılan incelemede,

Dosya kapsamına göre;

Hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına dair karara karşı yapılan itiraz üzerine, merci tarafından sadece hükmün açıklanmasının geri bırakılması koşullarının var olup olmadığına ilişkin olarak ceza miktarı, adli sicil kaydı ve somut zarar bulunmamasına ilişkin sınırlı bir inceleme yapılmış ise de, Yargıtay Ceza Genel Kurulunun 22/01/2013 tarihli ve 2012/10-534 esas, 2013/15 karar sayılı ilâmıyla itiraz merciinin sadece şekli olarak değil, hem maddî olay, hem de hukukî yönden inceleme yapabileceği yönündeki kararı nazara alındığında, itiraz merci Bodrum Ağır Ceza Mahkemesince işin esası hakkında da inceleme yapılarak sonucuna göre bir karar verilmesi gerektiği gözetilmeden yazılı şekilde itirazın reddine karar verilmesinde,

Sanığın 16/07/2016 tarihli ihbarı ile İsmet Bingöl hakkında FETÖ/PDY silahlı terör örgütü üyesi olma suçundan Elazığ Cumhuriyet Başsavcılığının 2016/19839 sayısı ile soruşturma yürütüldüğü ve İsmet Bingöl hakkında delil yetersizliği gerekçesiyle kovuşturmayaya yer olmadığına dair ek karar verilerek anılan Cumhuriyet Başsavcılığının 11/01/2018 tarihli ve 2016/19839 soruşturma, 2018/247 esas, 2018/185 sayısı ile iftira suçundan, müştekisinin İsmet Bingöl, şüphelinin ... olduğu iddianame düzenlendiği, açılan bu kamu davası hakkında Elazığ 2. Asliye Ceza Mahkemesinin 26/06/2018 tarihli kararı ile sanığın mahkûmiyetine ve hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına karar verildiği, benzer bir olaya ilişkin Yargıtay 9. Ceza Dairesinin 10/06/2013 tarihli 2013/2889 esas, 2013/8876 karar sayılı ilâmında "...Sanığın Anayasa'nın 74. maddesi ile garanti altına alınan 'anayasal şikayet hakkı'nı ./..

S/2

İhbarname No : KYB - 2020/21291

kullandığı, katılanlar hakkında tehdit suçundan yürütülen soruşturmada delil yetersizliği nedeniyle 'kovuşturmayaya yer olmadığına' dair verilen kararın, iftira suçunun işlendiğinin kesin kanıtı niteliğinde olmayıp ancak vicdani kanı oluşturabileceği gözetilerek, hukuka aykırılık ögesinin gerçekleşmemesi nedeniyle sanık hakkında beraat kararı verilmesi gerekirken hatalı gerekçe ile yazılı şekilde hüküm kurulması, Kanuna aykırı, sanığın temyiz itirazları bu nedenle yerinde görülmüş olduğundan, hükmün bu sebepten dolayı BOZULMASINA..." belirtildiği üzere, iftira suçunun oluşabilmesi için, yetkili makamlara

ihbar veya şikâyetle bulunarak işlemediğini bildiği halde, hakkında soruşturma ve kovuşturma başlatılmasını ya da idari bir yaptırım uygulanmasını sağlamak için bir kimseye hukuka aykırı bir fiil isnat edilmesinin gerektiği, müşteki hakkında silahlı terör örgütüne üye olma suçundan yürütülen soruşturmada delil yetersizliği nedeniyle "kovuşturmaya yer olmadığına" dair verilen kararın, iftira suçunun işlendiğinin kesin kanıtı niteliğinde olmayıp ancak vicdani kanı oluşturabileceği, bu haliyle yasal unsurları itibariyle oluşmayan iftira suçundan sanık hakkında beraat kararı verilmesi gerektiği cihetle, itirazın kabulü yerine yazılı şekilde reddine karar verilmesinde,

İsabet görülmediğinden bahisle 5271 sayılı CMK.nın 309. maddesi uyarınca anılan kararın bozulması lüzumu Yüksek Adalet Bakanlığı Ceza İşleri Genel Müdürlüğünün 10.02.2020 gün ve 17999 sayılı kanun yararına bozma istemine atfen Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının 18.02.2020 gün ve KYB/2020-21291 sayılı ihbarnamesi ile dairesimize tevdi kılınmakla incelendi.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Gereği görüşülüp düşünüldü:

Yargıtay Ceza Genel Kurulunun 20.06.2019 gün ve 2016/1413 Esas, 2019/489 Karar ve 22.01.2013 gün ve 2012/534 Esas, 2013/15 sayılı Kararında da belirtildiği üzere, hakkında iftira suçundan hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına karar verilen hükümlü müdafinin bu karara karşı atılı suçların sabit olmadığını belirterek yaptığı itiraz üzerine, itiraz mercii, incelemesini sadece şekli olarak değil, 5271 sayılı CMK.nın 267-271. maddeleri uyarınca hem maddi olay hem de hukuki yönden değerlendirilmesi gerektiği gözetilmeden, CMK.nın 231.maddesinde belirtilen hükmün açıklanmasının geri bırakılması karar verilebilmesi için gerekli objektif ve subjektif şartların oluşup oluşmadığının tespiti ile sınırlı olarak yapılan inceleme sonucunda itirazın reddine karar verilmesi,

Yasaya aykırı ve Adalet Bakanlığının Kanun Yararına Bozma istemine dayalı Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının ihbarname içeriği bu itibarla yerinde görüldüğünden Elazığ 1. Ağır Ceza Mahkemesinin 19.07.2018 gün, 2018/1896 Değişik iş sayılı kararının CMK.nın 309/4-a. maddesi gereğince BOZULMASINA, müteakip ./..

işlemlerin mahallinde yapılmasına, Bir numaralı bozma nedeni karşısında, ihbarnamede yer alan (iki) numaralı bozma nedeniyle ilgili KARAR VERMEYE YER OLMADIĞINA, dosyanın Adalet Bakanlığına gönderilmek üzere Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına TEVDİİNE, 01.06.2021 gününde oybirliğiyle karar verildi.

T.C.
YARGITAY
SEKİZİNCİ CEZA DAİRESİ

Esas : 2020/2374
Karar : 2020/15455
Tarih : 14.09.2020

İhbarname No : KYB - 2020/38774

İftira suçundan sanık ... hakkında yapılan yargılama sırasında, kovuşturma şartı gerçekleşmediğinden bahisle yargılamanın durmasına dair İzmir 29. Asliye Ceza Mahkemesinin 24/09/2018 tarihli ve 2018/657 esas, 2018/947 sayılı kararını kapsayan dosyası ile ilgili olarak;

Dosya kapsamına göre, müştekinin 17/08/2018 tarihli beyanı ile sanığın ... silahlı terör örgütü üyesi olmak suçundan tutuklu'ın tahliyesi karşılığında 2.000.000 Amerikan dolarını 2017 yılı içerisinde rüşvet olarak aldığı ve bu parayı ile paylaştığı yönünde iftira attığından bahisle şikayetçi olması üzerine, Mahkemesince 2802 sayılı Hâkimler ve Savcılar Kanunu'nun 76/3. maddesi gereğince kovuşturma izni verilmesi talebi üzerine yargılamanın durmasına karar verilmiş ise de; müşteki hakkında, Hâkimler ve Savcılar Kurulu tarafından herhangi bir inceleme ve soruşturma yapılmadığının tespit edildiği, 2802 sayılı Kanun'un 76/3. maddesine göre, sadece disiplin cezasının gerektirecek mahiyette olan ihbar ve şikayetin kötü niyetle yapıldığı veya delillerin uydurulduğu anlaşılan hallerde, ilgililerin 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 267. maddesi uyarınca yargılanabilmelerinin Bakanlığın iznine tabi tutulduğu, müşteki hakkında öne sürülen hususların ise sübut bulması halinde ceza kovuşturmasını gerektirecek mahiyette bulunduğundan izne tabi isnatlardan olmadığı, bu hususta genel hükümler uyarınca gereğinin takdir ve ifasının uygun olacağı anlaşılmalı, yargılamaya devam edilerek sonucuna göre karar verilmesi gerekirken, yazılı şekilde durma karar verilmesinde, isabet görülmediğinden bahisle 5271 sayılı CMK.nun 309. maddesi uyarınca anılan kararın bozulması lüzumu Yüksek Adalet Bakanlığı Ceza İşleri Genel Müdürlüğünün 16/03/2020 gün ve 20526 sayılı kanun yararına bozma istemine atfen Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının 26/03/2020 gün ve KYB/2020/38774 ihbarnamesi ile dairemize tevdi kılınmakla incelendi.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Gereği görüşülüp düşünüldü:

Dosya kapsamına göre, suç tarihinde Cumhuriyet Başsavcısı vekili olarak görev yapan mağdur'nın 17.08.2018 tarihli beyanı ile sanığın ... silahlı terör örgütü üyesi olmak suçundan tutuklu'ın tahliyesi karşılığında 2.000.000 Amerikan dolarını 2017 yılı içerisinde rüşvet olarak aldığı ve bu parayı ile paylaştığı yönünde iftira attığından bahisle şikayetçi olması üzerine, İzmir 29. Asliye Ceza Mahkemesi'nin 24.09.2018 tarihli 2018/657 Esas-947 Karar sayılı kararı ile 2802 sayılı Hâkimler ve Savcılar Kanunu'nun

76/3. maddesi gereğince kovuşturma izni verilmesi talebi üzerine yargılamanın durmasına karar verilmiş ise de; mağdur hakkında, Hâkimler ve Savcılar Kurulu tarafından herhangi bir inceleme ve soruşturma yapılmadığının tespit edildiği, 2802 sayılı Kanun'un 76/3. maddesine göre, sadece disiplin cezasını gerektirecek mahiyette olan ihbar ve şikayetin kötü niyetle yapıldığı veya delillerin uydurulduğu anlaşılan hallerde, ilgililerin 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 267. maddesi uyarınca yargılanabilmelerinin Bakanlığın iznine tabi tutulduğu, mağdur hakkında öne sürülen hususların sübut bulması halinde ise ceza kovuşturmasını gerektirecek mahiyette bulunduğundan izne tabi isnatlardan olmadığı, bu hususta genel hükümler uyarınca gereğinin takdir ve ifasının uygun olacağı anlaşılmalı, yargılamaya devam edilerek sonucuna göre karar verilmesi gerekirken yazılı şekilde durma karar verilmesi,

Yasaya aykır, Adalet Bakanlığı'nın Kanun yararına bozma istemine dayalı Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'nca dzenlenen ihbarname iğeriği bu itibarla yerinde gdrldüğünden İzmir 29. Asliye Ceza Mahkemesi'nin 24.09.2018 tarihli 2018/657 Esas-947 Karar sayılı kararının CMK.nın 309. maddesi gereğince BOZULMASINA, müteakip işlemlerin mahallinde yapılmasına, dosyanın Adalet Bakanlığı'na gönderilmek üzere Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'na TEVDİİNE, 14.09.2020 gününde oybirliğiyle karar verildi.

T.C.
YARGITAY
SEKİZİNCİ CEZA DAİRESİ

Esas : 2020/2374
Karar : 2020/15455
Tarih : 14.09.2020

İhbarname No : KYB - 2020/38774

İftira suçundan sanık ... hakkında yapılan yargılama sırasında, kovuşturma şartı gerçekleşmediğinden bahisle yargılamanın durmasına dair İzmir 29. Asliye Ceza Mahkemesinin 24/09/2018 tarihli ve 2018/657 esas, 2018/947 sayılı kararını kapsayan dosyası ile ilgili olarak;

Dosya kapsamına göre, müştekinin 17/08/2018 tarihli beyanı ile sanığın ... silahlı terör örgütü üyesi olmak suçundan tutuklu'ın tahliyesi karşılığında 2.000.000 Amerikan dolarını 2017 yılı içerisinde rüşvet olarak aldığı ve bu parayı ile paylaştığı yönünde iftira attığından bahisle şikayetçi olması üzerine, Mahkemesince 2802 sayılı Hâkimler ve Savcılar Kanunu'nun 76/3. maddesi gereğince kovuşturma izni verilmesi talebi üzerine yargılamanın durmasına karar verilmiş ise de; müşteki hakkında, Hâkimler ve Savcılar Kurulu tarafından herhangi bir inceleme ve soruşturma yapılmadığının tespit edildiği, 2802 sayılı Kanun'un 76/3. maddesine göre, sadece disiplin cezasının gerektirecek mahiyette olan ihbar ve şikayetin kötü niyetle yapıldığı veya delillerin uydurulduğu anlaşılan hallerde, ilgililerin 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 267. maddesi uyarınca yargılanabilmelerinin Bakanlığın iznine tabi tutulduğu, müşteki hakkında öne sürülen hususların ise sübut bulması halinde ceza kovuşturmasını gerektirecek mahiyette bulunduğundan izne tabi isnatlardan olmadığı, bu hususta genel hükümler uyarınca gereğinin takdir ve ifasının uygun olacağı anlaşılmakla, yargılamaya devam edilerek sonucuna göre karar verilmesi gerekirken, yazılı şekilde durma karar verilmesinde, isabet görülmediğinden bahisle 5271 sayılı CMK.nun 309. maddesi uyarınca anılan kararın bozulması lüzumu Yüksek Adalet Bakanlığı Ceza İşleri Genel Müdürlüğünün 16/03/2020 gün ve 20526 sayılı kanun yararına bozma istemine atfen Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının 26/03/2020 gün ve KYB/2020/38774 ihbarnamesi ile dairemize tevdi kılınmakla incelendi.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Gereği görüşülüp düşünüldü:

Dosya kapsamına göre, suç tarihinde Cumhuriyet Başsavcısı vekili olarak görev yapan mağdur'nın 17.08.2018 tarihli beyanı ile sanığın ... silahlı terör örgütü üyesi olmak suçundan tutuklu'ın tahliyesi karşılığında 2.000.000 Amerikan dolarını 2017 yılı içerisinde rüşvet olarak aldığı ve bu parayı ile paylaştığı yönünde iftira attığından bahisle şikayetçi olması üzerine, İzmir 29. Asliye Ceza Mahkemesi'nin 24.09.2018 tarihli 2018/657 Esas-947 Karar sayılı kararı ile 2802 sayılı Hâkimler ve Savcılar Kanunu'nun

76/3. maddesi gereğince kovuşturma izni verilmesi talebi üzerine yargılamanın durmasına karar verilmiş ise de; mağdur hakkında, Hâkimler ve Savcılar Kurulu tarafından herhangi bir inceleme ve soruşturma yapılmadığının tespit edildiği, 2802 sayılı Kanun'un 76/3. maddesine göre, sadece disiplin cezasını gerektirecek mahiyette olan ihbar ve şikayetin kötü niyetle yapıldığı veya delillerin uydurulduğu anlaşılan hallerde, ilgililerin 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 267. maddesi uyarınca yargılanabilmelerinin Bakanlığın iznine tabi tutulduğu, mağdur hakkında öne sürülen hususların sübut bulması halinde ise ceza kovuşturmasını gerektirecek mahiyette bulunduğundan izne tabi isnatlardan olmadığı, bu hususta genel hükümler uyarınca gereğinin takdir ve ifasının uygun olacağı anlaşılmakla, yargılamaya devam edilerek sonucuna göre karar verilmesi gerekirken yazılı şekilde durma karar verilmesi,

Yasaya aykır, Adalet Bakanlığı'nın Kanun yararına bozma istemine dayalı Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'nca dzenlenen ihbarname iğeriği bu itibarla yerinde gdrldüğünden İzmir 29. Asliye Ceza Mahkemesi'nin 24.09.2018 tarihli 2018/657 Esas-947 Karar sayılı kararının CMK.nın 309. maddesi gereğince BOZULMASINA, müteakip işlemlerin mahallinde yapılmasına, dosyanın Adalet Bakanlığı'na gönderilmek üzere Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'na TEVDİİNE, 14.09.2020 gününde oybirliğiyle karar verildi.

T.C.
YARGITAY
BEŞİNCİ CEZA DAİRESİ

Esas : 2020/3596
Karar : 2020/12746
Tarih : 15.10.2020

İftira suçundan şüpheli ... hakkında yapılan soruşturma sırasında, suç yeri itibarıyla evrakın ... Cumhuriyet Başsavcılığına gönderilmesine dair... Cumhuriyet Başsavcılığının 21/08/2019 tarihli ve 2019/23436 soruşturma, 2019/2535 sayılı yetkisizlik kararını müteakip, bu kez suç yeri bakımından dosyanın ... Cumhuriyet Başsavcılığına gönderilmesine ilişkin ... Cumhuriyet Başsavcılığınca verilen 05/09/2019 tarihli ve 2019/150982 soruşturma, 2019/11039 sayılı yetkisizlik kararı üzerine, ... Cumhuriyet Başsavcılığının yetkili kılınmasına dair merci ...I 9. Ağır Ceza Mahkemesinin 23/09/2019 tarihli ve 2019/812 Değişik iş sayılı Kararının;

Dosya kapsamına göre,... Cumhuriyet savcısı olarak görev yapan müşteki Atilla Geyik'in, kendisine yönelik CİMER aracılığıyla ithamlarda bulunduğunu iddia ettiği şüpheli hakkında... Cumhuriyet Başsavcılığına hitaben iftira suçu bakımından suç duyurusunda bulunduğu anlaşılmış olup, 2802 sayılı Hâkimler ve Savcılar Kanununun 76. maddesinin 3. ve 4. fıkralarında, "Disiplin cezasını gerektirecek mahiyette olan ihbar ve şikayetin kötü niyetle yapıldığı veya delillerin uydurulduğu anlaşılan hallerde, mahkemece yukarıdaki fıkra hükmü uygulanmakla birlikte 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 267 nci maddesinin birinci fıkrasında yazılı ceza hükmolunur. Şu kadar ki bu konuda kovuşturma yapılması Adalet Bakanlığının iznine bağlıdır. Bu gibi hallerde kovuşturma, şikayet olunan hakim ve savcının mensup olduğu mahkemeye en yakın ağır ceza mahkemesi merkezindeki Cumhuriyet savcısına ve yargılaması o yer ağır ceza mahkemesine aittir" şeklinde düzenleme bulunduğu cihetle, iftira suçuna ilişkin olarak şüpheli hakkında ihbarda bulunan Cumhuriyet savcısının ihbar tarihinde görev yaptığı adliyenin... Adliyesi olduğu, bu durumda soruşturma yapma yetkisinin, Cumhuriyet savcısının mensup olduğu yerin mülhakat olarak bağlı bulunduğu ... Ağır Ceza Mahkemesi nezdindeki ... Cumhuriyet Başsavcılığına ait olmayıp, ... Ağır Ceza Mahkemesine en yakın yer ağır ceza mahkemesinin bulunduğu yer olan ... Cumhuriyet Başsavcılığına ait olduğu gözetilmeden, yazılı şekilde karar verilmesinde isabet görülmediğinden bahisle 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun 309. maddesi uyarınca bozulması lüzumu Yüksek Adalet Bakanlığı Ceza İşleri Genel Müdürlüğü ifadeli 10/06/2020 gün ve 94660652-105-34-20345-2019-Kyb sayılı Kanun yararına bozmaya atfen Yargıtay C.Başsavcılığından tebliğname ile Daireye ihbar ve dava evrakı ile birlikte gönderilmekle gereği düşünüldü:

Kanun yararına bozma istemine dayanan ihbarname münderecatı yerinde görüldüğünden talebin kabulü ile ...I 9. Ağır Ceza Mahkemesince verilen 23/09/2019 tarihli ve 2019/812 Değişik iş sayılı Kararın CMK'nın 309. maddesi uyarınca BOZULMASINA, bozma sebebine nazaran müteakip işlemlerin mercince yapılmasına, dosyanın mahalline gönderilmesi için Yargıtay C.Başsavcılığına TEVDİNE 15/10/2020 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.

T.C.
YARGITAY
SEKİZİNCİ CEZA DAİRESİ

Esas : 2020/6565
Karar : 2021/2658
Tarih : 22.02.2021

MAHKEMESİ :Asliye Ceza Mahkemesi

SUÇ : İftira

HÜKÜM : Mahkumiyet

Gereği görüşülüp düşünüldü:

2802 sayılı Hakimler ve Savcılar Kanununun 76/2. maddesi uyarınca 'Disiplin cezasını gerektirecek mahiyette olan ihbar ve şikayetin kötü niyetle yapıldığı veya delillerin uydurulduğu anlaşılan hallerde, mahkemece yukarıdaki fıkra hükmü uygulanmakla birlikte 5237 sayılı TCK.nın 267/1. maddesinde yazılı cezaya hükmolunur. Şu kadar ki bu konuda kovuşturma yapılması Adalet Bakanlığı'nın iznine bağlıdır.'" hükmü gereğince Adalet Bakanlığından izin alınması gerekirken, re'sen soruşturma başlatılarak sanık hakkında iftira suçundan dava açılması,

Kabule göre de;

CMK 134. maddesi 2. fıkrası uyarınca; "bilgisayar, bilgisayar programları ve bilgisayar kütüklerine şifrenin çözülememesinden dolayı girilememesi veya gizlenmiş bilgilere ulaşılamaması ya da işlemin uzun sürecek olması halinde çözümün yapılabilmesi ve gerekli kopyaların alınabilmesi için, bu araç ve gereçlere el konulabilir. Şifrenin çözümünün yapılması ve gerekli kopyaların alınması halinde, el konulan cihazlar gecikme olmaksızın iade edilir,

fıkrasında; "bilgisayar veya bilgisayar kütüklerine el koyma işlemi sırasında sistemdeki bütün verilerin yedeklemesi yapılır,"

fıkrasında bilgisayar veya bilgisayar kütüklerine elkoymaksızın da sistemdeki verilerin tamamının veya bir kısmının kopyası alınabilir. Kopyası alınan veriler kağıda yazdırılarak, bu husus tutanağa kaydedilir ve ilgililer tarafından imza altına alınır" hükümleri düzenlenmiştir.

Sanığın aşamalarda savunmalarında ve dilekçelerinde el konulan hard disklerin hiçbirisinde şifre olmadığını, yedekleme işlemi yapılabileceğini ve ayrıca istendiğinde kendisinin yorum yapanların IP şifrelerini verebileceğini belirtmesi de dikkate alındığında;

Hatay 1.Sulh Ceza Mahkemesi'nin 11.12.2012 tarih ve 2012/1288D.İş sayılı ve Hatay 3.Sulh Ceza Mahkemesi'nin 05.12.2012 tarih ve 2012/1243 D.İş sayılı kararlarında CMK 134. maddesine aykırı olarak "hard disklere el konulması ve inceleme yapılması" kararları verildiği anlaşılmaktadır.

İftira suçunun oluşabilmesi için; yetkili makamlara ihbar veya şikayette bulunarak işlemediğini bildiği halde, hakkında soruşturma ve kovuşturma başlatılmasını ya da idari bir yaptırım uygulanmasını sağlamak için bir kimseye hukuka aykırı bir fiil isnat edilmesinin gerektiği, somut olayda; şikayetin bu aksaklıklardan dolayı maddi vakıalara dayandığı ve genel olarak anayasal şikayet hakkı kapsamında kaldığından; Anayasanın 74. maddesinde düzenlenen anayasal şikayet hakkını kullanma niteliğinde bulunan eyleminden dolayı sanığın unsurları itibariyle oluşmayan suçtan beraati yerine yazılı şekilde mahkumiyetine karar verilmesi,

Yasaya aykırı, sanık müdafinin temyiz itirazları bu itibarla yerinde görülmüş olduğundan hükmün bu sebeplerden dolayı 5320 sayılı Yasanın 8/l. maddesi gereğince uygulanması gereken 1412 sayılı CMUK.nın 321. maddesi uyarınca BOZULMASINA, 22.02.2021 gününde oybirliğiyle karar verildi.

T.C.
YARGITAY
SEKİZİNCİ CEZA DAİRESİ

Esas : 2020/7308
Karar : 2021/4296
Tarih : 22.03.2021

MAHKEMESİ :Asliye Ceza Mahkemesi

SUÇ : İftira

HÜKÜM : Mahkumiyet

Gereği görüşülüp düşünüldü:

Sanık ...'nin suç tarihinde Cumhuriyet Savcısı olarak görev yapan katılan ... hakkında yaptığı katılanın kendisine sinkafı küfredip tokat atıp kovduğu şeklindeki şikayeti ile ilgili Hâkimler ve Savcılar Kurulu'nun 27.12.2011 tarihli 2011/8570 sayılı yazısına göre soruşturma izni verilmesine yer olmadığına karar verildiği; ancak 2802 sayılı Kanun'un 76/3. maddesine göre, sadece disiplin cezasını gerektirecek mahiyette olan ihbar ve şikayetin kötü niyetle yapıldığı veya delillerin uydurulduğu anlaşılan hallerde, ilgililerin 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 267. maddesi uyarınca yargılanabilmelerinin Bakanlığın iznine tabi tutulduğu, katılan hakkında öne sürülen hususların sübut bulması halinde ise ceza kovuşturmasını gerektirecek mahiyette bulunduğu izne tabi isnatlardan olmadığı, bu hususta genel hükümler uyarınca yapılan yargılamanın Yasaya uygun olduğu anlaşılınca, tebliğnamedeki 1 nolu bozma düşüncesine iştirak edilmemiştir.

CMK'nın 231/11. maddesine göre hükmün açıklanmasına yönelik kararda; Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın 141/3, CMK'nın 34 ve 230. maddeleri ve Ceza Genel Kurulu'nun 18.11.2014 gün, 2013/8-830 Esas ve 2014/502 kararı uyarınca hükmün gerekçesinde, iddia ve savunmada ileri sürülen görüşlerin yazılması, kanıtların tartışılarak değerlendirilmesi, hükme esas alınan ve reddedilen kanıtlar ile mahkemece ulaşılan kanaatin, sanığın suç oluşturduğu veya oluşturmadığı sabit görülen fiilin belirtilmesi ve bu fiilin nitelendirilmesinin yapılması suretiyle infazı kabil bir hüküm kurulması gerekirken gerekçesiz olarak hükmün açıklanmasına karar verilmesi,

Yasaya aykırı, sanığın temyiz itirazları bu itibarla yerinde görülmemiş olduğundan sair yönleri incelenmeyen hükmün bu sebepten dolayı 5320 sayılı Yasanın 8/1. maddesi uyarınca uygulanması gereken CMUK'nın 321. maddesi gereğince BOZULMASINA, 22.03.2021 gününde oybirliğiyle karar verildi.

T.C.
YARGITAY
SEKİZİNCİ CEZA DAİRESİ

Esas : 2020/10530

Karar : 2021/15934

Tarih : 14.06.2021

MAHKEMESİ :Asliye Ceza Mahkemesi

SUÇ : İftira

HÜKÜM : Mahkumiyet

Gereği görüşülüp düşünüldü:

TCK.nın 267/1. maddesinde tanımlanan "iftira" suçunun oluşması için, yetkili makamlara ihbar veya şikayette bulunmak suretiyle işlemediğini bildiği halde hakkında soruşturma ve kovuşturma başlatılmasını ya da idari yaptırım uygulanmasını sağlamak için bir kimseye hukuka aykırı bir fiil isnat edilmesi gerektiği, sanığın yaklaşık bir yıl kadar önce kendisine ait evin çatı katının ruhsatsız olduğu gerekçesiyle para cezası ve yıkım kararı verilmesine rağmen katılanın aynı durumda olan ruhsatsız yapısı hakkında hiçbir işlem yapılmadığına ilişkin yazılı dilekçe ile Kayseri Cumhuriyet Başsavcılığına başvurarak katılan hakkında ihbar dilekçesi sunması şeklindeki eyleminde; sanığın, katılanın inşaatının ruhsatlı olup olmadığına ilişkin detaylı bir araştırma yapma yükümlülüğünün bulunmaması ve sanığın, belirli olay veya olgulardan yola çıkarak, isnat ettiği fiilin katılan tarafından işlendiği inancı ve şüphesi ile şikayet hakkını kullanmak suretiyle ihbarda bulunması gözetildiğinde sanığın eyleminin suç işlemediğini bildiği kimselere suç atmak biçiminde olmayıp TC Anayasası'nın 74. maddesinde düzenlenen anayasal şikayet hakkını kullanma niteliğinde bulunduğu anlaşılınca, yasal unsurları itibariyle oluşmayan suçtan beraati yerine yazılı şekilde mahkumiyetine karar verilmesi,

Yasaya aykırı, sanık ve müdafini temyiz itirazları bu itibarla yerinde görülmemiş olduğundan hükmün bu sebepten dolayı 5320 sayılı Yasanın 8/1. maddesi gereğince uygulanması gereken CMUK.nın 321. maddesi uyarınca BOZULMASINA, 14.06.2021 günü oybirliğiyle karar verildi.

T.C.
YARGITAY
SEKİZİNCİ CEZA DAİRESİ

Esas : 2020/13200
Karar : 2021/20480
Tarih : 08.11.2021

MAHKEMESİ :Asliye Ceza Mahkemesi

SUÇ : İftira

HÜKÜM : Beraat

Gereği görüşülüp düşünüldü:

04.2019 tarih 2016/16-193 Esas, 2019/351 Karar sayılı Ceza Genel Kurulu kararında da belirtildiği üzere; 5237 sayılı TCK'nın 267. maddesinde düzenlenen iftira suçu, failin, hakkında soruşturma ve kovuşturma başlatılmasını ya da idari bir yaptırım uygulanmasını sağlamak için, bir kimseye hukuka aykırı bir fiil isnat etmesidir. İftira suçunun konusunu hukuka aykırı fiil oluşturur. Bu fiilin suç oluşturması şart değildir. Disiplin yaptırımını veya başka bir idari yaptırımı gerekli kılan fiiller de iftira suçunun konusunu oluşturabilir. Hukuka aykırı bir eylemin gerçekleştirildiğine yönelik isnat yetkili makamlara ihbar veya şikâyetle bulunmak suretiyle yapılabileceği gibi basın ve yayın aracılığıyla da yapılabilir.

Özgü suç olarak düzenlenmediği için herkes tarafından işlenebilen iftira suçunda, hukuka aykırı fiil isnadının belli bir kişiye yönelik olması gerekir. Ancak isnada muhatap kişinin yapılacak bir araştırma sonucunda kimliğinin belirlenebilir olması yeterli olup isminin açıkça belirtilmesi zorunlu değildir.

İftira suçu failinin, isnat ettiği fiil gerçekte hiç işlenmemiş olabileceği gibi, işlenmiş olmakla birlikte kendisine isnatta bulunulan kişi tarafından işlenmemiş olabilir. Yine, kendisine isnatta bulunulan kişi tarafından hukuka aykırı bir fiil işlenmiş bulunmakla birlikte; iftira suçunun faili, bu fiilin karşılığında isnatta bulunulan kişiye verilecek yaptırımı ağırlaştıracak bazı eklemelerde bulunmuş olabilir. Bu durumlarda da iftira suçunun oluştuğunu kabul etmek gerekir. Bu açıklamalar ışığında somut olay değerlendirildiğinde; sanık ile internet üzerinden tanışan katılanın, olay tarihinde iş bulmak vaadi ile sanığı Edremit ilçesine çağırdığı, sanığın bu sebeple Edremit ilçesine geldikten sonra katılanın kendisi ile görüşmemesine kızarak karakola gidip katılan hakkında işlemediğini bildiği halde iş için sigorta masrafları nedeniyle kendisinden 150 TL para alıp yanından ayrıldıktan geri dönmediğini ve kendisini dolandırdığını beyan etmek suretiyle şikayetçi olduğu anlaşılınca, sanığın eyleminin, yasal unsurları itibarıyla TCK'nın 267/1. maddesinde düzenlenen iftira suçunu oluşturduğu gözetilmeden, mahkumiyeti yerine yazılı şekilde beraatine karar verilmesi,

Yasaya aykırı, katılanın temyiz itirazı bu itibarla yerinde görülmesi olduğundan hükmün bu sebepten dolayı 5320 sayılı Yasanın 8/1. maddesi uyarınca uygulanması gereken 1412 sayılı CMUK'nın 321. maddesi gereğince BOZULMASINA, 08.11.2021 gününde oybirliğiyle karar verildi.

T.C.
YARGITAY
SEKİZİNCİ CEZA DAİRESİ

Esas : 2020/13831

Karar : 2021/20254

Tarih : 03.11.2021

MAHKEMESİ :Asliye Ceza Mahkemesi

Gereği görüşülüp düşünöldü:

İftira suçunun oluşabilmesi için, yetkili makamlara ihbar veya şikayette bulunarak işlemediğini bildiği halde, hakkında soruşturma ve kovuşturma başlatılmasını ya da idari bir yaptırım uygulanmasını sağlamak için bir kimseye hukuka aykırı bir fiil isnat edilmesinin gerektiği, somut olayda sanığın iftira kastıyla hareket etmediğini beyan etmesi karşısında, kesin bir şekilde sanığın iddialarını ispat edememesinin iftira suçunun kanıtı sayılamayacağı ve eyleminin suç işlemediğini bildiği kimselere suç atmak biçiminde olmayıp T.C. Anayasasının 74. maddesi ile güvence altına alınan anayasal şikayet hakkını kullanma niteliğinde bulunduğu anlaşılmalı,

Mahkemece kanıtlar değerlendirilip gerektirici nedenleri açıklanmak suretiyle verilen beraat kararı usul ve yasaya uygun bulunduğundan, katılanın, suçun sabit olduğuna, bu nedenle sanık hakkında beraat kararı verilmesinin hukuka aykırı olduğuna yönelik yerinde görölmeyen temyiz itirazlarının reddiyle hükmün ONANMASINA, 03.11.2021 gününde oybirliğiyle karar verildi.

T.C.
YARGITAY
BEŞİNCİ CEZA DAİRESİ

Esas : 2021/8
Karar : 2021/1063
Tarih : 11.03.2021

Hakim veya savcı hakkında disiplin cezasını gerektirecek mahiyette ve kötü niyetle ihbar ve şikayette bulunma suretiyle iftira suçundan şüpheli ... hakkında yapılan soruşturma esnasında, 2802 sayılı Hakimler ve Savcılar Kanunu'nun 76. maddesi uyarınca suç yeri itibarıyla dosyanın ...Cumhuriyet Başsavcılığına gönderilmesine dair ... Cumhuriyet Başsavcılığının 30/09/2020 tarihli ve 2018/43065 soruşturma, 2019/5775 sayılı yetkisizlik kararını müteakip, bu kez suç yeri bakımından dosyanın ... Cumhuriyet Başsavcılığına gönderilmesine ilişkin ...Cumhuriyet Başsavcılığınca verilen 16/01/2020 tarihli ve 2019/14505 soruşturma, 2020/55 sayılı yetkisizlik kararı üzerine, ...Cumhuriyet Başsavcılığının yetkili savcılık olarak belirlenmesine dair merci ...1. Ağır Ceza Mahkemesinin 09/03/2020 tarihli ve 2020/309 Değişik iş sayılı Kararının;

Dosya kapsamına göre, olay tarihinde ... Cumhuriyet savcısı olarak görev yapan müşteki Mustafa Kızılateş'in, kendisine yönelik adı geçen şüpheli tarafından gerçekleştirilen suç isnatlarına ilişkin olarak şüpheli hakkında iftira suçundan yürütülen soruşturma sırasında ... ve ...Cumhuriyet Başsavcılıkları arasında meydana gelen yetki ihtilafı üzerine, mercince ...Cumhuriyet Başsavcılığının yetkili savcılık olarak belirlenmesine karar verilmiş ise de;

2802 sayılı Kanun'un "İhbar ve şikayet" başlıklı 76. maddesinde yer alan,

"Bir şahsın şikayeti üzerine başlanan disiplin soruşturması, şikayetten vazgeçilse dahi durdurulmaz.

Soruşturma için özel olarak müfettiş veya yetkili gönderilmesini gerektirmiş olan bir şikayetin haksız olduğunun anlaşılması halinde soruşturma için Devletçe yapılan masraflar hakkında 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 329 uncu maddesi uygulanır.

Disiplin cezasını gerektirecek mahiyette olan ihbar ve şikayetin kötü niyetle yapıldığı veya delillerin uydurulduğu anlaşılan hallerde, mahkemece yukarıdaki fıkra hükmü uygulanmakla birlikte 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 267 nci maddesinin birinci fıkrasında yazılı ceza hükmolünür. Şu kadar ki bu konuda kovuşturma yapılması Adalet Bakanlığının iznine bağlıdır.

Bu gibi hallerde kovuşturma, şikayet olunan hakim ve savcının mensup olduğu mahkemeye en yakın ağır ceza mahkemesi merkezindeki Cumhuriyet savcısına ve yargılaması o yer ağır ceza mahkemesine aittir." şeklindeki düzenleme nazara alındığında,

Şikayet olunan hakim veya savcı hakkındaki iddiaların disiplin soruşturmasını gerektirmesi halinde, şüpheli hakkında iftira suçundan kovuşturmaya yetkili yerin ilgili hakim ve savcının mensup olduğu mahkemeye en yakın ağır ceza mahkemesi merkezi olduğu, ancak şikayet olunan hakkındaki iddiaların ceza kovuşturmasını da gerektirmesi halinde genel hükümler uyarınca soruşturma ve kovuşturma işlemlerinin yerine getirilmesi gerektiği dikkate alındığında, somut olayda şüpheli tarafından müşteki Cumhuriyet savcısına yönelik iddianın (şüphelinin eşinin tahliye edilmesi için müşteki tarafından şüpheliden para talep edilmesi), aynı zamanda ceza kovuşturmasını da gerektirmesi sebebiyle soruşturma ve kovuşturmanın genel hükümlere göre yerine getirilmesi gerektiği cihetle, ...'da gerçekleştiği belirtilen atılı iftira suçuna ilişkin olarak yürütülen soruşturmaya yetkili yerin de ... Cumhuriyet savcılığı olduğu gözetilmeden, yazılı şekilde karar verilmesinde isabet görülmediğinden bahisle 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 309. maddesi uyarınca bozulması lüzumu Yüksek Adalet Bakanlığı Ceza İşleri Genel Müdürlüğü ifadeli

23/11/2020 gün ve 94660652-105-07-17176-2020-Kyb sayılı Kanun yararına bozmaya atfen Yargıtay C.Başsavcılığından tebliğname ile Daireye ihbar ve dava evrakı ile birlikte gönderilmekle gereğı düşünld:

Kanun yararına bozma istemine dayanan ihbarname münderecatı yerinde görüldüğünden talebin kabulü ile ...1. Ağır Ceza Mahkemesince verilen 09/03/2020 tarihli ve 2020/309 Değışik iş sayılı Kararın CMK'nın 309. maddesi uyarınca BOZULMASINA, bozma sebebine nazaran müteakip işlemlerin mercince yapılmasına, dosyanın mahalline gönderilmesi için Yargıtay C.Başsavcılığına TEVDİNE 11/03/2021 tarihinde oy birliğıyle karar verildi.

T.C.
İSTANBUL
BÖLGE İDARE MAHKEMESİ
İKİNCİ İDARİ DAVA DAİRESİ

Esas : 2021/2484
Karar : 2021/2042
Tarih : 13.10.2021

• **KAMU GÖREVİNDEN ÇIKARILMA**

(375 s. KHK m. Geçici 35)

ÖZET

Gölcük Deniz Ana Üs Komutanlığı emrinde yardımcı hizmetler sınıfında sivil memur (VİP yemek salonu/ garson) olarak görev yapan davacının, 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararname'nin geçici 35/B maddesi uyarınca yapılan değerlendirme neticesinde savunması yeterli görülmeyle, Deniz Kuvvetleri Komutanlığının teklifine istinaden Milli Savunma Bakanlığı onayı ile kamu görevinden çıkarılmasına ilişkin işleminin iptali ve yoksun kaldığı mali hakların faiziyle birlikte tazmini istemiyle açtığı davanın, Kocaeli 1. İdare Mahkemesinin 10/03/2021 tarih ve E:2020/417, K:2021/451 sayılı kararının, davacı tarafından; eşi ve eşinin aile fertleriyle ilgili tespitlerden hareketle kendisi hakkında FETÖ/PDY iye irtibat/iltisak değerlendirmesi yapılamayacağı, eşi hakkındaki mahkumiyet kararı kesinleşmediği gibi subay iken kamu görevinden çıkarılan erkek kardeşiyle ilgili ceza soruşturmasında takipsizlik kararı verildiği, yine eşinin ailesinin kaçarak evlendiği için 30 senedir görüşmediği ve FETÖ/PDY yapılanmasına müzahir dersanelerde öğretmenlik yapan kardeşini tanımadığı ileri sürülerek kaldırılması ve talepleri doğrultusunda karar verilmesi istenilmektedir.

İSTEMİN ÖZETİ : Gölcük Deniz Ana Üs Komutanlığı emrinde yardımcı hizmetler sınıfında sivil memur (VİP yemek salonu/ garson) olarak görev yapan davacının, 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararname'nin geçici 35/B maddesi uyarınca yapılan değerlendirme neticesinde savunması yeterli görülmeyle, Deniz Kuvvetleri Komutanlığının teklifine istinaden Milli Savunma Bakanlığı onayı ile kamu görevinden çıkarılmasına ilişkin 25/12/2019 tarih ve 2019/19 sayılı işleminin iptali ve yoksun kaldığı mali hakların faiziyle birlikte tazmini istemiyle açtığı davanın, "...Dava konusu işlemin cezai bir müeyyide niteliğinde olmayıp, ülke genelinde olağanüstü hal ilanına neden olan darbe girişimi sonrasında FETÖ/PDY terör örgütünün oluşturduğu tehdidin sonlandırılmasını sağlamaya dönük idari bir tedbir niteliğinde olduğu, somut olayda da davalı idarece, davacının eşi ve yakınlarına ilişkin tespitlerin birlikte değerlendirilmesi suretiyle, FETÖ/PDY ile irtibatı veyahut iltisak olduğu yönünde değerlendirilme yapılmasının makul ve somut delillere dayandığı anlaşıldığından, davacının kamu görevinden çıkarılmasına ilişkin dava konusu işlemde hukuka ve mevzuata aykırılık bulunmadığı" ve "...Dava konusu işlemde hukuka aykırılık bulunmadığı sonucuna varıldığından, davacının yoksun kaldığı parasal haklarının tazmini isteminin de reddi gerektiği" gerekçeleriyle reddi yolundaki Kocaeli 1. İdare Mahkemesinin 10/03/2021 tarih ve E:2020/417, K:2021/451 sayılı kararının, davacı tarafından; eşi ve eşinin aile fertleriyle ilgili tespitlerden hareketle kendisi hakkında FETÖ/PDY iye irtibat/iltisak değerlendirmesi yapılamayacağı, eşi hakkındaki mahkumiyet kararı kesinleşmediği gibi subay iken kamu görevinden çıkarılan erkek kardeşiyle ilgili ceza soruşturmasında takipsizlik kararı verildiği, yine eşinin ailesinin kaçarak evlendiği için 30 senedir görüşmediği ve FETÖ/PDY yapılanmasına müzahir dersanelerde öğretmenlik yapan kardeşini tanımadığı ileri sürülerek kaldırılması ve talepleri doğrultusunda karar verilmesi istenilmektedir.

SAVUNMANIN ÖZETİ : İstinaf dilekçesinde belirtilen hususların mahkeme kararının kaldırılmasını gerektirecek nitelikte bulunmadığı ve kararın usul ve hukuka uygun olduğu ileri sürülerek istinaf isteminin reddi gerektiği savunulmaktadır.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Karar veren İstanbul Bölge İdare Mahkemesi İkinci İdare Dava Dairesince, duruşma yapılmasına gerek bulunmadığından, davacının bu yöndeki istemi 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 17/2. maddesi uyarınca yerinde görülmeyle dava dosyasındaki bilgi/belgeler incelendi ve işin gereği görüldü:

İstinaf dilekçesinde ileri sürülen iddialar, dayandığı hukuki ve kanuni gerekçeleri Dairemizce de uygun bulunan Kocaeli 1. İdare Mahkemesi'nin 10/03/2021 tarih ve E:2020/417, K:2021/451 sayılı kararının kaldırılmasını gerektirecek nitelikte bulunmadığından, istinaf talebinin reddine, adli yardım talebinin kabul edilmesi nedeniyle aşağıda dökümü gösterilen 281,60-TL yargılama giderlerinin karar kesinleştiğinde tahsili için mahkemesince ilgili vergi dairesine müzekkere yazılarak davacıdan tahsiline, kararın taraflara tebliğine,

bu karara karşı tebliğ tarihini izleyen 30 gün içinde Danıştay'da temyiz yolu açık olmak üzere, 13.10.2021 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

T.C.
YARGITAY
SEKİZİNCİ CEZA DAİRESİ

Esas : 2021/12894
Karar : 2021/19873
Tarih : 27.10.2021

MAHKEMESİ :Asliye Ceza Mahkemesi

SUÇ : İftira

Gereği görüşülüp düşünöldü:

Sanıklardan ... hakkında kurulan hükme yönelik temyiz inceleme talebinde bulunulduğu anlaşılmacla yapılan incelemede;

Yargıtay Ceza Genel Kurulu'nun 2016/16-193 Esas, 2019/351 Karar, 30.04.2019 tarihli kararında da belirtildiği üzere; iftira suçu, failin, hakkında soruşturma ve kovuşturma başlatılmasını ya da idari bir yaptırım uygulanmasını sağlamak için, bir kimseye hukuka aykırı bir fiil isnat etmesidir. İftira suçunun konusu hukuka aykırı fiil oluşturur. Bu fiilin suç oluşturması şart değildir. Disiplin yaptırımını veya başka bir idari yaptırımı gerekli kılan fiiller de iftira suçunun konusunu oluşturabilir. Hukuka aykırı bir eylemin gerçekleştirildiğine yönelik isnat yetkili makamlara ihbar veya şikayette bulunmak suretiyle yapılabileceği gibi basın ve yayın aracılığıyla da yapılabilir.

Öte yandan iftira suçunun oluşabilmesi için, iftira suçu failin, hukuka aykırı fiil isnat ettiği kişinin bu fiili işlemediğini bilmesi gerekmektedir. Bu açıdan, iftira suçu ancak doğrudan kastla işlenebilir. Ancak bu suçun oluşabilmesi için, doğrudan kast tek başına yeterli olmayıp; ayrıca failin hukuka aykırı fiil isnat ettiği kimse hakkında soruşturma ve kovuşturma başlatılmasını ya da idari bir müeyyideye maruz kalmasını sağlamak amacıyla hareket etmesi gerekir. Bu nedenle, iftira suçu açısından failin kastın ötesinde belirtilen amacın varlığı, bir başka deyişle özel kastın bulunması gerekmektedir. Dolayısıyla; failin, belirli olay veya olgulardan yola çıkarak, isnat ettiği fiilin mağdur tarafından işlendiği inancı ve şüphesi ile ihbarda bulunması halinde iftira suçunun unsurları oluşmayacaktır.

Bu açıklamalar ışığında; temyiz incelemesine gelmeyen sanık ...'ın facebook sayfasında katılan Belediye Başkanı ...'e hitaben "... Belediye Başkanı Parti ... İl Başkanlığına yapılan koltukların parasını ... Belediyesinin kasasından ödedi" , "... Belediye Başkanı ... 35 aylık belediye başkanlığı döneminde bir metrekare beton dökmedi, ama bir şirkete KDV'sini ödeyerek 20.000 TL fatura alıp kuruma parayı ödedi, belediyenin iş makineleri hizmet için değil kişisel işler için kullandırıldı" şeklinde yazılar yazdığı söz konusu yazıların da Gazetesi isimli internet sitesi sahibi incelemeye gelen sanık ... tarafından "Çaldağda Yolsuzluk İddiası" şeklinde internet sitesinde haberleştirildiği olayda; sanığın katılanın işlemediğini bildiği bir fiil veya idari bir yaptırım uygulanmasını sağladığına dair hukuka aykırılık ögesinin bulunmadığı, aşamalarda alınan ve aksine delil bulunmayan savunmalarında da iftira atma gibi bir düşüncesi olmadığını beyan ettiği anlaşıldığından sanığın üzerine atılı suçun unsurları oluşmadığı cihetle beraati yerine yazılı şekilde mahkumiyetine karar verilmesi,

Yasaya aykırı, sanık ...'nın temyiz itirazı bu itibarla yerinde görölmüş olduğundan hükmün bu sebepten dolayı 5320 sayılı Yasanın 8/1. maddesi uyarınca uygulanması gereken 1412 sayılı CMUK.nın 321. maddesi gereğince BOZULMASINA, bozmanın hükmü temyiz etmeyen sanık ...'a aynı Yasanın 325. maddesi gereğince sirayetine, 27.10.2021 gününde oybirliğiyle karar verildi.

T.C.
YARGITAY
SEKİZİNCİ CEZA DAİRESİ

Esas : 2021/12894
Karar : 2021/19873
Tarih : 27.10.2021

MAHKEMESİ :Asliye Ceza Mahkemesi

SUÇ : İftira

Gereği görüşülüp düşünöldü:

Sanıklardan ... hakkında kurulan hükme yönelik temyiz inceleme talebinde bulunulduğu anlaşılmacla yapılan incelemede;

Yargıtay Ceza Genel Kurulu'nun 2016/16-193 Esas, 2019/351 Karar, 30.04.2019 tarihli kararında da belirtildiği üzere; iftira suçu, failin, hakkında soruşturma ve kovuşturma başlatılmasını ya da idari bir yaptırım uygulanmasını sağlamak için, bir kimseye hukuka aykırı bir fiil isnat etmesidir. İftira suçunun konusu hukuka aykırı fiil oluşturur. Bu fiilin suç oluşturması şart değildir. Disiplin yaptırımını veya başka bir idari yaptırımı gerekli kılan fiiller de iftira suçunun konusunu oluşturabilir. Hukuka aykırı bir eylemin gerçekleştirildiğine yönelik isnat yetkili makamlara ihbar veya şikayette bulunmak suretiyle yapılabileceği gibi basın ve yayın aracılığıyla da yapılabilir.

Öte yandan iftira suçunun oluşabilmesi için, iftira suçu failin, hukuka aykırı fiil isnat ettiği kişinin bu fiili işlemediğini bilmesi gerekmektedir. Bu açıdan, iftira suçu ancak doğrudan kastla işlenebilir. Ancak bu suçun oluşabilmesi için, doğrudan kast tek başına yeterli olmayıp; ayrıca failin hukuka aykırı fiil isnat ettiği kimse hakkında soruşturma ve kovuşturma başlatılmasını ya da idari bir müeyyideye maruz kalmasını sağlamak amacıyla hareket etmesi gerekir. Bu nedenle, iftira suçu açısından failin kastın ötesinde belirtilen amacın varlığı, bir başka deyişle özel kastın bulunması gerekmektedir. Dolayısıyla; failin, belirli olay veya olgulardan yola çıkarak, isnat ettiği fiilin mağdur tarafından işlendiği inancı ve şüphesi ile ihbarda bulunması halinde iftira suçunun unsurları oluşmayacaktır.

Bu açıklamalar ışığında; temyiz incelemesine gelmeyen sanık ...'ın facebook sayfasında katılan Belediye Başkanı ...'e hitaben "... Belediye Başkanı Parti ... İl Başkanlığına yapılan koltukların parasını ... Belediyesinin kasasından ödedi" , "... Belediye Başkanı ... 35 aylık belediye başkanlığı döneminde bir metrekaşe beton dökmeydi, ama bir şirkete KDV'sini ödeyerek 20.000 TL fatura alıp kuruma parayı ödetti, belediyenin iş makineleri hizmet için değil kişisel işler için kullandırıldı" şeklinde yazılar yazdığı söz konusu yazıların da Gazetesi isimli internet sitesi sahibi incelemeye gelen sanık ... tarafından "Çaldağda Yolsuzluk İddiası" şeklinde internet sitesinde haberleştirildiği olayda; sanığın katılanın işlemediğini bildiği bir fiil veya idari bir yaptırım uygulanmasını sağladığına dair hukuka aykırılık öğesinin bulunmadığı, aşamalarda alınan ve aksine delil bulunmayan savunmalarında da iftira atma gibi bir düşüncesi olmadığını beyan ettiği anlaşıldığından sanığın üzerine atılı suçun unsurları oluşmadığı cihetle beraati yerine yazılı şekilde mahkumiyetine karar verilmesi,

Yasaya aykırı, sanık ...'nın temyiz itirazı bu itibarla yerinde görölmüş olduğundan hükmün bu sebepten dolayı 5320 sayılı Yasanın 8/1. maddesi uyarınca uygulanması gereken 1412 sayılı CMUK.nın 321. maddesi gereğince BOZULMASINA, bozmanın hükmü temyiz etmeyen sanık ...'a aynı Yasanın 325. maddesi gereğince sirayetine, 27.10.2021 gününde oybirliğiyle karar verildi.

T.C.
YARGITAY
SEKİZİNCİ CEZA DAİRESİ

Esas : 2021/18755
Karar : 2023/3737
Tarih : 25.05.2023

MAHKEMESİ :Ceza Dairesi

SUÇ : İftira

HÜKÜMLER : Beraat

İlk Derece Mahkemesince verilen hükümlere yönelik istinaf incelemesi üzerine Bölge Adliye Mahkemesi tarafından verilen kararların; 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun (5271 sayılı Kanun) 286 ncı maddesinin birinci fıkrası uyarınca temyiz edilebilir olduğu, 260 ıncı maddesinin birinci fıkrası gereği temyiz edenin hükümleri temyize hak ve yetkisinin bulunduğu, 291 inci maddesinin birinci fıkrası gereği temyiz isteminin süresinde olduğu, 294 üncü maddesinin birinci fıkrası gereği temyiz dilekçesinde temyiz sebeplerine yer verildiği, temyiz isteminin reddini gerektirir bir durumun bulunmadığı; yapılan ön inceleme neticesinde tespit edilmekle, gereği düşünüldü:

I. HUKUKÎ SÜREÇ

Isparta Cumhuriyet Başsavcılığı'nın 12.04.2019 ve 10.06.2019 tarihli iddianameleri ile sanıklar hakkında iftira suçundan cezalandırılmaları istemi ile dava açılmıştır.

Isparta 6. Asliye Ceza Mahkemesinin 20.11.2019 tarihli kararı ile sanık ... hakkında iftira suçundan 1 yıl 15 gün hapis cezası ile cezalandırılmasına; sanık ... hakkında iftira suçundan 6.000,00 TL adli para cezası ile cezalandırılmasına karar verilmiştir.

Antalya Bölge Adliye Mahkemesi 3. Ceza Dairesinin 11.11.2020 tarihli kararı ile sanıklar hakkında İlk Derece Mahkemesince verilen mahkumiyet hükümlerinin kaldırılmasına ve sanıkları hakkında ayrı ayrı beraat kararı verilmek suretiyle istinaf başvurularının düzeltilerek esastan reddine karar verilmiştir.

II. TEMYİZ SEBEPLERİ

Katılan'ın temyiz isteği, iftira suçunun unsurlarının olduğu, sanıkların bilerek asılsız suç isnadında bulunduğu, maddi vakia ve şüpheye dayanmadıkları, sanık ...'ın ihbarı yaptığı hususunu inkar ettiği ayrıca benzer eylem nedeniyle hapis cezası ile mahkumiyetine karar verildiği, sanık ...'ın savunmalarının doğru olmadığı, sanıkların mahkumiyetlerine karar verilmesi gerektiği hususlarına ilişkindir.

III. OLAY VE OLGULAR

Temyizin kapsamına göre;

A. İlk Derece Mahkemesinin Kabulü

Dava konusu olay, sanık ...'ın CİMER aracılığı ile, sanık ...'ın ise 112 Acil Çağrı Merkezini aramak suretiyle, katılanın FETÖ Terör örgütü ile bağlantısı olduğunu ve bu konunun araştırılmasını talep ettikleri, katılan hakkında idari ve adli soruşturma başlatıldığı ve disiplin cezası verilmesine yer olmadığı ve kovuşturmayaya yer olmadığı kararları verildiği, sanıkların bu şekilde resmi makamlara ihbarda bulunarak katılanın soruşturma geçirmesine sebep oldukları iddiasına ilişkindir.

İlk Derece Mahkemesince sanıkların yüklenen suçu işlediği kanaati ile mahkumiyetlerine karar verildiği anlaşılmıştır.

B. Bölge Adliye Mahkemesinin Kabulü

Sanıkların 15 Temmuz darbe girişiminden kısa bir süre sonra şikayette bulunmaları ve katılanın örgüt ile irtibat veya iltisakı bulunduğu şüphelenmeleri nedeniyle bu konunun araştırılması gerektiğini belirtmeleri nedeniyle, katılanın FETÖ Terör örgütü ile irtibatlı ve iltisaklı olmadığını bildikleri halde şikayette bulduklarına dair tam bir vicdani kanaat oluşmadığından, mahkumiyet kararları kaldırılarak sanıkların ayrı ayrı beraatlerine karar verilmiştir.

IV. GEREKÇE

A. Tebliğname Yönünden

Ceza Genel Kurulu'nun 17.05.2022 gün ve 2020/248 Esas, 2022/359 Karar sayılı ilamı ve 5271 sayılı Kanunun 280 inci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinde "İlk derece mahkemesinin kararında usule veya esasa ilişkin herhangi bir hukuka aykırılığın bulunmadığını, delillerde veya işlemlerde herhangi bir eksiklik olmadığını, ispat bakımından değerlendirmenin yerinde olduğunu saptadığında istinaf başvurusunun esastan reddine, 303 üncü maddenin birinci fıkrasının (a), (c), (d), (e), (f), (g) ve (h) bentlerinde yer alan ihlallerin varlığı hâlinde "hukuka aykırılığın düzeltilerek istinaf başvurusunun esastan reddine" duruşma açılmasına gerek olmadan karar verilebileceğinin düzenlenmiş olması ve aynı kanunun 303 üncü maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinde "Olayın daha ziyade aydınlanması gerekmeden beraate veya davanın düşmesine ya da alt ve üst sınırı olmayan sabit bir cezaya hükmolunması gerekirse" şeklinde yer alan düzenleme birlikte değerlendirildiğinde istinaf mahkemesince dosya üzerinden verilen beraat kararında usul ve yasaya aykırılık olmadığından Tebliğnamenin bu yöndeki bozma görüşüne iştirak olunmamıştır.

Katılanın Temyiz İtirazları Yönünden,

İftira suçunun oluşabilmesi için, yetkili makamlara ihbar veya şikâyette bulunarak işlemediğini bildiği hâlde, hakkında soruşturma ve kovuşturma başlatılmasını ya da idarî bir yaptırım uygulanmasını sağlamak için bir kimseye hukuka aykırı bir fiil isnat edilmesi gerekmektedir.

Sanık ... 112 Acil Çağrı Merkezi aracılığıyla yaptığı ihbarda özetle; katılanın savcılık kaleminde çalıştığını, 10 yıldır cemaat işleri ile uğraştığını, aynı adliyede görev yapan mübaşir Ö.Y. ile birlikte cemaati savunup toplantılara katıldıklarını bildiğini, cemaate laf ettirmediğini, bu hususun araştırılmasını talep ettiği anlaşılmıştır.

Sanık ... CİMER aracılığıyla yaptığı ihbarda özetle; katılanın FETÖ nedeniyle hakkında işlem yapılan bazı şahısların akrabası olduğunu, örgüt ile bağlantısı olduğuna dair ciddi şüpheleri olduğunu, devletin bekası için bu hususun araştırılmasını talep ettiği anlaşılmıştır.

Katılan hakkında Isparta Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından adli ve idari yönden soruşturmalar yapıldığı, disiplin cezası verilmesine yer olmadığı ve kovuşturma yapılmasına yer olmadığı kararları verildiği anlaşılmıştır.

Sanıkların 15 Temmuz darbe girişiminden kısa bir süre sonra 27.07.2016 ve 26.08.2016 tarihli ihbarlar ile katılan hakkında gerekli araştırmalar yapılmasını istedikleri, sanık ... tarafından yapılan ihbarda, katılanın cemaat toplantılarına gittiğini ve cemaati savunur tarzda konuşmalar yaptığını bildiğini ifade ettiği, sanık ... tarafından yapılan ihbarda ise katılanın yakın akrabalarının FETÖ nedeniyle açığa alındığını belirterek katılanın da devletin bekası için araştırılmasını talep ettiği, katılan hakkında açık bir suç isnadında

bulunmadığı belirlenmiştir. Sanıkların katılanın FETÖ terör örgütü üyesi olduğunu bilmedikleri halde, sırf soruşturma geçirmesi amacıyla gerçeğe aykırı isnatta bulduklarına dair yeterli delil olmadığı ve anayasal şikayet haklarını kullandıkları anlaşıldığından, bölge adliye mahkemesi kararında katılan tarafından öne sürülen temyiz nedenleri yönünden hukuka aykırılık görülmemiştir.

V. KARAR

Gerekçe bölümünde açıklanan nedenlerle Antalya Bölge Adliye Mahkemesi 3. Ceza Dairesinin, 11.11.2020 tarihli kararında katılan tarafından öne sürülen temyiz sebepleri ve 5271 sayılı Kanun'un 289 uncu maddesinin birinci fıkrası ile sınırlı olarak yapılan temyiz incelemesi sonucunda hukuka aykırılık görülmediğinden 5271 sayılı Kanun'un 302 nci maddesinin birinci fıkrası gereği, Tebliğname'ye aykırı olarak, oy birliğiyle TEMYİZ İSTEMİNİN ESASTAN REDDİ İLE HÜKÜMLERİN ONANMASINA,

Dava dosyasının, 5271 sayılı Kanun'un 304 üncü maddesinin birinci fıkrası uyarınca Isparta 6.Asliye Ceza Mahkemesine, Yargıtay ilâmının bir örneğinin ise Antalya Bölge Adliye Mahkemesi 3. Ceza Dairesine gönderilmek üzere Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına TEVDİİNE, 25.05.2023 tarihinde karar verildi.

T.C.
YARGITAY
SEKİZİNCİ CEZA DAİRESİ

Esas : 2022/5331
Karar : 2023/4239
Tarih : 07.06.2023

MAHKEMESİ :Ceza Dairesi

SUÇ : İftira

HÜKÜM : Beraat ve istinaf başvurusunun esastan reddi

İlk Derece Mahkemesince verilen hükme yönelik istinaf incelemesi üzerine Bölge Adliye Mahkemesi tarafından verilen kararın; 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun (5271 sayılı Kanun) 286 ncı maddesinin birinci fıkrası uyarınca temyiz edilebilir olduğu, 260 ıncı maddesinin birinci fıkrası gereği temyiz edenlerin hükmü temyize hak ve yetkilerinin bulunduğu, 291 inci maddesinin birinci fıkrası gereği temyiz istemlerinin süresinde olduğu, 294 üncü maddesinin birinci fıkrası gereği temyiz dilekçesinde temyiz sebeplerine yer verildiği, 298 inci maddesinin birinci fıkrası gereği temyiz istemlerinin reddini gerektirir bir durumun bulunmadığı yapılan ön inceleme neticesinde tespit edilmekle, gereği düşünüldü:

I. HUKUKÎ SÜREÇ

Beypazarı Cumhuriyet Başsavcılığı'nın 04.07.2018 tarihli iddianamesi ile sanık hakkında iftira suçundan cezalandırılması istemiyle kamu davası açılmıştır.

Beypazarı Asliye Ceza Mahkemesinin, 28.06.2019 tarihli kararı ile iftira suçundan 1 yıl 15 gün hapis cezası ile cezalandırılmasına ve hak yoksunluklarına karar verilmiştir.

Bu karara karşı sanık tarafından istinaf kanun yoluna başvurulması üzerine Ankara Bölge Adliye Mahkemesi 9. Ceza Dairesi 14.12.2021 tarihli kararı ile sanığın iftira suçundan beraatine ve hükmün düzeltilerek istinaf başvurusunun esastan reddine karar verilmiştir.

II. TEMYİZ SEBEPLERİ

Katılanlar, sanığın eyleminin Anayasal şikayet hakkı kapsamında değerlendirilemeyeceğini, hakkında başlatılan icra takibi nedeniyle şikayette bulunduğunu ve suçun oluştuğunu belirterek temyiz isteminde bulunmuşlardır.

III. OLAY VE OLGULAR

01.09.2016 tarihinde Ankara Valiliği 112 Acil Çağrı Merkezini arayan ... "... ile ... Beypazarında ... Camii karşısında avukatlık büroları var, ayrıca Nallıhan da adliye karşısında ... isimli şahıs avukatlık bürosu var, bu şahıslar FETÖ'nün avukatlığını yapıyorlar, mürit topluyorlar, bu şahıslar avukattır " diyerek ihbarda bulunmuş, adı geçenler hakkında örgüt üyeliği kapsamında soruşturma yapılarak, kamu davası açmaya yeter şüphe oluşturacak delil bulunmadığı gerekçesi ile kovuşturmayaya yer olmadığına karar verilmiştir.

Müşteki avukatların şikayetleri üzerine, sanık hakkında iftira suçundan incelemeye konu bu dava açılmıştır.

Sanık savunmasında çocuğunun Maltepe Dershanesine gittiğini, son 600,00 TL taksiti kalınca 17 Aralık olayları olduğunu, Cumhurbaşkanı FETÖ'cülerle ilişkinizi kesin diyince bu parayı ödemediğini, daha sonra evine haciz geldiğini, 15 Temmuz olaylarından sonra da yine Cumhurbaşkanının halka seslenerek

FETÖ'cülerini ihbar edin demesi üzerine Maltepe Dershanesinin devamı olan Uğur Yayınlarının avukatlığını yaptıkları için elindeki tebligat ile birlikte şikayetçi olduğunu beyan etmiştir.

Katılanlar Maltepe Dershanesinin avukatlığını yaptıklarını, Dershanesinin Uğur A.Ş. içinde faaliyet gösterdiğini, kapandıktan sonra alacaklarını tahsil ettiklerini belirtmişlerdir.

A. İlk Derece Mahkemesinin Kabulü

Mahkeme sanık hakkında iftira suçundan mahkûmiyet kararı vermiştir.

B. Bölge Adliye Mahkemesinin Kabulü

Ankara Bölge Adliye Mahkemesi 9. Ceza Dairesi, "katılanlar hakkında yapılan soruşturmanın kapsamı ve sonucunda verilen kamu adına kovuşturma yapılmasına yer olmadığına dair kararın gerekçesi de gözetildiğinde, sanığın eyleminin, Anayasa'nın 74 üncü maddesinde düzenlenen dilekçe hakkı kapsamında kaldığı ve sanığın iftira kastı ile hareket ettiğine yönelik kesin nitelikli delil elde edilemediğinden" sanık hakkında 5271 sayılı Kanun'un 223 üncü maddesinin ikinci fıkrası (e) bendi uyarınca beraat kararı vermiştir.

IV. GEREKÇE

İftira suçunun oluşabilmesi için; yetkili makamlara ihbar veya şikâyette bulunarak işlemediğini bildiği halde, hakkında soruşturma ve kovuşturma başlatılmasını ya da idari bir yaptırım uygulanmasını sağlamak için bir kimseye hukuka aykırı bir fiil isnat edilmesinin gerekir. İhbara konu suçtan delil yetersizliği nedeniyle kovuşturmaya yer olmadığına karar verilmesi veya beraat hükmü kurulması sanık açısından iftira suçunun oluşması için yeterli değildir.

İftira suçu açısından hareket noktası, suçsuz olduğunu bildiği bir kimseye ihbar veya şikâyet suretiyle suç isnad edilip edilmediğidir. 2016 yılında yapılan şikâyetin, ülke şartları nazara alındığında, doğrudan kasıtlı yapıldığı yönünde dosya kapsamına göre her türlü şüpheden uzak mahkûmiyete yeter, kesin ve inandırıcı delil edilemediğinden, Ankara Bölge Adliye Mahkemesi 9. Ceza Dairesinin kabul ve uygulamasında bir hukuka aykırılık görülmemiştir.

V. KARAR

Gerekçe bölümünde açıklanan nedenlerle Ankara Bölge Adliye Mahkemesi 9. Ceza Dairesinin, 14.12.2021 tarihli kararında katılanlar tarafından öne sürülen temyiz sebepleri ve 5271 sayılı Kanun'un 289 uncu maddesinin birinci fıkrası ile sınırlı olarak yapılan temyiz incelemesi sonucunda hukuka aykırılık görülmediğinden 5271 sayılı Kanun'un 302 nci maddesinin birinci fıkrası gereği, Tebliğname'ye uygun olarak, oy birliğiyle TEMYİZ İSTEMİNİN ESASTAN REDDİ İLE HÜKMÜN ONANMASINA,

Dava dosyasının, 5271 sayılı Kanun'un 304 üncü maddesinin birinci fıkrası uyarınca Beypazarı Asliye Ceza Mahkemesine, Yargıtay ilâmının bir örneğinin ise Ankara Bölge Adliye Mahkemesi 9. Ceza Dairesine gönderilmek üzere Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına TEVDİİNE, 07.06.2023 tarihinde karar verildi.

T.C.
YARGITAY
SEKİZİNCİ CEZA DAİRESİ

Esas : 2022/5633
Karar : 2023/5826
Tarih : 05.07.2023

İNCELENEN KARARIN

MAHKEMESİ :Ceza Dairesi

SUÇ : İftira

HÜKÜMLER : Beraat, düzeltilerek istinaf başvurusunun esastan reddi kararı

İlk Derece Mahkemesince verilen hükme yönelik istinaf incelemesi üzerine Bölge Adliye Mahkemesi tarafından verilen kararın; temyiz edilebilir olduğu, temyiz edenin hükmü temyize hak ve yetkisinin bulunduğu, temyiz isteminin süresinde olduğu, temyiz dilekçesinde temyiz sebeplerine yer verildiği, temyiz isteminin reddini gerektirir bir durumun bulunmadığı yapılan ön inceleme neticesinde tespit edilmekle, gereği düşünüldü:

I. HUKUKİ SÜREÇ

Menemen Cumhuriyet Başsavcılığının 20.04.2018 tarihli iddianamesiyle sanık hakkında, iftira suçundan cezalandırılması istemiyle dava açılmıştır.

Menemen 1. Asliye Ceza Mahkemesinin 11.02.2020 tarihli kararıyla sanık hakkında iftira suçundan 2 yıl 1 ay hapis cezası ile cezalandırılmasına kararı verilmiştir.

İzmir Bölge Adliye Mahkemesi 21. Ceza Dairesinin 07.07.2021 tarihli kararıyla, ilk derece mahkemesince verilen mahkûmiyet kararı kaldırılarak sanık hakkında iftira suçundan eyleminin kanunda suç olarak tanımlanmamış olması nedeniyle beraat kararı verilmiştir.

II. TEMYİZ SEBEPLERİ

Katılanın temyiz isteği; sanığın üzerine atılı suçu işlediğinden cezalandırılması gerektiğine, sanığın kendisine lojman meselesi yüzünden husumet beslediğine, kasten iftirada bulunduğu ayrıca hakkında soruşturma izni verilen Karşıyaka 3. Ağır Ceza Mahkemesinin 2021/40 Esas sayılı dosyasında görülmekte olan kamu davasında görevi kötüye kullanma, resmi belgede sahtecilik ve nitelikli dolandırıcılık suçlarından beraat kararı verildiğine ilişkindir.

III. OLAY VE OLGULAR

Temyizin kapsamına göre;

A. İlk Derece Mahkemesinin Kabulü

Dava konusu olay, sanık ...'ün BİMER üzerinden gönderdiği şikayet dilekçesinde, katılan hakkında "Fetö'nün adamı olduğu..., kaldığı lojmanı lüks bir daireye dönüştürdüğü..., başkası ya da kendi adına mülkiyeti yapılan bir kaç tane lüks gayrimenkulü olup olmadığı..., TAPDK ruhsatlarında maddi kazanç sağladığı..., resmi araçlarını özel işlerinde kullandığı..." şeklinde bir takım söylentiler olduğu bahsiyle araştırma yapılmasını talep ettiği hususlar olduğunu bildirmesi üzerine, katılan hakkında yapılan disiplin soruşturmasında kanıt bulunamadığından eylemlerin sübuta ermediği kanaati hasıl olduğundan sanığın

üzerine atılı iftira suçunu işlediği iddiasına ilişkindir.

İlk Derece Mahkemesince, sanığın, işlemediğini bildiği halde katılan hakkında soruşturma ve kovuşturma başlatılmasını ya da idari yaptırım uygulanmasını sağlamak amacıyla katılana yönelik BİMER üzerinden şikayette bulunmasının iftira suçunu oluşturduğu kabul edilerek mahkûmiyetine karar verilmiştir.

B. Bölge Adliye Mahkemesinin Kabulü

Bölge Adliye Mahkemesince, sanığın, suça konu dilekçede yazılı hususlara ilişkin ilgili Kurumlardan bilgi alabilmek amacıyla bu dilekçeyi BİMER'e gönderdiğini, nitekim belirttiği hususlardan resmi taşıtların kullanımıyla ilgili olan iddianın araştırılması amacıyla soruşturma izni verildiği, dilekçe içeriğinde katılana yönelik doğrudan bir suçlama olmadığı ve sanığın eyleminin Anayasal şikayet hakkı kapsamında kalması gerektiği kanaatiyle, sanığa yüklenen fiilin kanunda suç olarak tanımlanmamış olması nedeniyle sanık hakkında beraat kararı verilmiştir.

IV. GEREKÇE

İftira suçunun oluşabilmesi için; yetkili makamlara ihbar veya şikayette bulunarak işlemediğini bildiği halde, hakkında soruşturma ve kovuşturma başlatılmasını ya da idari bir yaptırım uygulanmasını sağlamak için bir kimseye hukuka aykırı bir fiil isnat edilmesi gerekir.

Dosya kapsamında, sanığın 27.06.2017 tarihli BİMER başvuru dilekçesi, 20.09.2017 tarihli İnceleme ve Soruşturma Raporu, 26.07.2018 tarihli Ön İnceleme Raporu, 17.01.2018 tarihli Disiplin Soruşturma Raporu, 29.09.2017 tarihli Kaymakamlık Makamınca yazılan "uyarı" niteliğindeki yazısı mevcuttur.

Somut olayda; sanığın BİMER üzerinden gönderdiği dilekçesi ile katılan hakkında bir takım iddialar olduğunu ve bu iddiaların araştırılmasını talep ettiğini beyan ettiği, hakkında yapılan disiplin soruşturmasında iddiaların ispatlanamadığından eylemlerin sübuta ermediğinin kanaat edinildiği ancak başka bir kişi tarafından yeniden yapılan şikayet üzerine, katılanın resmi aracını özel işlerinde kullandığına dair yürütülen disiplin soruşturması sonucu disiplin cezası ile cezalandırılmasına karar verildiği, katılan hakkındaki iddiaların kesin bir şekilde aksinin ispatlanamadığı ancak iddiaların bir takım somut vakalara dayandığı ve iddiaların ispatlanamamasının iftira suçuna sübut vermeyeceği anlaşılmalı; sanığın aşamalarda savunmalarına, toplanıp karar yerinde gösterilen delillere, yargılama sonuçlarına uygun şekilde oluşan inanç ve takdirine, incelenen dava dosyası içeriğine göre, Bölge Adliye Mahkemesince sanığın eyleminin suç işlemediğini bildiği kimselere suç atma niteliğinde olmayıp, 2709 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın 74 üncü maddesinde düzenlenen şikayet ve dilekçe hakkı kapsamında kaldığı ve sanığın iftira kastı ile hareket etmediği yönündeki değerlendirmesinde bir isabetsizlik bulunmadığından katılanın sübuta ilişkin temyiz nedeni reddedilmiş ve verilen kararda hukuka aykırılık bulunmamıştır.

V. KARAR

Gerekçe bölümünde açıklanan nedenlerle İzmir Bölge Adliye Mahkemesi 21. Ceza Dairesinin, 07.07.2021 tarihli kararında katılan tarafından öne sürülen temyiz sebepleri ve 5271 sayılı Kanun'un 289 uncu maddesinin birinci fıkrası ile sınırlı olarak yapılan temyiz incelemesi sonucunda hukuka aykırılık görülmediğinden 5271 sayılı Kanun'un 302 nci maddesinin birinci fıkrası gereği, Tebliğnameye uygun olarak, oy birliğiyle TEMYİZ İSTEMİNİN ESASTAN REDDİ İLE HÜKMÜN ONANMASINA,

Dava dosyasının, 5271 sayılı Kanun'un 304 üncü maddesinin birinci fıkrası uyarınca Menemen 1. Asliye Ceza Mahkemesine, Yargıtay ilâmının bir örneğinin ise İzmir Bölge Adliye Mahkemesi 21. Ceza Dairesine gönderilmek üzere Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına TEVDİİNE, 05.07.2023 tarihinde karar verildi.

T.C.
YARGITAY
SEKİZİNCİ CEZA DAİRESİ

Esas : 2019/2785
Karar : 2019/15933
Tarih : 26.12.2019

İftira suçundan şüpheli ... hakkında yapılan soruşturma evresi sonucunda Eskişehir Cumhuriyet Başsavcılığınca verilen 08/02/2018 tarihli ve 2018/5181 soruşturma, 2018/4314 sayılı kovuşturmayaya yer olmadığına dair karara yönelik itirazın reddine dair mercii Eskişehir 1. Sulh Ceza Hâkimliğinin 28/03/2018 tarihli ve 2018/1683 değişik iş sayılı kararını kapsayan dosyası ile ilgili olarak;

Dosya kapsamına göre, şüphelinin müşteki hakkında asılsız isnatlarda bulunarak, silahlı terör örgütü üyesi olduğundan bahisle iftira suçunu işlediği iddiası ile soruşturmaya başlanıldığı, dosyada sureti mevcut olan ve müşteki hakkında yargılamanın yapıldığı Eskişehir 2. Ağır Ceza Mahkemesinin 27/10/2017 tarihli ve 2017/48 esas, 2017/277 sayılı kararı ile müşteki hakkında; "... Sanığın iddianame ve dosya kapsamındaki eylemlerinin, terör örgütü üyeliği için zorunlu kriterler olan hiyerarşik bağ içerisinde, çeşitlilik, süreklilik ve yoğunluk kriterlerini taşıyamaması, başkaca eylemlerinin de tespit edilememesi nedeniyle sanığın atılı suçu işlediği sabit olmadığından 5271 sayılı CMK'nın 223/2-e. maddesi gereğince beraatine" şeklindeki gerekçe ile karar verildiği ve anılan kararın 06/11/2017 tarihinde kesinleştiği, yine anılan dosyada mevcut olan ve şüpheli tarafından sunulduğu anlaşılan birden çok ihbar evrakı ve beyanının olduğu ve anılan Mahkeme kararı ile iddia olunan eylemlerin terör örgütü üyeliği için zorunlu kriterleri taşımadığının kabul edildiği de anlaşılmalı, şüphelinin eylemine ilişkin delillerin takdir ve değerlendirmesinin mahkemesince incelenmesi gerektiği gözetilmeksizin, kovuşturmayaya yer olmadığına dair karara yönelik itirazın kabulüne yerine, yazılı şekilde reddine karar verilmesinde isabet görülmediğinden bahisle 5271 sayılı CMK.nun 309. maddesi uyarınca anılan kararın bozulması lüzumu Yüksek Adalet Bakanlığı Ceza İşleri Genel Müdürlüğü'nün 30.01.2019 gün ve 2018-15964 sayılı kanun yararına bozma istemine atfen Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığınının 11.02.2019 gün ve KYB/2019-13308 sayılı ihbarnamesi ile dairemize tevdi kılınmakla incelendi.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Gereği görüşülüp düşünüldü:

Müşteki ... vekili aracılığıyla sunmuş olduğu şikayet dilekçesinde, şüpheli ...'ın Eskişehir Emniyet Müdürlüğüne göndermiş olduğu ihbar dilekçeleriyle kendisi ve bir çok akademisyen hakkında FETÖ/PYD isimli terör örgütü üyesi olduğunu iddia ederek bir çok kez ihbarda bulunduğunu, bu sebeple kamu görevinden ihraç edildiğini, sekiz gün gözaltında kaldığını, hakkında Eskişehir 2. Ağır Ceza Mahkemesinde kamu davası açıldığını, yargılandığını, beraat ettiğini, bu kararın kesinleştiğini, kendisi hakkında şikayette bulunarak iftira atan şüpheli hakkında şikayetçi olduğunu belirterek şikayetçi olması üzerine başlatılan soruşturma neticesinde, "...şikayet ve ihbar hakkının anayasal bir hak olduğu, bunların Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından değerlendirilerek delili olan şüpheliler hakkında kamu davasının açıldığı, mahkemenin yargılama yaparak ... hakkında bir takım eylemlerinin sabit olduğunu ancak bu eylemlerin terör örgütü üyeliği için zorunlu kriterler olan hiyerarşik bağ içerisinde çeşitlilik, süreklilik ve yoğunluk kriterlerini taşımadığını belirterek ...'ın beraatine karar verdiği, bu durumda şikayetin veya ihbarın herhangi bir şekilde suç oluşturmadığı, mahkemenin bunun suç olduğuna kanaat getirmesi halinde resen suç duyurusunda bulunacağı" gerekçesiyle kovuşturmayaya yer olmadığına dair karar verildiği ve verilen bu karara karşı yapılan itirazın, mercii tarafından reddedilmesi üzerine kararın kesinleştiği anlaşılmıştır.

Ceza Muhakemesi Kanununun 160. maddesinin 1. fıkrasında, "Cumhuriyet Savcısı, ihbar veya başka bir

suretle bir suçun işlendiği izlenimini veren bir hali öğrenir öğrenmez kamu davasını açmaya yer olup olmadığına karar vermek üzere hemen işin gerçeğini araştırmaya başlar." 2. fıkrasında, "Cumhuriyet Savcısı, maddi gerçeğin araştırılması ve adil bir yargılamanın yapılabilmesi için, emrindeki adli kolluk görevlileri marifetiyle, şüphelinin lehine ve aleyhine olan delilleri toplayarak muhafaza altına almakla ve şüphelinin haklarını korumakla yükümlüdür." 170. maddesinin 2. fıkrasında, "Soruşturma evresi sonunda toplanan deliller, suçun işlendiği hususunda yeterli şüphe oluşturuyorsa; Cumhuriyet Savcısı, bir iddianame düzenler." 172.maddesinin 1. fıkrasında, "Cumhuriyet savcısı, soruşturma evresi sonunda, kamu davasının açılması için yeterli şüphe oluşturacak delil elde edilememesi veya kovuşturma olanağının bulunmaması hâllerinde kovuşturmaya yer olmadığına karar verir." hükümleri düzenlenmiştir.

Yukarıda yer verilen düzenlemelerden de anlaşılacağı üzere, Ceza Muhakemesi Kanununun "soruşturma" başlıklı 2. kitabında, Cumhuriyet Savcısının suç soruşturmasına ilişkin süreci nasıl yürüteceği ve kovuşturmaya yer olmadığına karar verilmesi durumunda, itirazı incelemekle görevli mahkemenin görevleri açık bir şekilde düzenlenmiş bulunmaktadır.

Bu çerçevede, kovuşturmaya yer olmadığına dair kararı itiraz üzerine inceleyen mahkeme, kamu davası açılması için yeterli delil bulunmaması durumunda itirazın reddine, yeterli delil bulunması durumunda itirazın kabulüne veya eksik soruşturma nedeniyle soruşturmanın genişletilmesine karar verebilecektir.

CMK.nın 170/2. maddesine göre kamu davası açılabilmesi için soruşturma aşamasında toplanan delillere göre suçun işlendiğine dair yeterli şüphe bulunması gerekir. Suç ihbar veya şikayeti yoluyla soruşturma yaparak maddi gerçeğe ulaşma yükümlülüğü ve yetkisi bulunan Cumhuriyet Savcısı, soruşturma sonucunda elde edilen delilleri değerlendirerek kamu davası açmayı gerektirir nitelikte yeterli şüphe olup olmadığını takdir edecektir. Diğer bir deyişle Cumhuriyet Savcısı elde edilen delillerin kamu davası açılması için yeterli şüphe oluşturduğu kanaatine varırsa dava açacak, aksi durumda kovuşturmaya yer olmadığına karar verilecektir.

Aksi durumun kabulü her ihbar veya şikayet üzerine Cumhuriyet Savcısının kamu davası açmasını gerektirir ki bu kabul, lekelenmeme hakkıyla bağdaşmayacak ve kanunun ruhuna uygun düşmeyecektir.

İftira suçunun oluşabilmesi için; yetkili makamlara ihbar veya şikayette bulunarak işlemediğini bildiği halde, hakkında soruşturma ve kovuşturma başlatılmasını ya da idari bir yaptırım uygulanmasını sağlamak için bir kimseye hukuka aykırı bir fiil isnat edilmesinin gerektiği; somut olayda, şüphelinin söz konusu ihbarlarında maddi vakıa ve makul şüpheye dayandığı, nitekim terör örgütü üyesi olmak suçundan yargılanan şüpheli hakkında mahkemece verilen beraat kararının gerekçesinde şüphelinin eylemlerin terör örgütü üyeliği için zorunlu kriterler olan hiyerarşik bağ içerisinde çeşitlilik, süreklilik ve yoğunluk kriterlerini taşımadığını, örgüte olan ilgisinin sempatican düzeyinde kaldığının vurgulandığı, bu durumda şüpheli ihbarlarının Anayasanın 74. maddesiyle de güvence altına alınan şikayet ve başvuru hakkı kapsamında değerlendirilmesi gerektiği anlaşılmalı; kovuşturmaya yer olmadığına karar verilmesinde bir isabetsizlik bulunmadığından bahisle bu karara yönelik itirazın reddine karar veren Eskişehir 1. Sulh Ceza Hakimliğinin 28.03.2018 tarihli ve 2018/1683 Değişik İş sayılı Kararı usul ve kanuna uygun bulunmuştur.

Adalet Bakanlığı'nın Kanun Yararına Bozma istemine dayalı Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'nca düzenlenen ihbarname içeriği, açıklanan nedenlerle yerinde görülmediğinden kanun yararına bozma isteminin REDDİNE, dosyanın Adalet Bakanlığı'na gönderilmek üzere Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'na TEVDİİNE, 26.12.2019 gününde oybirliğiyle karar verildi.